

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

ODBOR VEŘEJNÉ SPRÁVY, DOZORU A KONTROLY

METODICKÉ DOPORUČENÍ K ČINNOSTI ÚZEMNÍCH SAMOSPRÁVNÝCH CELKŮ

4.2

Tvorba obecně závazných vyhlášek
Úprava místních záležitostí veřejného
pořádku

podle právního stavu
k 1. 4. 2022

ODBOR
VEŘEJNÉ SPRÁVY, DOZORU A KONTROLY
MINISTERSTVA VNITRA
2022

METODICKÉ DOPORUČENÍ K ČINNOSTI ÚZEMNÍCH SAMOSPRÁVNÝCH CELKŮ

4.2

Tvorba obecně závazných vyhlášek
Úprava místních záležitostí veřejného
pořádku

www.mvcr.cz/odk

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

METODICKÉ DOPORUČENÍ K ČINNOSTI ÚZEMNÍCH SAMOSPRÁVNÝCH CELKŮ

Úprava místních záležitostí veřejného pořádku Podle právního stavu k 1. 4. 2022

Vydává: Ministerstvo vnitra České republiky, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly, nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Autoři:

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly

autoři: Ing. Bc. Miroslav Veselý, JUDr. Barbora Fialová, JUDr. Sabina Tausková, PhDr. Mgr. Dana Janečková, Mgr. Eva Honzáková

aktualizace: Mgr. Radek Zugar

odbor legislativy a koordinace předpisů

aktualizace: JUDr. Lenka Peřínková Minaříková

odbor bezpečnostní politiky

aktualizace: JUDr. Ivo Chauer, Mgr. Bc. Zuzana Studecká

odbor všeobecné správy

aktualizace: Mgr. Stanislav Pšenička

Schválil: Ing. Bc. Miroslav Veselý

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 1159/4, 149 01 Praha 4

Počet stran: 168

Místo a rok vydání: Praha, 2022

ISBN: 978-80-7616-155-9

OBSAH

ÚVODNÍ SLOVO	8
1. POJEM VEŘEJNÉHO POŘÁDKU	9
2. POJEM VEŘEJNÉHO PROSTRANSTVÍ	11
3. OBECNĚ K POŽADAVKŮM OBECNĚ ZÁVAZNÝCH VYHLÁŠEK (NEJEN) O VEŘEJNÉM POŘÁDKU	13
4. K VYNUITELNOSTI (VYMAHATELNOSTI) POVINNOSTÍ STANOVENÝCH V OBECNĚ ZÁVAZNÝCH VYHLÁŠKÁCH O VEŘEJNÉM POŘÁDKU	16
4.1. Přestupek proti pořádku v územní samosprávě (§ 4 odst. 2 zákona o některých přestupcích)	17
4.2. Přestupky proti veřejnému pořádku (§ 5 zákona o některých přestupcích)	19
4.3. K ukládání správních trestů za přestupek proti pořádku v územní samosprávě a přestupky proti veřejnému pořádku	26
4.4. K ukládání omezujících opatření za přestupek proti pořádku v územní samosprávě a přestupky proti veřejnému pořádku	27
4.5. K zpřísněnému trestání opakovaného spáchání (recidivy) přestupků proti veřejnému pořádku	31
5. ROLE OBECNÍ POLICIE PŘI ZABEZPEČOVÁNÍ VEŘEJNÉHO POŘÁDKU	33
5.1. K obecní policii obecně	33
5.2. Působnost obecní policie ve vztahu k veřejnému pořádku	35
5.3. Odkazy a doporučení	41
6. OBLASTI VEŘEJNÉHO POŘÁDKU	42
6.1. Oblasti veřejného pořádku, které nelze regulovat prostřednictvím OZV	42
6.1.1. Provoz zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti – možnost vydat provozní řády formou OZV (koupaliště, pískoviště, hřbitovy, knihovny)	42
6.1.2. Provoz motorových a nemotorových vozidel, jízda na skateboardech a kolečkových bruslích na veřejných prostranstvích, která jsou pozemními komunikacemi	44
6.1.3. Evidence tzv. současného (přechodného) pobytu v obci	46
6.1.4. Regulace podomního prodeje	48
6.1.5. Domovní řády	49
6.1.6. Provoz plavidel se spalovacími motory	49
6.1.7. Sezení na stavebních prvcích (stavebních částech, předmětech a zařízeních, nacházejících se na veřejném prostranství) které nejsou svou povahou k sezení určeny	50

6.2. Oblasti veřejného pořádku, které lze regulovat prostřednictvím OZV	52
6.2.1. Konzumace alkoholu na veřejných prostranstvích	53
6.2.2. Používání zábavní pyrotechniky na veřejných prostranstvích	55
6.2.3. Hluk (hlučné činnosti) a rušení nočního klidu	57
6.2.4. Podmínky pro pořádání veřejnosti přístupných akcí	67
6.2.5. Znečištění ulic a jiných veřejných prostranství	70
6.2.6. Rozdělávání a udržování otevřených ohňů	71
6.2.7. Ochrana a údržba veřejné zeleně (sekání, úklid)	73
6.2.8. Chov zvířat; Pravidla pro pohyb psů a jiných zvířat; Zákaz vstupu se zvířaty	74
6.2.9. Žebrání	78
6.2.10. Prostituce	79
6.2.11. Hazardní hry	80
6.2.12. Jízda na skateboardech a kolečkových bruslích na veřejných prostranstvích, která nejsou pozemními komunikacemi	81
6.2.13. Provoz zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti (stanovení povinností ve vztahu k veřejnému pořádku)	81
6.2.14. Nepovolené vylepování plakátů	82
6.2.15. Malování po zdech (graffiti)	83
6.2.16. Provozní doba pohostinských zařízení	84
6.2.17. Pouliční produkce (busking)	87
6.2.18. Umístění reklamních zařízení	87
7. UDĚLOVÁNÍ VÝJÍMEK	89
8. PŘÍKLADY DOBRÉ PRAXE V OBECNĚ ZÁVAZNÝCH VYHLÁŠKÁCH O REGULACI NOČNÍHO KLIDU:	91
9. PŘÍKLADY POCHYBENÍ V OBECNĚ ZÁVAZNÝCH VYHLÁŠKÁCH O REGULACI NOČNÍHO KLIDU:	94
10. DOPORUČENÝ POSTUP PŘI TVORBĚ OBECNĚ ZÁVAZNÉ VYHLÁŠKY O REGULACI NOČNÍHO KLIDU	98
11. PŘÍKLADY DOBRÉ PRAXE PŘI TVORBĚ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH VYHLÁŠEK REGULUJÍCÍCH VEŘEJNÝ POŘÁDEK	99
12. ZNĚNÍ ZÁKONNÉHO ZMOCNĚNÍ K VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÉ VYHLÁŠKY OBCE K ZABEZPEČENÍ MÍSTNÍCH ZÁLEŽITOSTÍ VEŘEJNÉHO POŘÁDKU DLE § 10 PÍSM. A) ZÁKONA O OBCÍCH	118
13. PRÁVNÍ PŘEDPISY SOUVISEJÍCÍ SE ZÁKONNÝM ZMOCNĚNÍM K VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÉ VYHLÁŠKY OBCE K ZABEZPEČENÍ MÍSTNÍCH ZÁLEŽITOSTÍ VEŘEJNÉHO POŘÁDKU	119

14. JUDIKATURA SOUVISEJÍCÍ SE ZÁKONNÝM ZMOCNĚNÍM K VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÉ VYHLÁŠKY OBCE K ZABEZPEČENÍ MÍSTNÍCH ZÁLEŽITOSTÍ VEŘEJNÉHO POŘÁDKU	128
15. VZORY OBECNĚ ZÁVAZNÉ VYHLÁŠKY OBCE K ZABEZPEČENÍ MÍSTNÍCH ZÁLEŽITOSTÍ VEŘEJNÉHO POŘÁDKU	148
15.1. Regulace činností, které by mohly narušit veřejný pořádek v obci (obecný vzor)	148
15.2. Regulace používání zábavní pyrotechniky	152
15.3. Regulace požívání alkoholických nápojů na veřejných prostranstvích	154
15.4. Regulace hlučných činností	158
15.5. Regulace nočního klidu – stanovení výjimečných případů, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována, dle § 5 odst. 7 zákona o některých přestupcích	159
16. SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK	164

ÚVODNÍ SLOVO

Ministerstvo vnitra zpracovalo druhou aktualizaci metodického doporučení k tvorbě obecně závazných vyhlášek regulujících místní zaležitosti veřejného pořádku. Toto aktualizované metodické doporučení reaguje zejména na aktuální judikaturu Ústavního soudu, kdy došlo k významné změně jeho náhledu na možnost obcí udělovat individuální výjimky z povinností a zákazů stanovených obecně závaznými vyhláškami, a na změny v právní úpravě, k nimž došlo po vydání poslední verze tohoto doporučení v roce 2018.

Současně bylo metodické doporučení rozšířeno o oblast přestupků proti veřejnému pořádku, správního trestání a oprávnění obecní policie při ochraně veřejného pořádku v obci. Smyslem těchto pasáží je především poskytnout členům zastupitelstva obce základní přehled o tom, jaká jednání narušující veřejný pořádek již jsou postihována na úrovni zákona a jak lze narušování veřejného pořádku, včetně porušování povinností stanovených obecně závaznými vyhláškami, sankcionovat. Tyto informace by jim pak měly napomoci při rozhodování o potřebě vydání určité regulace obecně závaznou vyhláškou z hlediska její nezbytnosti a vymatelnosti.

Z obsahového hlediska metodické doporučení nadále zůstává zaměřeno zejména na vymezení oblastí veřejného pořádku, které obce mohou či nemohou regulovat formou obecně závazných vyhlášek, na nejčastější pochybení obcí při regulaci veřejného pořádku, příklady dobré praxe a vzory obecně závazných vyhlášek regulující jednotlivé oblasti veřejného pořádku.

Věřím, že metodické doporučení přispěje k usnadnění Vaší každodenní činnosti a bude pro Vás užitečnou pomůckou.

Praha, květen 2022

Ing. Mgr. David Sláma

ředitel odboru strategického rozvoje a koordinace veřejné správy
pověřen řízením sekce veřejné správy a eGovernmentu

1. POJEM VEŘEJNÉHO POŘÁDKU

Obvykle je veřejným pořádkem míněn ideální stav společnosti, který se vyznačuje řádem, bezpečností a klidem. Legální definice veřejného pořádku však není v našem právním řádu nikde přesně stanovena. Co tvoří místní záležitosti veřejného pořádku, zákon rovněž výslovně nestanoví. Definici a vymezení tohoto pojmu je tak třeba hledat nejen v právní teorii¹, ale i praxi, kdy obsah veřejného pořádku je naplňován především činností příslušných orgánů.

Československý Nejvyšší správní soud rozuměl veřejným pořádkem (veřejným pokojem a řádem) *souhrn právních, etických a společenských norem, jejichž zachování podle panujících obecných názorů je podmínkou klidného a spořádaného soužití*. Veřejný pořádek není kategorií absolutní, ale je veličinou proměnlivou, jehož obsah se řídí sociálními, etickými, politickými a hospodářskými poměry a názory. Skutečnosti a jednání, které za určitých poměrů vyhovují veřejnému pořádku, se mohou stát nevyhovujícími změnou poměrů. Posoudit, zda se určitý stav přičí veřejnému pořádku či nikoliv, je ve vlastním skutkovém uvážení příslušného správního subjektu (obce či správního úřadu).²

Ustanovení § 10 zákona o obcích vymezuje 3 věcné okruhy oblastí, ve kterých jsou obce oprávněny k regulaci prostřednictvím svých obecně závazných vyhlášek, aniž by potřebovaly další zákonné zmocnění. Ustanovení § 10 tak zmocňuje obce k ukládání povinností:

- *k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku,*

¹ Hendrych, D. a kol. Právníký slovník, Praha 2009 : „Veřejný pořádek představuje právním předpisem neurčený pojem. V obecném smyslu představuje souhrn pravidel nebo zásad chování na veřejnosti.“

Dvořáček, Z. Právní základy veřejného pořádku (vybrané kapitoly). Praha: Nakladatelství Armex, 2004, str. 6: „Veřejný pořádek lze vymezit jako souhrn společenských vztahů, které vznikají, rozvíjejí se a zanikají na místech veřejných a veřejnosti přístupných, které jsou upravené právními i neprávními normami, jejichž zachovávání je významné pro zajištění klidného a bezporuchového chodu společnosti.“

Kučerová, H. in Horzinková, E., Kučerová, H. Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou. Praha Leges, 2009, str. 192: „...výkladová praxe ustálila na klidném spořádaném soužití občanů, které je třeba chránit proti závažnějším útokům narušujícím tento veřejný klid a pořádek jako veřejný statek skupinového zájmu. Za tím účelem jsou v celé řadě právních norem stanovena pravidla chování osob na veřejnosti a ve vztahu k ostatním, ovšem do pojmu je třeba v širším slova smyslu zahrnout též pravidla nepsaná, na jejichž dodržování se společnost za léta své existence konkludentně shodla. S uvedeným souvisí pojmy morálka a etika.“

Červený, Z. a kol. Přestupkové právo. 16. aktualizované vydání. Praha Linde, 2009, str. 116: „Veřejný pořádek ... V obecném smyslu představuje souhrn pravidel chování na veřejnosti. Tento souhrn tvoří jednak pravidla obsažená v právních normách, jednak pravidla chování, jejichž zachovávání je podle obecného názoru a přesvědčení nezbytnou podmínkou klidného a spořádaného společenského soužití a ve veřejném zájmu.“

² Koudelka, Z. Komentář k § 10 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, Praha Linde, 2002.

- *pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku,*
- *k zajištění udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, k ochraně životního prostředí, veřejné zeleně a k užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti.*

V širším smyslu lze všechny tyto oblasti podřadit pod oblast veřejného pořádku, a to při chápání veřejného pořádku jako souhrnu společenských vztahů, které vznikají, rozvíjejí se a zanikají na veřejných a veřejnosti přístupných místech, které jsou upravené právními i neprávními normami, jejichž zachování je významné pro zajištění klidného a bezporuchového chodu společnosti.

Mimo tyto 3 oblasti mohou obce dále vydávat OZV **na základě zmocnění ve zvláštních zákonech** [viz § 10 písm. d) zákona o obcích; čl. 104 odst. 3 Ústavy České republiky, podle kterého: „Zastupitelstva mohou v mezích své samostatné působnosti vydávat obecně závazné vyhlášky.“; čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, dle kterého: „Povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod.“].

2. POJEM VEŘEJNÉHO PROSTRANSTVÍ

Pojem veřejného prostranství (na rozdíl od pojmu veřejného pořádku) je definován v § 34 zákona o obcích, dle kterého: „*Veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.*“

Pojem veřejného prostranství se dále objevuje v § 10 písm. a) zákona o obcích a v souvislosti s místním poplatkem za užívání veřejného prostranství v § 1 a § 4 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Veřejné prostranství je charakterizováno dvěma pojmovými znaky, jimiž jsou **neomezená přístupnost veřejného prostranství a obecnost jeho užívání**. Obecné užívání veřejného prostranství vznikalo zpravidla obyčejovým způsobem – dlouhodobým užíváním určitého hmotného statku „odnepaměti“. K vymezení pojmu veřejného prostranství lze též odkázat na nálezh sp. zn. Pl. ÚS 21/02, ve kterém Ústavní soud mimo jiné uvedl, že „další prostory, přístupné každému bez omezení“ je nutno chápat jako prostranství obdobného charakteru jako jsou náměstí, tržiště, silnice, místní komunikace, parky a veřejná zeleň.

U činností, kde je možná regulace jen ve vztahu ke konkrétním veřejným prostranstvím platí, že obec musí buďto určit co nejkonkrétněji a nejsrozumitelněji pozitivně či negativně místa a čas pro jejich konání nebo stanovit místa, na kterých jsou zakázány tak, aby jejich vymezení nečinilo adresátům i samotné obci aplikační problémy.

Obec může pro účely regulace dle § 10 zákona o obcích vymežit veřejná prostranství (pozitivně nebo negativně) několika způsoby:

- 1) písemnou formou (úplný výčet) přímo v textu obecně závazné vyhlášky či v její příloze, tvořící nedílnou součást obecně závazné vyhlášky,
- 2) graficky - jednoduchou mapkou či plánkem; příloha vždy tvoří součást obecně závazné vyhlášky,
- 3) kombinací obou metod.

Skutečnost, že pojem veřejného prostranství je pojmem s jasnějším obsahem a s přesnější definicí, než je tomu u pojmu veřejného pořádku, lze doložit soudními rozhodnutími.

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 21/02, zveřejněný ve Sbírce zákonů pod číslem 211/2005 Sb., který se týkal návrhu skupiny poslanců právě na zrušení ustanovení § 34 zákona o obcích, které obsahuje definici veřejného prostranství. V části nálezu, označené VII/a, se výslovně uvádí, že „*Definici veřejného prostranství, obsaženou v § 34 zákona o obcích, nelze, podle názoru Ústavního soudu, pova-*

žovat za příliš širokou. Jak konstatoval Senát ve svém vyjádření, se kterým se ztotožňuje i Ústavní soud, slova „a další prostory přístupné bez omezení“ obsažená v tomto ustanovení, je nutné vykládat tak, že nejde o jakékoliv prostory, tj. „jiné prostory“, ale jde o prostranství, mající obdobný charakter jako „náměstí, tržiště, silnice, místní komunikace, parky a veřejná zeleň.“ Z toho vyplývá, že parky se povahou své přístupnosti od náměstí neliší. Pojmovým znakem náměstí je neomezená přístupnost. Soukromé parky, které nejsou přístupné každému, součást veřejného prostranství netvoří. Jen ty parky, které jsou přístupné obdobně jako náměstí či veřejná zeleň jsou veřejným prostranstvím.

Rovněž Nejvyšší správní soud zastává ve shodě s představiteli právní teorie výše uvedenou definici. V rozsudku č. j. 9 Afs 86/2008 – 89, kterým byla zamítnuta kasační žaloba České republiky – Ministerstva zahraničních věcí proti Magistrátu hlavního města Prahy právě ve věci místního poplatku za užívání veřejného prostranství, je citován mj. komentář k zákonu o obcích (Z. Koudelka, R. Ondruš, P. Průcha, Linde Praha 2002): „Po obsahové stránce tato definice vymezuje veřejné prostranství jednak z věcných hledisek, a to tím, že uvádí v úvahu přicházející pojmenovatelné druhy či typy veřejných prostranství, dále pak vymezuje veřejné prostranství znakem jeho obecné přístupnosti (což platí jak pro nepojmenovatelné, tj. tzv. další prostory, tak pro tzv. pojmenovatelné druhy či typy veřejných prostranství), a dále je vymezuje i z pohledu vlastnických charakteristik. Klíčové jsou dva poslední znaky, charakterizující veřejné (či veřejná) prostranství jako přístupné (přístupná) každému bez omezení a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru. To ve svém důsledku znamená i příslušné omezení práv vlastníka, který musí respektovat, že takovýto prostor (byť je v jeho vlastnictví) nemůže být např. vlastníkem oplocen, či jinak uzavřen, neboť tak by ztratil svoji funkci veřejného prostranství. Vlastník takového prostoru je povinen omezení spojená s jeho povahou veřejného prostranství strpět.“

Omezení daná obecně závaznou vyhláškou se pak mohou vztahovat na:

- a) všechna veřejná prostranství v obci (celoplošný zákaz provozování prostituce)
- b) některá veřejná prostranství obecně vymezená (zastavěná část obce, intravilán) nebo
- c) zcela konkrétně uvedená veřejná prostranství (zejména pro účely obecně závazné vyhlášky o místních poplatcích nebo pro účely vymezení prostor, na které se vztahuje předmět regulace, např. graficky, parcelním číslem).

V této souvislosti je nutno upozornit na náleze Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov), bod 27, kdy Ústavní soud připustil možnost prostřednictvím obecně závazné vyhlášky regulovat činnosti uskutečňované **nejen přímo na veřejných prostranstvích**, ale též i mimo ně, pokud se důsledek regulovaných činností promítá na veřejných prostranstvích, nebo je způsobilý narušit veřejný pořádek v obci. V tehdejší případě se jednalo o regulaci veřejné produkce hudby v restauracích či diskotékách.

3. OBECNĚ K POŽADAVKŮM OBECNĚ ZÁVAZNÝCH VYHLÁŠEK (NEJEN) O VEŘEJNÉM POŘÁDKU

Obecně závazné vyhlášky musí vedle kritéria ústavnosti (viz dále k jednotlivým oblastem veřejného pořádku a jejich možnostem regulace) naplňovat rovněž obecná kritéria tvorby právních předpisů spočívající v požadavcích jejich určitosti, srozumitelnosti a adekvátní interpretovatelnosti tak, aby adresát těchto norem byl schopen předvídat jejich aplikaci a měl možnost upravit podle toho své chování.

Obecně závazná vyhláška působí pouze na území dané obce, proto by měla řešit záležitosti místního významu, nikoli krajského či státního.

V oblasti veřejného pořádku plní obec jednu ze svých „policejních funkcí“ a při nedostatku zákonné opory se snaží vydáváním vlastních právních předpisů stanovit zákazy určitého chování, které považuje za škodlivé a které přitom není regulováno platnými zákony. Aby obec nepřekročila svou zákonnou příslušnost, vždy musí jít o místní záležitost – tedy o nežádoucí jednání, které nemá charakter jednání jinak státem postihovaného (trestný čin, přešupek) a které má místní charakter. Pojem „místní“ nemůže být vykládán tak, že jde o jednání nepřesahující hranice obce; jednání by však nemělo mít celostátní nebo krajský charakter. V praxi může nastat situace, kdy určité jednání bude považováno v jedné obci za nežádoucí v takové intenzitě, že bude zakázáno, a v jiné ne.³

Obecně závazná vyhláška jako podzákoný právní předpis nemůže upravovat to, co je již kogentně upraveno v zákonech, tedy v předpisech vyšší právní síly. Je proto třeba dbát na to, aby povinnosti stanovené v obecně závazné vyhlášce nepřekročily rámec samostatné působnosti a aby také nebyly regulovány činnosti, které obec v samostatné působnosti regulovat nemůže. Výkladovým pravidlem by měla být skutečnost, že nedochází k překrývání předmětu a cíle regulace zákona na straně jedné a obecně závazné vyhlášky na straně druhé. **K provedení odlišné úpravy místních záležitostí v obecně závazné vyhlášce však nepostačuje pouhé zdůvodnění, že speciální zákon (a obecně závazná vyhláška) sledují regulaci vzájemně odlišného předmětu (oblasti) a cíle, ale je nutné, aby tato odlišnost byla dobře dovoditelná (také) z textu obou právních předpisů.**

Obce jsou tedy při vydávání obecně závazných vyhlášek limitovány mezemi své samostatné působnosti, nemohou proto upravovat otázky, které jsou vyhrazeny pouze zákonné úpravě, nebo otázky, které jsou již upraveny předpisy práva veřejného či soukromého, pokud se předmět a cíl obojí regulace překrývají.

³ srov. náleží Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 33/05 a sp. zn. Pl. ÚS 28/09

Smyslem obecně závazné vyhlášky rovněž není reprodukce zákonů týkajících se úkolů státní správy nebo normování této oblasti, ale samostatná správa vlastních záležitostí, jak vyplývá např. z nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 16/97.

Definice jednání způsobilých narušit veřejný pořádek dle obecně závazné vyhlášky by měla být přesná a konkrétní, aby nevznikaly problémy při dokazování porušení těchto jednání v přestupkovém řízení.

Při stanovení povinností k zabezpečení veřejného pořádku je třeba řídit se **zásadami rovného přístupu (zákazu diskriminace)**, kdy případné rozdíly musejí být objektivně zdůvodnitelné. Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. Pl. ÚS 15/02 ze dne 21. ledna 2003 judikoval, že „Rovnost je kategorie relativní, jež vyžaduje odstranění neodůvodněných rozdílů. Zásadě rovnosti v právech dle článku 1 Listiny je proto třeba rozumět tak, že právní rozlišování v přístupu k určitým právům nesmí být projevem libovůle, neplyne z ní však závěr, že by každému muselo být přiznáno jakékoli právo...ne každé nerovné zacházení s různými subjekty lze kvalifikovat jako porušení principu rovnosti, tedy jako protiprávní diskriminaci jedněch subjektů ve srovnání se subjekty jinými. Aby k porušení došlo, musí být splněno několik podmínek: s různými subjekty, které se nacházejí ve stejné nebo srovnatelné situaci, se zachází rozdílným způsobem, aniž by existovaly objektivní a rozumné důvody pro uplatnění rozdílný přístup.“ V případě regulace činností, které v obci narušují nebo by mohly narušovat veřejný pořádek, musí být obec schopna doložit dozorovému orgánu důvody, na základě kterých se rozhodla svojí regulací uplatnit právě na veřejná prostranství vymezená v obecně závazné vyhlášce.

Regulace provedená v obecně závazné vyhlášce musí být **v souladu s obecným principem proporcionality (přiměřenosti)**, tj. že povinnosti lze ukládat jen v nejmenším možném rozsahu ve vztahu ke sledovanému cíli. Tato zásada rovněž znamená, že by obce měly vydávat obecně závaznou vyhlášku k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku jen tam a tehdy, kde skutečně k narušování veřejného pořádku dochází, tj. v co nejmenším rozsahu vymežit jednání, která jsou na daných místech v obci způsobilá narušit veřejný pořádek, aby prostor pro svobodu občanů zůstal co největší. V praxi to znamená, že by obec měla regulaci určitého chování vztahovat na určitá v obecně závazné vyhlášce vymezená místa, případně doby, s přihlédnutím k povaze chování a jeho způsobilosti (významnou měrou) narušit veřejný pořádek v obci.

V neposlední řadě by obecně závazná vyhláška měla být také **vymahatelná**. V této souvislosti by se obec měla řídit **principem rozumnosti** opět s přihlédnutím k místním podmínkám té které obce (zejména její velikosti) a při vymezování povinností tak odpovědně zvážit jejich potřebnost, nezbytnost, rozsah a účelnost.

V rámci regulace činností způsobilých narušit veřejný pořádek v obci má obec možnost stanovit určité výjimečné případy, na které se obecná právní úprava vztahovat nebude. Pokud se obec rozhodne stanovit konkrétní výjimky přímo

v obecně závazné vyhlášce, musí postupovat na základě obecných kritérií, nikoliv např. pouze na základě osoby pořadatele akce, na které může docházet k rušení veřejného pořádku. V takovém případě by se totiž jednalo o nedůvodně nerovný přístup obce k sobě samé na straně jedné a k ostatním fyzickým a právnickým osobám na straně druhé, neboť by mohl být zaveden odlišný právní režim pro druhově obdobné či shodné akce pouze na základě osoby pořadatele akce. Jde o porušení práv dotčených osob, jestliže je individuální rozhodování o výjimce ze zákazu stanovené činnosti, odůvodněného ochranou veřejného zájmu, nahrazeno pro akce pořádané určitou osobou obecnou výjimkou, zakotvenou přímo ustanovením obecně závazné vyhlášky.

Pokud zákon či přímo ústavní pořádek umožňuje obci zakázat či omezit obecně závaznou vyhláškou ze stanovených důvodů a ve veřejném zájmu určité činnosti, musí takové zákazy či omezení platit pro všechny případy, které splňují stanovené podmínky, a zejména pro všechny osoby, které by takové činnosti mohly či chtěly vykonávat, a to včetně obce samotné, jak konstatoval Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 17. září 2014 sp. zn. Pl. ÚS 35/13.

4. K VYNUITELNOSTI (VYMAHATELNOSTI) POVINNOSTÍ STANOVENÝCH V OBECNĚ ZÁVAZNÝCH VYHLÁŠKÁCH O VEŘEJNÉM POŘÁDKU

Porušení obecně závazné vyhlášky o veřejném pořádku může být kvalifikováno buď:

- jako přestupek proti pořádku v územní samosprávě podle § 4 odst. 2 zákona o některých přestupcích⁴,
- jako přestupek proti veřejnému pořádku podle § 5 zákona o některých přestupcích nebo
- jako přestupek podle jiného zákona.

Podle nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 **skutková podstata přestupku proti pořádku v územní samosprávě má povahu subsidiární ve vztahu ke skutkové podstatě přestupku proti veřejnému pořádku. Obec nemá zmocnění ke tvorbě samostatných skutkových podstat přestupků, je jen oprávněna za zákonem daných předpokladů ukládat určité povinnosti.** Není totiž možné, aby stejné jednání, které je definováno přestupkovým zákonem (tj. zákonem o některých přestupcích) jako přestupek proti veřejnému pořádku, prohlásila obecně závazná vyhláška za přestupek proti pořádku v územní samosprávě. Pokud by tak obec učinila, vykročila by z mezí své pravomoci.

Z uvedeného nálezu Ústavního soudu plyne obecné pravidlo, že při porušení povinnosti uložené obecně závaznou vyhláškou je nutno v prvé řadě posoudit, zda uvedená povinnost již není obsažena ve zvláštním zákoně, a pokud ano, zda tento zákon zároveň obsahuje příslušnou skutkovou podstatu přestupku, jejímž znakem je porušení této povinnosti. V takovém případě je nutno přednostně aplikovat skutkovou podstatu přestupku obsaženou ve zvláštním zákoně (zvláštní skutková podstata přestupku – zde přestupku proti veřejnému pořádku má přednost před obecnou skutkovou podstatou přestupku – zde přestupku proti pořádku v územní samosprávě). Vždy však bude záviset na konkrétním obsahu obecně závazné vyhlášky a formulaci povinností v ní stanovených. Jinými slovy řečeno se jedná o vztah subsidiarity přestupku proti pořádku v územní samosprávě vůči jiným přestupkům, ať už obsažených v zákoně o některých přestupcích (například přestupky proti veřejnému pořádku), nebo v jiných zákonech. To konkrétně znamená, že postih **porušení povinností v oblasti veřejného pořádku** má být v prvé řadě prováděn prostřednictvím skutkových

⁴ Přestupkem proti pořádku v územní samosprávě je *porušení povinností fyzickou, právnickou nebo podnikající fyzickou osobou stanovených v obecně závazných vyhláškách obce nebo kraje.*

podstat přestupků proti veřejnému pořádku. Teprve v případě, kdy konkrétní protiprávní čin nenaplnuje žádný ze znaků skutkových podstat přestupků proti veřejnému pořádku, lze přistoupit k postihu za přestupek proti pořádku v územní samosprávě (samozřejmě pouze za předpokladu, že konkrétní protiprávní čin porušuje povinnost stanovenou v obecně závazné vyhlášce).

Kromě výše uvedených možností přestupkového postihu je nutno zmínit též ustanovení § 66d zákona o obcích, které obsahuje skutkové podstaty přestupků, jichž se mohou dopustit fyzické osoby, právnické osoby a podnikající fyzické osoby. Znakem těchto skutkových podstat přestupků je porušení povinností stanovených zákonem o obcích, které se úzce pojí s pořádkem v obci. Věcně příslušným k projednání těchto přestupků je obecní úřad. Za jejich spáchání lze uložit napomenutí nebo pokutu do 200 000 Kč nebo do 500 000 Kč (odstupňovaně dle povahy a závažnosti konkrétních přestupků). Není vyloučeno ani uložení správního trestu propadnutí věci (§ 48 zákona o odpovědnosti za přestupky), jsou-li splněny zákonné podmínky pro jeho uložení.

4.1. Přestupek proti pořádku v územní samosprávě (§ 4 odst. 2 zákona o některých přestupcích)

Znaky skutkové podstaty přestupku proti pořádku v územní samosprávě, stejně jako správní trest ukládaný za tento přestupek, mohou být stanoveny pouze v zákoně, tedy v právním předpise vyšší právní síly (zákon o některých přestupcích), a nikoliv v podzákoném právním předpise (obecně závazné vyhlášce). Ústavní soud k tomu uvedl (sp. zn. Pl. ÚS 34/15), že obce stanovením povinností v obecně závazných vyhláškách dotvářejí objektivní stránku této blanketní skutkové podstaty. Uvedená „blanketní“ skutková podstata odkazuje na obsah obecně závazných vyhlášek, v nichž jsou formulovány povinnosti, jejichž porušení je trestáno skutkovou podstatou přestupku proti pořádku v územní samosprávě. Objektem skutkové podstaty přestupku proti pořádku v územní samosprávě je řádný výkon samostatné působnosti obce nebo kraje, resp. zájem na dodržování povinností stanovených v obecně závazných vyhláškách obcí a krajů.

U skutkové podstaty tohoto přestupku platí:

- lze jej spáchat konáním i opomenutím (§ 10 zákona o odpovědnosti za přestupky) a pouze jednorázově – je vyloučeno, aby se jednalo o trvajících přestupek (§ 8 zákona o odpovědnosti za přestupky)
- může se ho dopustit jakákoli fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba – nemusí se jednat o zvláštní subjekt přestupku (§ 12 zákona o odpovědnosti za přestupky) – u fyzických osob se vyžaduje zavinění alespoň ve formě nevědomé nedbalosti [§ 15 odst. 3 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky], u právnických a podnikajících fyzických osob se zavinění nezkoumá

- lze za něj uložit pokutu do 100 000 Kč
- k jeho projednání je na základě § 60 odst. 2 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky příslušný obecní úřad
- na základě § 61 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky tento přestupek může projednávat komise pro projednávání přestupků
- obecní úřad, orgán Policie ČR a strážník obecní policie může za tento přestupek uložit pokutu příkazem na místě [§ 91 odst. 2 písm. a) a e) zákona o odpovědnosti za přestupky], jsou-li pro to splněny zákonné podmínky (§ 91 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky)
- orgán Policie ČR učiní nezbytná šetření ke zjištění osoby podezřelé ze spáchání přestupku a k zajištění důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem, nasvědčují-li okolnosti k tomu, že byl spáchán tento přestupek [§ 74 odst. 1 písm. e) zákona o odpovědnosti za přestupky]
- není trestný pokus přestupku (§ 6 zákona o odpovědnosti za přestupky)
- jeho pachatelem nemůže být organizátor, návodce nebo pomocník ve smyslu § 13 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky
- obecná promlčecí doba je tříletá, vzhledem k tomu, že jde o přestupek, za který je stanovena sazba pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100 000 Kč [§ 30 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky]
- dopustí-li se ho fyzická osoba (§ 4 odst. 4 zákona o některých přestupcích), lze jí uložit též omezující opatření podle § 52 zákona o odpovědnosti za přestupky
- pravomocné rozhodnutí o tomto přestupku se nezapisuje do evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů, na rozdíl od přestupků proti veřejnému pořádku (§ 5 zákona o některých přestupcích), avšak s výjimkou § 12 písm. b) zákona o některých přestupcích⁵, na základě kterého se s účinností od 1. ledna 2022 do evidence přestupků zapisují pravomocná rozhodnutí o přestupku podle § 4 odst. 2 spočívajícího v porušení povinnosti stanovené obecně závaznou vyhláškou obce pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték, stanovením závazných podmínek v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku [viz § 10 písm. b) zákona o obcích]
- jeho opakované spáchání není trestáno zpřísněnou sazbou pokuty, na rozdíl od přestupků proti veřejnému pořádku (§ 5 zákona o některých přestupcích).

⁵ Tato úprava souvisí s novelou zákona č. 327/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zákona č. 178/2018 Sb., která zavedla možnost srážek z některých dávek pomoci v hmotné nouzi na úhradu pokut pravomocně uložených za vybrané přestupky.

4.2. Přestupky proti veřejnému pořádku (§ 5 zákona o některých přestupcích)

Objektem skutkových podstat přestupků proti veřejnému pořádku je veřejný pořádek. Druhovým objektem je pak zejména zájem na ochraně nočního klidu, mravnosti, čistoty a obecného užívání veřejného prostranství, veřejně přístupných objektů a veřejně prospěšných zařízení, na úklidu veřejného prostranství, apod.

U skutkových podstat přestupků proti veřejnému pořádku platí:

- některých skutkových podstat se může dopustit pouze fyzická osoba [§ 5 odst. 1 písm. a) až c) a písm. e), j) a k) zákona o některých přestupcích] a některých skutkových podstat se může dopustit kromě fyzické osoby též právnická nebo podnikající fyzická osoba (§ 5 odst. 2 téhož zákona)
- u fyzické osoby postačuje zavinění ve formě nevědomé nedbalosti, s výjimkou skutkové podstaty přestupku spočívající ve zničení, poškození nebo neoprávněné manipulaci s turistickou značkou nebo jiným orientačním značením [§ 5 odst. 1 písm. h) zákona o některých přestupcích], u níž se vyžaduje zavinění ve formě úmyslu; u právnických a podnikajících fyzických osob se zavinění nezkoumá
- pokuty jsou odstupňovány podle povahy a závažnosti konkrétního přestupku a jejich horní hranice sazeb se pohybují v rozmezí do 5 000 Kč, do 10 000 Kč, do 20 000 Kč a do 50 000 Kč (§ 5 odst. 3); u přestupku podle § 5 odst. 1 písm. k)⁶ je stanovena též dolní hranice sazby pokuty od 10 000 Kč spolu s horní hranicí sazby pokuty do 50 000 Kč, u tohoto přestupku je rovněž trestný pokus - § 5 odst. 6 zákona o některých přestupcích a § 6 zákona o odpovědnosti za přestupky
- k jejich projednání je na základě § 60 odst. 2 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky příslušný obecní úřad
- na základě § 61 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky je může projednávat komise pro projednávání přestupků
- obecní úřad, orgán Policie ČR, orgán Vojenské policie nebo strážník obecní policie za ně může uložit pokutu příkazem na místě [§ 91 odst. 2 písm. a), b) a e) zákona o odpovědnosti za přestupky], jsou-li pro to splněny zákonné podmínky (§ 91 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky)
- orgán Policie ČR učiní nezbytná šetření ke zjištění osoby podezřelé ze spáchání přestupku a k zajištění důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem, nasvědčují-li okolnosti tomu, že byl spá-

⁶ Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že vnese na organizované sportovní utkání pyrotechnický výrobek nebo v místě takového utkání, cestou na takové utkání anebo cestou zpět z takového utkání pyrotechnický výrobek použije – doplněno s účinností od 1. února 2022 zákonem č. 417/2021 Sb.

chán přestupek proti veřejnému pořádku [§ 74 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky]

- není trestný pokus přestupku, s výjimkou přestupku podle § 5 odst. 1 písm. k) zákona o některých přestupcích – viz výše
- jejich pachatelem nemůže být organizátor, návodce nebo pomocník ve smyslu § 13 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky
- obecná promlčecí doba je jednoletá, vzhledem k tomu, že nejde o přestupky, za které je stanovena sazba pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100 000 Kč [§ 30 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky], a to na rozdíl od přestupku proti pořádku v územní samosprávě
- dopustí-li se jich fyzická osoba (§ 5 odst. 5 zákona o některých přestupcích), lze jí uložit též omezující opatření podle § 52 zákona o odpovědnosti za přestupky, ve znění zákona č. 417/2021 Sb.
- jejich opakované spáchání je, s výjimkou přestupků podle § 5 odst. 1 písm. h)⁷ a § 5 odst. 2 písm. d)⁸ zákona o některých přestupcích, trestáno zprísněnou sazbou pokuty (§ 5 odst. 4 zákona o některých přestupcích), a to na rozdíl od přestupku proti pořádku v územní samosprávě
- za účelem zprísněného trestání opakovaného spáchání přestupků proti veřejnému pořádku (v podobě zvýšené horní hranice sazby pokuty) se pravomocná rozhodnutí o těchto přestupcích [s výjimkou přestupků podle § 5 odst. 1 písm. h) a odst. 2 písm. d) zákona o některých přestupcích – viz výše] zapisují do evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů (§ 12 zákona o některých přestupcích)
- v některých případech mají přestupky podle § 5 zákona o některých přestupcích k sobě zvláštní skutkové podstaty přestupků, jež budou mít aplikační přednost: u přestupku poškození nebo neoprávněného zaboru veřejného prostranství, veřejně přístupného objektu nebo veřejně prospěšného zařízení je to přímo v textu zákona vyjádřeno tak, že jde o případy, které nelze postihnout podle jiných zákonů, jinými slovy, je-li skutek možné postihnout podle jiného zákona, má uplatnění tohoto zákona před zákonem o některých přestupcích přednost.

Přestupky v § 5 zákona o některých přestupcích zahrnují následující skutkové podstaty:

- a) neuposlechnutí výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci
- b) znevážení postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci

⁷ Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že úmyslně zničí, poškodí, znečistí nebo neoprávněně odstraní, zamění, pozmění, zakryje nebo přemístí turistickou značku nebo jiné orientační označení.

⁸ Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že zničí, poškodí, znečistí nebo neoprávněně odstraní, zamění, pozmění, zakryje nebo přemístí turistickou značku nebo jiné orientační označení.

- c) maření vykázání ze společného obydlí provedené podle zákona o Policii České republiky nebo rozhodnutí soudu o předběžném opatření ve věci ochrany proti domácímu násilí podle zákona o zvláštních řízeních soudních
- d) rušení nočního klidu
- e) vzbuzení veřejného pohoršení
- f) znečištění veřejného prostranství, veřejně přístupného objektu nebo veřejně prospěšného zařízení anebo zanedbání povinnosti úklidu veřejného prostranství
- g) poškození nebo neoprávněný zábor veřejného prostranství, veřejně přístupného objektu nebo veřejně prospěšného zařízení, jde-li o případy, které nelze postihnout podle jiných zákonů
- h) zničení, poškození, znečištění nebo neoprávněné odstranění, záměna, pozměnění, zakrytí nebo přemístění turistické značky nebo jiného orientačního označení
- i) porušení podmínek uložených na ochranu veřejného pořádku při konání sportovních, kulturních, pietních a jiných společenských akcí anebo v místech určených k rekreaci, turistice nebo pohřbívání
- j) zakrytí obličeje způsobem ztěžujícím nebo znemožňujícím identifikaci cestou na organizované sportovní utkání, v místě takového utkání nebo cestou zpět z takového utkání
- k) vnesení pyrotechnického výrobku na organizované sportovní utkání nebo jeho použití v místě takového utkání, cestou na takové utkání anebo cestou zpět z takového utkání.

Přestupky neuposlechnutí výzvy úřední osoby nebo znevážení jejího postavení při výkonu její pravomoci

V obou případech jde o přestupky chránící autoritu úředních osob při výkonu jejich pravomocí. To je vhodné zdůraznit zejména v případě druhého z uvedených přestupků – jednání znevažující postavení úřední osoby může nést v zásadě stejné rysy jako v případě přestupku hrubé urážky na cti, postihované jako přestupek proti občanskému soužití, obojí bude mířit ryze na důstojnost a čest postižené osoby, v případě znevážení úřední osoby tak pachatel bude ale činit pro výkon její pravomoci a v souvislosti s ním.⁹ Znevážením úřední osoby naproti tomu nebude v zásadě věcná kritika jejího postupu.

⁹ Z důvodové zprávy k zákonu o některých přestupcích: „Nově se mezi přestupky proti veřejnému pořádku zařazuje nová skutková podstata přestupku znevážení postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci, a to za účelem zajištění ochrany zájmu na udržení vážnosti a autority orgánů veřejné moci, jednajících prostřednictvím příslušných úředních osob, ať už se jedná o policisty, zaměstnance obecních úřadů či pracovníky úřadu práce, sociálních odborů apod. Dotčené osoby jsou v intenzivním styku s občany, mnohdy i problematického chování, a čelí často urážkám či napadání z jejich strany, bez odpovídající zákonné ochrany. Nová skutková podstata bude dále směřovat např. i na dosud ob-

Pojem úřední osoby je definován v § 127 odst. 1 trestního zákoníku; toto ustanovení lze použít i pro výklad skutkových podstat uvedených přestupků. Definice zahrnuje soudce, státního zástupce, prezidenta České republiky, poslance nebo senátora Parlamentu České republiky, člena vlády České republiky nebo jinou osobu zastávající funkci v jiném orgánu veřejné moci, člena zastupitelstva nebo odpovědného úředníka územní samosprávy, orgánu státní správy nebo jiného orgánu veřejné moci, příslušníka ozbrojených sil nebo bezpečnostního sboru nebo strážníka obecní policie, soudního exekutora při výkonu exekuční činnosti a při činnostech vykonávaných z pověření soudu nebo státního zástupce, notáře při provádění úkonů v řízení o dědictví jako soudního komisaře, finančního arbitra a jeho zástupce, fyzickou osobu, která byla ustanovena lesní stráží, stráží přírody, mysliveckou stráží nebo rybářskou stráží, pokud tyto osoby plní úkoly státu nebo společnosti a používají při tom svěřené pravomoci pro plnění těchto úkolů.

Výzvou úřední osoby se rozumí neformální, faktický pokyn něco strpět, vykonat nebo se něčeho zdržet. V praxi se proto bude nejčastěji jednat o výzvu policisty nebo strážníka obecní (městské) policie právě při zajišťování veřejného pořádku. Výzva musí být dostatečně určitá, nemusí se však jednat jen o verbální pokyn; výzvou může být například gesto policisty při zastavování vozidla. Výzvu je její adresát povinen uposlechnout bez ohledu na to, zdali pochybuje o její správnosti, případně zákonnosti, jinak se dopouští přestupku, jinými slovy, o výzvě se nediskutuje - podmínkou ovšem je, že výzva je učiněna v mezích pravomoci úřední osoby.

Zvláštní skutkovou podstatou vůči přestupku neuposlechnutí výzvy úřední osoby stanovenému v zákoně o některých přestupcích je přestupek podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu.

Přestupek maření vykázaní ze společného obydlí provedeného podle zákona o Policii České republiky nebo rozhodnutí soudu o předběžném opatření ve věci ochrany proti domácímu násilí podle zákona o zvláštních řízeních soudních

Jde o přestupek, který doplňuje trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 2 trestního zákoníku, v souvislosti s domácím násilím, a postihuje méně závažné jednání.¹⁰ Vykázání ze společného obydlí se

---

tízně řešitelné jednání některých řidičů, kteří za účelem zdržení úředních úkonů (či jako prostředek pomsty úřední osobě) nepravdivě obviní úředníka či policistu z ovlivnění alkoholem či jiného závadného jednání, aby se vyhnuli kontrole, jinému úkonu či pouze obstruovali. Objektem je zde primárně hladký výkon veřejné moci, nikoliv osobnost úřední osoby. Daná skutková podstata je speciální vůči přestupku ublížení na cti, rozdííl je v objektu přestupku, kdy objektem přestupku ublížení na cti je osobnost člověka, a nikoli řádný výkon veřejné moci (za přestupek znevážení postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci se stejně jako za přestupek ublížení na cti navrhuje pokuta do 10 000 Kč).“

¹⁰ Z důvodové zprávy k zákonu č. 204/2015 Sb., který tento přestupek původně stanovil: „Základním odlišujícím znakem mezi trestným činem podle § 337 odst. 2 trestního zákoníku a navrhovaným pře-

provádí na základě § 44 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, nebo na základě § 405 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů.

Přestupek rušení nočního klidu

Přestupek spáchá ten, kdo poruší noční klid. Doba nočního klidu je v zákoně o některých přestupcích vymezena od dvacáté druhé hodiny do šesté, noční klid samotný je však tzv. neurčitým právním pojmem, zákon o některých přestupcích jeho porušení přesně nedefinuje, zejména ne stanovením přesných technických parametrů hlučnosti, jejichž překročením se lze tohoto přestupku dopustit – právě obtěžování hlukem je nejčastějším (byť nikoli jediným možným – mohlo by se jednat též například o světelné efekty) případem rušení nočního klidu. Jak k věci uvedl Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 1. 8. 2013, sp. zn. 1 A 12/2012, v případě rušení nočního klidu se měření intenzity hluku neprovádí a jeho přiměřenost nebo nepřiměřenost posuzuje správní orgán sám, dle svého správního uvážení, na základě získaných podkladů (např. na základě svědectví zakročujících strážníků, policistů nebo dalších svědků). Soud k tomu dodává, že při konstrukci skutkové podstaty tohoto přestupku, bylo nepochybným cílem zákonodárce umožnit zmíněné správní uvážení především z toho důvodu, že přesné měření hluku, působeného zpravidla nestandardním a nahodilým jednáním fyzické osoby rušící noční klid, je zpravidla objektivně i metodologicky zcela nemožné.

Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit výjimečné případy, při nichž je doba nočního klidu kratší nebo nemusí být vůbec dodržována.

Přestupek vzbuzení veřejného pohoršení

Přestupek spáchá, nejde-li již o trestný čin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, ten, kdo se veřejně dopustí jednání, které subjektivně pohoršuje zpravidla nejméně tři osoby, které jsou tomuto jednání přítomny současně, přičemž toto jednání musí být v rozporu s tím obsahem mravnosti, na němž se spo-

---

stupkem (...) je skutečnost, že k naplnění skutkové podstaty trestného činu je nezbytné, aby se pachatel úmyslně dopustil závažného nebo opakovaného jednání, aby zmařil vykázaní nebo předběžné opatření soudu. Závažným jednáním se rozumí intenzivnější jednání, které může u ohrožené osoby vyvolat obavu o život, zdraví, svobodu či lidskou důstojnost. Opakovaným jednáním se rozumí jednání, ke kterému došlo alespoň podruhé, nemusí se však jednat o totožná jednání, a nemusí jít o závažný útok. U trestného činu dále není nutné, aby ke zmaření vykázaní nebo předběžného opatření soudu skutečně došlo (vize dikce «aby zmařil»). V případě navrhovaného přestupku se nevyžaduje úmyslné jednání, postačí tedy pouhá nedbalost, dále se postihuje pachatel za to, že maří vykázaní nebo předběžné opatření soudu, což znamená, že se k naplnění skutkové podstaty přestupku nevyžaduje závažné nebo opakované jednání za účelem maření vykázaní nebo předběžného rozhodnutí soudu. Jedná se tedy o méně závažné (intenzivní) jednání, nežli u trestného činu podle § 337 odst. 2 trestního zákoníku, kterým pachatel (i z nedbalosti) maří vykázaní nebo předběžné opatření soudu, přičemž k maření musí na rozdíl od trestného činu dojít (srov. výše). Taková dikce skutkové podstaty přestupku plně odpovídá zásadě subsidiarity trestní repreze.“

lečnost shoduje. Správní orgán neporovnává toto jednání s mravností stanovenou podle vlastních kritérií, nýbrž je poměřuje s obecnou společenskou shodou o obsahu mravnosti. (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2004, sp. zn. 2 As 69/2003)

Přestupkem není, pokud by se jiní lidé dozvěděli, že určitá osoba si něco z pohledu těchto jiných lidí pohoršlivého (odporného, odpudivého, nemístného, nehorázného, nepřijatelného, nemorálního, nelidského, zcela vybočujícího z mezí obvyklých názorů apod.) myslí či že má na něco určitý názor, který může být obecně vnímán jako takto pohoršlivý. Svoboda myšlení a svědomí je totiž absolutním a ničím neomezitelným právem (viz díkce čl. 15 odst. 1 věty první Listiny základních práv a svobod). Za vzbuzující veřejné pohoršení tak mohou být považovány jen projevy jednotlivce samotného ve vnějším světě, které svým obsahem, formou nebo kontextem či kombinací uvedených charakteristik intenzívně narušují mravnost. Ne každé intenzívní narušení mravnosti lze pak považovat za vzbuzující veřejné pohoršení. Sleduje-li projev cíl vzbudit svojí formou, intenzitou či obsahem pozornost jiných lidí a upřít ji k určité z ústavního hlediska legitimní otázce či záležitosti (zejména otázce obecného zájmu, ale ne nezbytně jen takové), lze provokaci založenou na vyvolání určitého mravního rozhořčení ve veřejnosti považovat za přípustnou, takže o vzbuzení veřejného pohoršení nepůjde. Vždy záleží na konkrétních okolnostech a na pečlivém vážení zamýšleného cíle projevu, jeho obsahu, formy, toho, jakým lidem byl určen (jakého věku, jaké rozumové a mravní vyspělosti), jak skutečně projev působil na tyto lidi, a obecném kontextu, v jakém byl učiněn, např. byl-li učiněn v souvislosti s událostí, u níž je spravedlivé požadovat zvýšenou mírou důstojnosti, piety či zdrženlivosti v projevech určitého druhu, např. na pohřbu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2012, sp. zn. 7 As 48/2012).

Přestupky znečištění veřejného prostranství, veřejně přístupného objektu nebo veřejně prospěšného zařízení nebo jeho poškození či neoprávněného záboru

Z pojmů, které zde zákon o některých přestupcích používá, má svou zákonnou definici veřejné prostranství, a to v § 34 zákona o obcích. Podle tohoto ustanovení jsou veřejným prostranstvím všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru. Definičním znakem veřejného prostranství je tedy, že slouží obecnému užívání, naopak nezáleží na tom, kdo je jeho vlastníkem. I veřejné prostranství může být ovšem předmětem dovoleného tzv. zvláštního užívání (jako takové je i předmětem zpoplatnění podle zákona o místních poplatcích), čemuž odpovídá text skutkové podstaty přestupku postihující pouze jeho neoprávněný zábor. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, sp. zn. 1 As 32/2008, není neoprávněným zá-

borem umístění ozvučovací aparatury v souvislosti s výkonem shromažďovacího práva, a neoprávněným zábohem není ani vystavení petic a podpisových archů v souladu se zákonem o právu petičním.

Zvláštní skutkovou podstatou vůči přestupku neoprávněného záboru veřejného prostranství stanovenému v zákoně o některých přestupcích je přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 27 zákona o silničním provozu.

Přestupek zničení, poškození, znečištění nebo neoprávněně odstranění, záměna, pozměnění, zakrytí nebo přemístění turistické značky nebo jiného orientačního označení

Jde o nejméně významné narušení veřejného pořádku, které se, jak výše uvedeno, jako jediné z přestupků uvedených v § 5 zákona o některých přestupcích nezapisuje do evidence přestupků a u něhož zákon nestanoví přísnější postih ve zvýšení horní hranice sazby pokuty v případě recidivy.

Přestupek porušení podmínek uložených na ochranu veřejného pořádku při konání sportovních, kulturních, pietních a jiných společenských akcí anebo v místech určených k rekreaci, turistice nebo pohřbívání

Na rozdíl od přestupku proti pořádku v územní samosprávě § 4 odst. 2 zákona o některých přestupcích, který postihuje porušení povinnosti stanovené obecně závaznou vyhláškou, vymezuje tedy povinnost určením (právního) předpisu, v němž je stanovena, skutková podstata tohoto přestupku je vymezena charakterem povinností, jejichž porušení je takto postihováno, a může tedy zahrnovat celou škálu možností, od postihu porušení povinností stanovených v obecně závazných vyhláškách podle § 10 písm. b) zákona o obcích, jimiž může obec stanovit podmínky pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku, až po porušení povinností stanovených řádem pohřebišť.¹¹

Přestupky zakrytí obličeje způsobem ztěžujícím nebo znemožňujícím identifikaci cestou na organizované sportovní utkání, v místě takového utkání nebo cestou zpět z takového utkání a vnesení pyrotechnického výrobku na organizované sportovní utkání nebo jeho použití

---

¹¹ Srov. Jemelka, L., Vetešík P. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, výklad k § 5 zákona o některých přestupcích, citováno podle elektronické databáze nakladatelství k 27. 4. 2022.

v místě takového utkání, cestou na takové utkání anebo cestou zpět z takového utkání

V obou případech jde o postih diváckého násilí. U druhého z uvedených přestupků, který byl do zákona o některých přestupcích doplněn jeho novelou č. 417/2021 Sb. s účinností k 1. 2. 2022, je s ohledem na rizika spojená s použitím pyrotechnických výrobků stanoveno, že jednání je trestné již ve stadiu pokusu.

4.3. K ukládání správních trestů za přestupek proti pořádku v územní samosprávě a přestupky proti veřejnému pořádku

Správní orgán může za přestupek proti pořádku v územní samosprávě a za přestupky proti veřejnému pořádku uložit správní trest pokuty nebo napomenutí. Napomenutí nelze uložit spolu s pokutou (§ 36 zákona o odpovědnosti za přestupky). Není vyloučeno ani uložení správního trestu propadnutí věci, jsou-li splněny zákonné podmínky pro jeho uložení (§ 48 zákona o odpovědnosti za přestupky).

Při ukládání správních trestů má sice správní orgán tzv. správní uvážení, nicméně nejedná se o libovůli. Obecně platí, že druh správního trestu musí být odpovídající individuální závažnosti konkrétního přestupku, k čemuž slouží demonstrativní výčet okolností uvedených v § 37 až 40 zákona o odpovědnosti za přestupky, k nimž správní orgán přihlíží. Při určování konkrétního druhu správního trestu a jeho výměry správní orgán přihledne zejména k povaze a závažnosti konkrétního přestupku. Pokud správní orgán shledá, že se jedná o méně závažný přestupek, může uložit mírnější správní trest napomenutí namísto pokuty. Napomenutí má spíše výchovný charakter a má pachatele odradit od dalšího páchání přestupků. Při ukládání napomenutí správní orgán upozorní pachatele na důsledky protiprávního jednání, jež mu podle zákona hrozí, pokud by se i v budoucnu dopouštěl podobného jednání (§ 45 zákona o odpovědnosti za přestupky).

Pokud se jedná o závažnější přestupek, správní orgán může uložit pokutu, a to v rozmezí horní hranice sazby stanovené v § 4 odst. 3 a § 5 odst. 3 zákona o některých přestupcích (popřípadě v rozmezí dolní a horní hranice sazby pokuty - § 5 odst. 3 písm. e) zákona o některých přestupcích), a to opět s přihlédnutím k okolnostem uvedeným v § 37 až 40 zákona o odpovědnosti za přestupky. Správní orgán také může za podmínek uvedených v § 43 zákona o odpovědnosti za přestupky rozhodnout o upuštění od uložení pokuty nebo napomenutí, nebo za podmínek uvedených v § 42 téhož zákona správní orgán může rozhodnout o podmíněném upuštění od uložení pokuty nebo napomenutí, pokud byla přestupkem způsobena škoda nebo se jeho spácháním pachatel bezdůvodně obohatil. V případě zákonem stanovené dolní hranice sazby pokuty [viz přestupek

podle § 5 odst. 1 písm. k) zákona o některých přestupcích] správní orgán může za podmínek uvedených v § 44 zákona o odpovědnosti za přestupky rozhodnout o mimořádném snížení výměry pokuty, kterou uloží v nižší částce nežli je dolní hranice sazby pokuty.

Správní trest pokuty může správní orgán uložit v „klasickém“ řízení o přestupku, tedy v rozhodnutí o uznání viny obviněného z přestupku, anebo v tzv. zkráceném řízení o přestupku, a to příkazem, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné (§ 90 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 150 odst. 1 správního řádu), anebo příkazem na místě vydáním příkazového bloku (§ 91 a 92 zákona o odpovědnosti za přestupky), pokud nestačí domluva a obviněný nebo osoba jednající za obviněného, který je právníkem nebo podnikající fyzickou osobou, souhlasí se zjištěným stavem věci, s právní kvalifikací skutku, s uložením pokuty a její výší a s vydáním příkazového bloku. Podpisem příkazového bloku obviněným se příkaz na místě stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. Příkazem na místě lze uložit pokutu nejvýše 10 000 Kč; mladistvému obviněnému lze příkazem na místě uložit pokutu nejvýše 2 500 Kč; to neplatí, je-li mladistvý podnikající fyzickou osobou. U příkazu platí výměra pokuty uvedená v zákoně o některých přestupcích. Správní trest napomenutí lze uložit v „klasickém“ řízení o přestupku, tedy v rozhodnutí o uznání viny obviněného z přestupku, anebo příkazem. Příkaz i příkaz na místě lze vydat jako první úkon v řízení, nebo v průběhu již zahájeného řízení o přestupku¹².

4.4. K ukládání omezujících opatření za přestupek proti pořádku v územní samosprávě a přestupky proti veřejnému pořádku

Jak za přestupek proti pořádku v územní samosprávě, tak za přestupky proti veřejnému pořádku, lze uložit omezující opatření, dopustí-li se jich fyzická osoba. Účel omezujícího opatření je zamezení nebo alespoň podstatné snížení možnosti pachatele přestupku opakovat další spáchání přestupku, jde o preventivní a výchovný prostředek (oproti správnímu trestu, u kterého jde především o represí). Uložit omezující opatření je možnost, nikoliv povinnost správního orgánu, a lze je uložit pouze, stanoví-li tak zákon (zde tak stanoví zákon o některých přestupcích).

Omezující opatření lze uložit pouze spolu se správním trestem, a to nejdéle na dobu 1 roku. Pokud správní orgán rozhodne o upuštění nebo podmíněném upuštění od uložení správního trestu (§ 42 a 43 zákona o odpovědnosti za pře-

¹² Není-li příkaz prvním úkonem v řízení, lze uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou (k tomu srov. vyhlášku č. 520/2005 Sb., ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb.). Povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou správní orgán neuloží, bylo-li o přestupku rozhodnuto příkazem na místě (§ 95 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky).

stupky), nelze omezující opatření uložit. Při ukládání omezujícího opatření je správní orgán povinen zabývat se všemi okolnostmi, které zákon stanovuje nebo předpokládá, a v rozhodnutí odůvodnit, ke které okolnosti přihlédl a ke které nikoliv. Ukládané omezující opatření musí být dostatečně určité, aby nevzbuzovalo pochybnosti, jaká jednání (tj. návštěvy jakých míst a styk s kterými osobami) jsou pachatelem, jemuž je omezující opatření ukládáno, zakázána – viz dále.

Omezující opatření musí být přiměřené povaze a závažnosti spáchaného přestupku a osobním poměrům pachatele. Kritéria povahy a závažnosti přestupku jsou demonstrativně stanovena v § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky. Kritérium osobního poměru pachatele charakterizuje samotného pachatele přestupku a rozumí se jím různé osobní a rodinné poměry, například jeho majetkové poměry, zdravotní stav, péče o početnou rodinu apod. Mezi omezujícími opatřeními a přestupkem, v souvislosti s nímž se omezující opatření ukládá, musí existovat přímá souvislost. Přímou souvislost je třeba posuzovat z hlediska místního, časového a věcného, tedy zda lze k takové souvislosti dospět vzhledem k povaze přestupku a účelu omezujícího opatření.

Dodržování uloženého omezujícího opatření kontroluje správní orgán, který takové opatření uložil. Pokud by omezující opatření mělo účinky též mimo správní obvod správního orgánu, který je uložil (například v případech diváckého násilí a extremismu), dodržování omezujícího opatření kontroluje ve svém správním obvodu jak správní orgán, který je uložil, tak i správní orgán stejného druhu jako ten, který omezující opatření uložil a v jehož správním obvodu má omezující opatření účinky. O skutečnosti, že rozhodnutí o uložení omezujícího opatření má účinky mimo správní obvod správního orgánu, který omezující opatření uložil, je tento správní orgán povinen do 5 pracovních dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uložení omezujícího opatření informovat správní orgán stejného druhu, v jehož správním obvodu má omezující opatření účinky. Správním orgánem stejného druhu je takový správní orgán, který je příslušný k vydání rozhodnutí o uložení stejného omezujícího opatření (tedy v daném případě obecní úřad).

V případě kontroly omezujícího opatření spočívajícího v povinnosti podrobit se vhodnému programu pro zvládání agrese nebo násilného chování (viz dále) si za účelem kontroly dodržování tohoto omezujícího opatření správní orgán vyžádá od poskytovatele vhodného programu pro zvládání agrese nebo násilného chování písemnou zprávu obsahující informace o dodržování podmínek uloženého omezujícího opatření ze strany pachatele.

Je-li to s ohledem na povahu uloženého omezujícího opatření možné, jeho dodržování kontrolují též orgán Policie České republiky, v jehož územním obvodu má omezující opatření účinky, a obecní policie, která vykonává působnost ve správním obvodu obce, v němž má omezující opatření účinky. Správní orgán, který omezující opatření uložil, a správní orgán stejného druhu, v jehož správním

obvodu má omezující opatření účinky, informují o uloženém omezujícím opatření orgán Policie České republiky a obecní policii.

Uložené omezující opatření za přestupek proti veřejnému pořádku nebo za přestupek proti pořádku v územní samosprávě spočívající v porušení povinnosti stanovené obecně závaznou vyhláškou obce pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték, stanovením závazných podmínek v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku, se eviduje v evidenci přestupků vedené Rejstříkem trestů.

Za úmyslné nedodržení omezujícího opatření lze uložit pokutu do 20 000 Kč podle § 2 odst. 2 písm. h) zákona o některých přestupcích. Trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku se (od 1. února 2022) dopustí ten, kdo maří nebo podstatně ztěžuje výkon rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci tím, že se opakovaně nebo soustavně dopouští jednání, aby zmařil účel omezujícího opatření uloženého v řízení o přestupku, které spočívá v zákazu navštěvovat místa, kde se konají sportovní akce, nebo aby zmařil účel omezujícího opatření uloženého v řízení o přestupku podle zákona o návykových látkách, které spočívá v zákazu navštěvovat určená veřejně přístupná místa. Za trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání hrozí trest odnětí svobody až na dvě léta.

Podle obsahu omezujícího opatření lze rozlišit 3 druhy:

1) Zákaz navštěvovat určená veřejně přístupná místa¹³ nebo místa, kde se konají sportovní, kulturní a jiné společenské akce

- » omezujícím opatřením určená místa a doba, po kterou je pachatel přestupku nebude moci navštěvovat, musí být v konkrétním případě stanovena tak, aby odpovídala všem okolnostem a zvláštnostem případu
- » může se jednat o konkrétní ulice, prostranství před obchody, parky či blízké okolí restaurací, apod., kde se pachatel často zdržuje a kde dochází k narušování veřejného pořádku
- » podmínkou pro uložení omezujícího opatření však není podávání alkoholu na veřejně přístupném místě, kam má být zakázán vstup. V tomto případě jde o okolnost, která může přispět k uložení omezujícího opatření v souvislosti se spáchaným přestupkem. Další podobnou okolností důležitou pro uložení omezujícího opatření může být provozování hazardních her, sázek a hraní na hracích přístrojích

---

¹³ Pojem „veřejně přístupné místo“ je odlišný od pojmu „veřejné prostranství“ podle § 34 zákona o obcích. Veřejně přístupným místem může být takové místo, které neslouží každému bez omezení k obecnému užívání, ale je za určitých podmínek určeno určitému okruhu osob, nezávisle na vlastnictví tohoto místa. Bude tedy vždy záležet na úvaze správního orgánu ohledně určení konkrétního veřejně přístupného místa.

- » zákon o odpovědnosti za přestupky pojem „sportovní, kulturní a jiné společenské akce“ nevymezuje. Co se týče sportovních akcí, je nutno vyjít z definic uvedených v zákoně č. č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů
- » mezi kulturní a jiné společenské akce můžeme řadit divadelní, filmová a jiná audiovizuální představení, koncerty, hudební a taneční produkce (včetně tanečních zábav a diskoték), výstavy děl výtvarných umění, festivaly a přehlídky v oblasti kultury a umění atd.
- » při uložení omezujícího opatření má správní orgán povinnost v rozhodnutí určit konkrétní místa, na které se omezující opatření vztahuje. Tato místa musí s ohledem na individualizaci omezujícího opatření vymezit takovým způsobem, aby nebylo zaměnitelné s jiným místem
- » pachateli přestupku by však neměl být uložen zákaz navštěvovat místa, ve kterých pachatel přestupku například vykonává činnost v pracovním nebo jiném obdobném poměru, nebo ke kterému potřebuje veřejnoprávní oprávnění

2) Povinnost zdržet se styku s určitou osobou nebo vymezeným okruhem osob

- » povinnost zdržet se styku s určitou osobou, tedy s individuálně určenou osobou, například při řešení tzv. stalkingu nebo domácího násilí, nebo
- » vymezeným okruhem osob, tedy s druhově určeným okruhem osob, například v situaci, kdy je pachatel přestupku nepříznivě ovlivňován určitou komunitou (extrémistické skupiny)

3) Povinnost podrobit se vhodnému programu pro zvládnání agrese nebo násilného chování

- » pokud se fyzická osoba dopustila přestupku vykazujícího zejména znaky užití násilí v rodině nebo partnerském vztahu; jedná se však o demonstrativní výčet podmínek použití tohoto omezujícího opatření – znak násilí proto nemusí být znakem skutkové podstaty přestupku
- » může být využito jak v případech domácího násilí, tak v případech, kdy se pachatel opakovaně dostává do střetu se zákonem v důsledku neschopnosti zvládat agresi či nenásilně řešit konflikty; zákon o odpovědnosti za přestupky sice pojmy násilí v rodině nebo partnerském vztahu nevymezuje, ale jejich vysvětlení lze podat za použití zejména občanského zákoníku
- » při ukládání tohoto omezujícího opatření správní orgán stanoví konkrétní typ vhodného programu, včetně obsahu, rozsahu a způsobu jeho provádění tak, aby zohledňoval výchovné a preventivní působení na pachatele a zároveň odpovídal jeho individuálním potřebám, po konzultaci s pachatelem; pokud by se pachatel přestupku této konzultaci bránil nebo

se správním orgánem nespolupracoval anebo celou věc svým přístupem jakýmkoliv způsobem zdržoval, tak to přesto nevyklučuje uložení tohoto omezujícího opatření

- » správní orgán program, resp. poskytovatele tohoto programu, konkretizuje ve výrokové části rozhodnutí o přestupku
- » zákonem č. 417/2021 Sb., bylo s účinností od 1. února 2022 doplněno, že náklady spojené s účastí pachatele v programu pro zvládnání agrese nebo násilného chování je pachatel povinen uhradit poskytovateli tohoto programu (§ 52 odst. 7 zákona o odpovědnosti za přestupky)¹⁴

4.5. K zpřísněnému trestání opakovaného spáchání (recidivy) přestupků proti veřejnému pořádku

Pokud je přestupek spáchán opakovaně po nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku podle stejného odstavce (§ 5 odst. 1 a 2 zákona o některých přestupcích), pak se uloží pokuta v rozmezí vyšší horní hranice sazby pokuty oproti základní horní hranici sazby pokuty (odstupňovaně podle povahy a závažnosti konkrétních přestupků do 15 000 Kč, do 30 000 Kč, do 75 000 Kč a do 100 000 Kč). Správní orgán má přitom povinnost uložit přísnější pokutu, jde-li o recidivu, a to v rozmezí zvýšené horní hranice sazby pokuty odstupňované dle jednotlivých skutkových podstat přestupků. Správní orgán tedy v tomto případě nemůže uložit napomenutí namísto pokuty a neměl by ani upustit od uložení pokuty (§ 43 zákona o odpovědnosti za přestupky), neboť by tím došlo k popření smyslu zpřísněného trestání recidivy.

Podle § 13 zákona o některých přestupcích je přestupek proti veřejnému pořádku (s uvedenými výjimkami)¹⁵ spáchán opakovaně, jestliže od nabytí právní moci rozhodnutí o stejném přestupku, z něhož byl obviněný uznán vinným, do jeho spáchání neuplynulo 12 měsíců. Opakovanost je spatřována v případě, že byl ve 12 měsících od právní moci rozhodnutí o předchozím přestupku (kterým byl obviněný uznán vinným) spáchán nový přestupek, který má stejnou skutkovou podstatu, tedy musí jít o stejné písmeno v § 5 odst. 1 nebo 2 zákona o některých přestupcích. O recidivu proto půjde, pokud se pachatel dopustí přestupku

¹⁴ Jde o soukromoprávní vztah mezi pachatelem a poskytovatelem programu. Vzhledem k tomu, že úhrada nákladů za poskytování programu není předmětem řízení a jde o vztah mezi pachatelem a poskytovatelem, nikoli o vztah mezi pachatelem a správním orgánem, neuvádí se povinnost hradit náklady ve výrokové části rozhodnutí. Je však vhodné v odůvodnění rozhodnutí uvést, že pachatel předmětné náklady uhradí poskytovateli nebo o tom pachatele jinak informovat. Pachatel náklady spojené s účastí v programu uhradí přímo poskytovateli, nebude-li program poskytován bezplatně. Pokud se pachatel programu zúčastní, ale náklady spojené se svou účastí neuhradí, pak bude poskytovatel moci po pachateli úhradu nákladů vymáhat v civilním soudním řízení (úhradu nákladů nevybírá správní orgán).

¹⁵ S výjimkou přestupků podle § 5 odst. 1 písm. h) a § 5 odst. 2 písm. d) zákona o některých přestupcích.

proti veřejnému pořádku spočívajícího v neuposlechnutí výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci, za který bude pravomocně potrestán, a navzdory potrestání se nedlouho poté, řekněme za týden, opět dopustí přestupku neuposlechnutí výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci. O recidivu však nepůjde, pokud se pachatel dopustí jednou neuposlechnutí výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci a podruhé např. poruší noční klid. Sice se o přestupek stejného druhu (veřejný pořádek) jedná, nejedná se však o stejnou skutkovou podstatu¹⁶. Opakované spáchání přestupku proti veřejnému pořádku nepředstavuje překážku projednání přestupku příkazem na místě (viz § 91 a § 92 zákona o odpovědnosti za přestupky).

Za účelem zpřísněného trestání recidivy u přestupků proti veřejnému pořádku se pravomocná rozhodnutí o těchto přestupcích zapisují do evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů. Správní orgán příslušný k projednání přestupku zapisovaného do evidence přestupků si po zahájení řízení o takovém přestupku nebo před vydáním příkazu, je-li prvním úkonem v řízení, opatří opis z evidence přestupků týkající se obviněného nebo podezřelého z přestupku (§ 106 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky). V opise z evidence přestupků se uvádějí údaje o všech pravomocných rozhodnutích o přestupku, jimiž byla vyslovena vina osoby, které se opis týká. Na základě takového opisu správní orgán může posoudit, jestli nebyl určitý přestupek spáchán opakovaně, resp. jestli se jedná o osobu, která nemá v evidenci žádný záznam, což má vliv na určování druhu a výměry správního trestu, a to zejména při trestání výše popsané recidivy.

---

¹⁶ Strakoš, J. Zákon o některých přestupcích. Praktický komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2018.

5. ROLE OBECNÍ POLICIE PŘI ZABEZPEČOVÁNÍ VEŘEJNÉHO POŘÁDKU

5.1. K obecní policii obecně

Úkoly ve věcech vnitřního pořádku a bezpečnosti plní v ČR policie, která mj. chrání bezpečnost osob, majetek a veřejný pořádek, plní úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony a dalšími právními předpisy.

V souladu s právním řádem ČR obce v samostatné působnosti ve svém územním obvodu, a s ohledem na místní předpoklady a zvyklosti, vytvářejí podmínky pro uspokojování potřeb občanů včetně ochrany veřejného pořádku, respektive místních záležitostí veřejného pořádku, k jehož zabezpečení si mohou zřizovat obecní (městskou) policii.

Obec není povinna obecní policii zřídit. Tento orgán obce může být kdykoliv zřízen i zrušen zastupitelstvem obce v samostatné působnosti formou obecně závazné vyhlášky obce.

Rozlišujeme obecní policie, které jsou zřizovány obcemi, a městské policie, které jsou zřizovány městysy a městy. Z hlediska pravomocí však není mezi obecní a městskou policií žádný rozdíl. Rozdíl je pouze v názvu. Například, je-li hovořeno o obecní policii, rozumí se tím i městská policie.

Obecní policii řídí starosta, pokud zastupitelstvo obce nepověří řízením obecní policie jiného člena zastupitelstva. Na návrh zmíněných osob zastupitelstvo obce může pověřit plněním některých úkolů při řízení obecní policie určeného strážníka, který splňuje kritéria upravená zákonem o obecní policii.

V pracovněprávních vztazích čekatelů (zaměstnanec obce zařazený do obecní policie, který splňuje všechna kritéria jako strážník, s výjimkou toho, že doposud nesložil zkoušku z odborné způsobilosti, není držitelem osvědčení o splnění stanovených odborných předpokladů strážníka a nemůže tedy vykonávat povinnosti a oprávnění strážníka podle zákona), strážníků a dalších zaměstnanců obce zařazených do obecní policie, kteří zajišťují zejména obslužné činnosti, zastupuje obec starosta, jiný člen zastupitelstva (viz předchozí odstavec) nebo určený strážník, pokud mu tuto pravomoc svěří zastupitelstvo obce.

Obecní policie při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku a plnění dalších úkolů podle zákona o obecní policii nebo zvláštního zákona:

- a) přispívá k ochraně a bezpečnosti osob a majetku,
- b) dohlíží na dodržování pravidel občanského soužití,
- c) dohlíží na dodržování obecně závazných vyhlášek a nařízení obce,

- d) se podílí v rozsahu stanoveném tímto nebo zvláštním zákonem na dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích,
- e) se podílí na dodržování právních předpisů o ochraně veřejného pořádku a v rozsahu svých povinností a oprávnění stanovených tímto nebo zvláštním zákonem činí opatření k jeho obnovení,
- f) se podílí na prevenci kriminality v obci,
- g) provádí dohled nad dodržováním čistoty na veřejných prostranstvích v obci,
- h) odhaluje přestupky a jiné správní delikty, jejichž projednávání je v působnosti obce,
- i) poskytuje za účelem zpracování statistických údajů Ministerstvu vnitra na požádání údaje o obecní policii.

Strážník může vykonávat oprávnění a povinnosti vyplývající z jeho zaměstnání **pouze** na území obce, která obecní policii zřídila a ke které je strážník v pracovním poměru.

Z tohoto pravidla platí **výjimky** uvedené v § 3a až 3c zákona o obecní policii. Aktuální veřejnoprávní smlouvy uzavírané podle § 3a zákona o obecní policii v oblasti obecní policie jsou založeny na konstrukci, kdy se obce nacházejí na území jednoho kraje a navíc jedna ze smluvních stran nesmí mít zřízenou obecní policii. V případě vyhlášení krizového stavu nebo pořádání veřejnosti přístupné sportovní, kulturní nebo obdobné společenské akce, při níž lze předpokládat účast většího počtu osob, na území obce, umožňuje obcím, které zřídily obecní policii, uzavřít veřejnoprávní smlouvu podle § 3b zákona o obecní policii.

Veřejnoprávní smlouvu podle zákona o obecní policii je oprávněna uzavřít rada obce, protože v daném případě se nejedná o vyhrazenou působnost zastupitelstva obce ani rady obce a použije se „zbytkové“ ustanovení § 102 odst. 3 zákona o obcích.

Nicméně, v případě každé obce existuje možnost, aby, v souladu s dikcí § 84 odst. 4 zákona o obcích, si tuto pravomoc zastupitelstvo obce vyhradilo. Bude tedy záležet na přístupu každé konkrétní obce, zda si její zastupitelstvo tuto pravomoc vyhradí. Pokud tak neučiní, bude v předmětné věci, v souladu s výše uvedeným závěrem, dána příslušnost rady obce.

Tím, že strážníci tráví většinu pracovní doby pochůzkovou činností, zejména na místech veřejnosti přístupných, podílejí se též významnou měrou na ochraně veřejného pořádku. Přítomností a schopností adekvátní reakce preventivně působí i proti potencionálním pachatelům protiprávních jednání s vyšší společenskou nebezpečností.

Za tímto účelem strážníci disponují podobnými povinnostmi a oprávněními jako příslušníci Policie ČR zařazení k výkonu služby ve Službě pořádkové policie

(např. povinnost provést zákrok, úkon nebo jiné opatření, je-li páčán trestný čin nebo přešupek, a to i v mimopracovní době, oprávnění požadovat vysvětlení, požadovat prokázání totožnosti, předvést osobu, vyzvat osobu k vydání zbraňe, případně odebrat zbraň, zakázat vstup na určená místa, otevřít byt nebo jiný uzavřený prostor, vyzvat osobu k vydání věci a tuto případně odejmout, použít technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla, vstupovat do živnostenských provozoven, heren, kasin a dalších prostor, kde jsou provozovány hazardní hry, rozhodnout o odstranění vozidla, které tvoří překážku silničního provozu nebo neoprávněně parkuje na vyhrazeném parkovišti, zastavovat vozidla, usměrňovat provoz na pozemních komunikacích, měřit rychlost vozidel, zjišťovat, zda není osoba pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky, použít donucovací prostředky včetně služební zbraňe, atd.).

5.2. Působnost obecní policie ve vztahu k veřejnému pořádku

Základní ustanovení pro působnost obecní policie k řešení přešupků, které je strážník obecní policie oprávněn projednat uložením správního trestu pokuty příkazem na místě, je uvedeno v § 91 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přešupky. To uvádí, že pokutu příkazem na místě může kromě příslušného správního orgánu uložit strážník obecní policie za přešupek, jehož projednání je v působnosti obce, za přešupek proti občanskému soužití, pokud nebyl spáčan porušením zákona o silničním provozu, a za přešupek proti pořádku ve státní správě spáchaný neoprávněným stáním vozidla na místní komunikaci nebo jejím úseku, které lze podle nařízení obce použít ke stání jen za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy a při splnění podmínek stanovených tímto nařízením.

Jaké přešupky jsou v působnosti obce, vymezuje § 60 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přešupky. Těmito přešupky jsou:

- a) proti pořádku ve státní správě spáchaných porušením povinnosti stanovené v nařízení obce nebo kraje,
- b) proti pořádku v územní samosprávě,
- c) proti veřejnému pořádku,
- d) proti občanskému soužití a
- e) proti majetku.

Uvedený výčet ale není uzavřený, přešupky v působnosti obce nalezneme i ve zvláštních zákonech.

Vždy platí, že strážník může příkazem na místě uložit pouze pokutu, pokud nestačí domluva a obviněný souhlasí se zjištěným stavem věci, s právní kvalifikací skutku, s uložením pokuty a její výší a s vydáním příkazového bloku. Příkazem na místě lze uložit pokutu nejvýše 10.000 Kč. Mladistvému obviněnému lze příka-

zem na místě uložit pokutu nejvýše 2.500 Kč; to neplatí, je-li mladistvý podnikající fyzickou osobou.

Návazný text je zaměřen na přestupky, kterých se dopustí fyzická osoba, jelikož ta je na rozdíl od fyzické osoby podnikající či právnické osoby v drtivé většině případů pachatelem přestupku, a je tak strážníky obecních policií projednávána nejčastěji.

Vybrané přestupky, které je strážník obecní policie oprávněn projednat uložením správního trestu pokuty příkazem na místě:

Přestupky podle zákona č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů:

Přestupky podle tohoto zákona projednává v přenesené působnosti obec, tedy i strážník obecní policie příkazem na místě. Jedná se o přestupky uvedené v § 14a a § 14b citovaného zákona.

Obecní policie, na rozdíl zejména od Policie ČR a obecního úřadu, nedisponují žádnými specifickými oprávněními ve vztahu ke shromážděním ve smyslu zákona o právu shromažďovacím. Obecní policie hrají, v daném případě, pouze subsidiární roli, a to zejména ve vztahu k Policii ČR, neboť úkolem obecní policie, jakožto orgánu obce, je zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku.

K samotnému projednávání přestupků podle zákona o právu shromažďovacím formou příkazu na místě Ministerstvo vnitra doporučuje, aby tuto formu projednání přestupku volily pouze ty obecní policie, resp. strážníci, kteří byli důkladně proškoleni v aplikaci zákona o právu shromažďovacím, neboť v daném případě existuje potřeba pregnantně rozlišit jednotlivé skutkové podstaty přestupků z pohledu přestupkového práva

Přestupky podle zákona o obcích:

Strážník může příkazem na místě řešit přestupky uvedené § 66d uvedeného zákona. Jedná se kupř. o případy, kdy fyzická osoba úmyslně poškodí, odstraní nebo zakryje tabulku s označením ulice nebo jiného veřejného prostranství, neudrzuje čistotu a pořádek na pozemku, který užívá nebo vlastní, a tím naruší vzhled obce, nebo naruší životní prostředí v obci nebo odloží věc mimo vyhrazené místo.

Přestupky podle zákona o některých přestupcích:

Přestupky proti pořádku ve státní správě spáchaných porušením povinnosti stanovené v nařízení obce nebo kraje:

Dle § 4 odst. 1 citovaného zákona se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že poruší povinnost stanovenou v nařízení obce nebo kraje. Obecní policie jsou oprávněny projednávat příkazem na místě tyto přestupky, protože je oprávněn je

projednat obecní úřad [viz § 60 odst. 2 písm. a) zákona o přestupcích]. Kupř. obec může formou nařízení obce vydat tzv. tržní řád. V případě porušení tržního řádu je strážník obecní policie daný přestupek oprávněn řešit příkazem na místě.

Přestupky proti pořádku v územní samosprávě:

Dále dle § 4 odst. 2 zákona o některých přestupcích se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že poruší povinnost stanovenou v obecně závazné vyhlášce obce nebo kraje. Jedná se o všechny přestupky spáchané porušením povinností stanovených v obecně závazných vyhláškách obcí vydaných v oblasti jejich samostatné působnosti podle § 10 zákona o obcích, tedy včetně těch případů, kdy obec k vydání obecně závazné vyhlášky zmocňuje zvláštní zákon, pokud tento zvláštní zákon neobsahuje speciální sankční ustanovení, které je na porušení obecně závazné vyhlášky aplikovatelné.

Přestupky proti veřejnému pořádku:

Častým případem páchaní protiprávního jednání jsou přestupky proti veřejnému pořádku, které je strážník obecní policie rovněž oprávněn řešit příkazem na místě. Právní úprava je obsažena v § 5 odst. 1 písm. a) až k) zákona o některých přestupcích.

Jedná se zejména o případy, kdy fyzická osoba neuposlechne výzvy úřední osoby či zneváží její postavení, maří vykázaní ze společného obydlí, poruší noční klid, vzbudí veřejné pohoršení, znečistí veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení anebo zanedbá povinnost úklidu veřejného prostranství, poškodí nebo neoprávněně zabere veřejné prostranství, poruší podmínky uložené na ochranu veřejného pořádku při konání sportovních, kulturních, pietních a jiných společenských akcí anebo v místech určených k rekreaci, turistice nebo pohřbívání, cestou na organizované sportovní utkání, v místě takového utkání nebo cestou zpět z takového utkání má obličej zakrytý způsobem ztěžujícím nebo znemožňujícím její identifikaci nebo vnese na organizované sportovní utkání pyrotechnický výrobek nebo v místě takového utkání, cestou na takové utkání anebo cestou zpět z takového utkání pyrotechnický výrobek použije.

Přestupky proti občanskému soužití (pokud nebyly spáchaný porušením zákona o silničním provozu):

I v případech, kdy fyzická osoba podle § 7 odst. 1 písm. b), c) zákona o některých přestupcích jinému ublíží na zdraví, či úmyslně naruší občanské soužití tak, že jinému vyhrožuje újmou na zdraví, jiného nepravdivě obviní z přestupku, se vůči jinému dopustí schválnosti, nebo se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání, je strážník obecní policie oprávněn uvedené jednání postihnout pokutou příkazem na místě.

Podle § 7 odst. 3 písm. a), b) zákona o některých přestupcích se dále fyzická osoba dopustí přestupku tím, že omezuje nebo znemožňuje příslušníku národnosti

menšiny výkon práv příslušníků národnostních menšin, nebo způsobí jinému újmu pro jeho příslušnost k národnostní menšině nebo pro jeho etnický původ, pro jeho rasu, barvu pleti, pohlaví, sexuální orientaci, jazyk, víru nebo náboženství, věk, zdravotní postižení, pro jeho politické nebo jiné smýšlení, členství nebo činnost v politických stranách nebo politických hnutích, odborových organizacích nebo jiných sdruženích, pro jeho sociální původ, majetek, rod, zdravotní stav anebo pro jeho rodinný stav.

Přestupky proti majetku:

Častým protiprávním jednáním je i případ majetkových přestupků. V tomto případě se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že úmyslně způsobí škodu na cizím majetku krádeží, zpronevěrou, podvodem, zničením nebo poškozením věci z takového majetku. Dále také tím, že neoprávněně užívá cizí majetek, přisvojí si cizí věc nálezem nebo jinak bez přivolení oprávněné osoby, nebo ukryje, užívá nebo na sebe anebo na jiného převede věc, která byla získána přestupkem spáchaným jinou osobou, nebo to, co za takovou věc bylo opatřeno. Právní úpravu popsanych skutků nalezneme v § 8 odst. 1 písm. a) až d) zákona o některých přestupcích.

Přestupky, jejichž projednání je obecní policii svěřeno výslovně zvláštním zákonem:

Přestupky podle zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů:

Dle tohoto zákona je působnost obecní policie stanovena zejména ve vztahu k řidiči taxislužby. Výčet protiprávního jednání, kterého se může dopustit pouze speciální subjekt, kterým je právě řidič taxislužby, a jenž může příkazem na místě projednat strážník obecní policie, najdeme v § 34e odst. 2 tohoto zákona. Příkladem může být jednání, kdy řidič taxislužby nevydá cestujícímu doklad o přepravě, pokud o něj cestující požádal, nebo u sebe nemá průkaz řidiče taxislužby, užije vozidlo, které není viditelně a čitelně označeno střešní svítlnou nebo údaji o dopravci, neobsluhuje řádně taxametr nebo nezajistí zaznamenání skutečného průběhu přepravy.

Přestupky podle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů:

V tomto případě se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že omezí obecné užívání dálnice, silnice, místní komunikace nebo veřejně přístupné účelové komunikace nebo bez povolení nebo v rozporu s tímto povolením neoprávněně zřídí objížďku nebo neoznačí uzavírku nebo objížďku, znečistí nebo poškodí místní komunikaci, její součást nebo příslušenství nebo veřejně přístupnou účelovou komunikaci s vozovkou, poškodí veřejně přístupnou účelovou komunikaci bez

vozovky takovým způsobem, že znemožní její obecné užívání nebo na silnici nebo místní komunikaci provádí činnost, která je zakázána.

Dále v souladu s § 23 tohoto zákona může obec v nařízení obce vymezit oblasti obce, ve kterých lze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy k stání silničního motorového vozidla v obci na dobu časově omezenou, nejvýše však na dobu 24 hodin. V nařízení obec stanoví způsob placení sjednané ceny a způsob prokazování jejího zaplacení. Místní komunikace nebo jejich určené úseky musí být označeny příslušnou dopravní značkou, tj. parkoviště s parkovacím kotoučem (dopravní značka č. IP 13b) nebo parkoviště s parkovacím automatem (dopravní značka č. IP 13c).

Řidič, který zaparkoval vozidlo na takto označeném parkovišti a nesplnil podmínky stanovené v nařízení obce, je podezřelý ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.

Přestupky podle zákona o silničním provozu:

Strážník obecní policie je dále oprávněn vyřešit příkazem na místě přestupky fyzické osoby, která provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla (§ 125c odst. 1 písm. f) bodů 1, 3 až 6 a 8, 9 a 11):

- drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení,
- překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více,
- překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h,
- nezastaví vozidlo na signál, který jí příkazuje zastavit vozidlo nebo na pokyn „Stůj“ daný při řízení nebo usměrňování provozu na pozemních komunikacích anebo při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích osobou k tomu oprávněnou,
- neumožní chodci na přechodu pro chodce nerušené a bezpečné přejetí vozovky nebo nezastaví vozidlo před přechodem pro chodce v případech, kdy je povinna tak učinit, nebo ohrozí chodce přecházejícího pozemní komunikaci, na kterou odbočuje,
- nedá přednost v jízdě v případech, ve kterých je povinna dát přednost v jízdě,
- vjíždí na železniční přejezd v případech, kdy je to zakázáno,
- neoprávněně stojí s vozidlem na parkovišti vyhrazeném pro vozidlo označené parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením nebo neoprávněně použije parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením při stání nebo při jízdě.

Příkazem na místě může obecní policie dále projednat přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu spáchaný porušením:

- místní nebo přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích,

- nedovoleným zastavením nebo stáním vozidla na pozemní komunikaci,
- užitím vyhrazeného jízdního pruhu v rozporu s § 14 odst. 1 nebo nesplněním povinností stanovených v § 14 odst. 2 zákona o silničním provozu,
- pravidel pro chůzi, jízdu na jízdním kole, jízdu nemotorových vozidel, jízdu na zvířatech, vedení a hnaní zvířat nebo užívání osobního přepravníku, nebo
- porušením povinnosti přepravované osoby, která se může aktivně podílet na jízdě vozidla, během jízdy nebo bezprostředně před jejím zahájením nepožití alkoholický nápoj nebo neužití jinou návykovou látku nebo nezahájit jízdu v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohla být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.

Přestupky podle § 40 odst. 2 písm. b) zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění doprovodného zákona:

Příkazem na místě může strážník obecní policie projednávat přestupky, jde-li o přestupky podle § 35 odst. 1 písm. a), e) až g), i), k), l), n) až p), tedy že fyzická osoba:

- prodá tabákový výrobek, kuřáckou pomůcku, bylinný výrobek určený ke kouření, elektronickou cigaretu nebo alkoholický nápoj,
- kouří na místě, na němž je kouření zakázáno,
- kouří na místě, na němž je kouření zakázáno obecně závaznou vyhláškou obce,
- používá elektronickou cigaretu na místě, na němž je její používání zakázáno,
- neoznámí správci spotřební daně příležitostný prodej lihovin,
- prodá nebo podá alkoholický nápoj osobě, o níž lze důvodně předpokládat, že alkoholický nápoj vzápětí požije a následně bude vykonávat činnost, při níž by vzhledem k předchozímu požití alkoholického nápoje mohla ohrozit zdraví lidí nebo poškodit majetek,
- prodá alkoholický nápoj osobě zjevně ovlivněné alkoholem nebo jinou návykovou látkou,
- ve stavu zjevně pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky, v němž ohrožuje sebe nebo jinou osobu, majetek nebo veřejný pořádek, vstoupí na místo, na které je vstupovat zakázáno, nebo se na takovém místě zdržuje,
- požije alkoholický nápoj nebo užije jinou návykovou látku, ačkoliv ví, že bude vykonávat činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek,
- po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky vykonává činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek,

- odmítne se podrobit orientačnímu vyšetření nebo odbornému lékařskému vyšetření, k nimž byla vyzvána.

5.3. Odkazy a doporučení

Relevantní výkladová stanoviska zpracovaná odborem bezpečnostní politiky Ministerstva vnitra vztahující se k pravomoci a působnosti obecní policie jsou volně dostupná na webu Ministerstva vnitra: <https://www.mvcr.cz/clanek/obecni-policie-652273.aspx>.

6. OBLASTI VEŘEJNÉHO POŘÁDKU

V následujícím textu jsou jednotlivé oblasti veřejného pořádku rozděleny ve vztahu k možnostem jejich regulace prostřednictvím OZV obcí a v návaznosti na právní předpisy a judikaturu Ústavního soudu do dvou skupin:

A	Oblasti veřejného pořádku, které <u>NELZE</u> regulovat prostřednictvím OZV
B	Oblasti veřejného pořádku, které <u>LZE</u> regulovat prostřednictvím OZV

6.1. Oblasti veřejného pořádku, které nelze regulovat prostřednictvím OZV

A	Oblasti veřejného pořádku, které <u>nelze</u> regulovat prostřednictvím OZV
1.	<i>Provoz zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti – možnost vydat provozní řády formou OZV (koupaliště, pískoviště, hřbitovy, knihovny)</i>
2.	<i>Provoz motorových a nemotorových vozidel, jízda na skateboardech a kolečkových bruslích na veřejných prostranstvích, která jsou pozemními komunikacemi</i>
3.	<i>Evidence tzv. současného (přechodného) pobytu v obci</i>
4.	<i>Regulace podomního prodeje</i>
5.	<i>Domovní řády</i>
6.	<i>Provoz plavidel se spalovacími motory</i>
7.	<i>Sezení na stavebních prvcích</i>

6.1.1. Provoz zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti – možnost vydat provozní řády formou OZV (koupaliště, pískoviště, hřbitovy, knihovny)

Dle názoru Ministerstva vnitra není možné vydávat provozní řády uvedených zařízení formou OZV.

Pokud se týče **venkovních hracích ploch určených pro hry dětí a rovněž koupališť**, zde je povinnost provozovatele vypracovat provozní řád stanovená v zákoně č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (viz § 13 a § 6c tohoto zákona).

Pro **veřejná pohřebiště** je stanovena povinnost provozovatele vydat řád veřejného pohřebiště v § 19 zákona č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Rovněž provozovatel **knihovny** má povinnost vydat knihovní řád, který mu ukládá ustanovení § 4 odst. 7 zákona č. 257/2001 Sb., o knihovnách a podmínkách provozování veřejných knihovnických a informačních služeb (knihovní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Ve všech uvedených případech vydáním provozního řádu provozovatel realizuje svoji zákonnou povinnost, vydání provozních řádů výše uvedených zařízení není ponecháno na vůli a rozhodnutí provozovatele, zda tak učiní či nikoli. Z uvedených okolností je zřejmé, že nelze hovořit o úpravě provozního řádu těchto zařízení obecně závaznou vyhláškou, neboť pravomoc k jejímu vydání je Ústavou upravena jako fakultativní, což odpovídá normotvorné pravomoci obcí jako projevu práva na samosprávu.

Uvedený závěr pak ve vztahu ke **koupalištím** podporuje také provozovatelé zákonem uložená povinnost předložit návrh provozního řádu ke schválení příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví. Stejně tak lze tento závěr jak ve vztahu ke koupalištím, tak ve vztahu k pískovištím, podpořit tím, že orgány ochrany veřejného zdraví mají při výkonu státního zdravotního dozoru dle § 84 odst. 1 písm. j) zákona o ochraně veřejného zdraví oprávnění nařídit provedení úpravy provozního řádu mj. podle § 6c a § 13 zákona, pokud v něm uvedené podmínky nevedou k ochraně veřejného zdraví. Obec je ovšem k vydávání svých OZV v samostatné působnosti zmocněna přímo Ústavou, vydání právního předpisu obce nemůže být podmíněno souhlasem správního úřadu a nelze touto cestou ani nařídit změnu právního předpisu obce.

Ve vztahu ke hřbitovům tento závěr potvrdil a dokonce ještě rozšířil i Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov) a také v dalších nálezech (sp. zn. Pl. ÚS 33/05 – Krupka, sp. zn. Pl. ÚS 46/06 – Mariánské Lázně), ve kterých je uvedeno, že obec není oprávněna stanovit v OZV povinnosti ve vztahu k místním hřbitovům. Podle § 19 zákona č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů [který je zvláštním zákonem ve vztahu k § 10 písm. a) zákona o obcích], totiž tuto problematiku je nutno upravit v řádu veřejného pohřebiště.

Závěr:

Provozní řády koupališť, knihoven, venkovních hracích ploch určených pro hry dětí a veřejných pohřebišť nelze vydat formou OZV. Tím však není dotčeno oprávnění obce obecně závaznou vyhláškou stanovit některé povinnosti k užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku (blíže viz kapitola 6.2 bod B 13), ovšem s výjimkou pohřebišť, kde není regulace obecně závaznou vyhláškou možná.

6.1.2. Provoz motorových a nemotorových vozidel, jízda na skateboardech a kolečkových bruslích na veřejných prostranstvích, která jsou pozemními komunikacemi

Pro regulaci těchto činností, které nepochybně za určitých podmínek mohou narušit veřejný pořádek, je ovšem třeba rozlišovat ta veřejná prostranství, která jsou pozemními komunikacemi ve smyslu zákona o pozemních komunikacích, a ostatní veřejná prostranství.

Užívání pozemních komunikací je upraveno zákonem o pozemních komunikacích (§ 19 – obecné užívání), zákonem o silničním provozu a vyhláškou č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, v znění pozdějších předpisů. Osoba užívající kolečkové brusle (a patrně analogicky též osoba pohybující se na skateboardech) má postavení chodce [§ 2 písm. j) zákona o silničním provozu] a na pozemních komunikacích tak pro ni platí pravidla silničního provozu stejně jako pro chodce. Její pohyb je upraven těmito zvláštními právními předpisy (např. § 53 odst. 8 zákona o silničním provozu).

Žádný zvláštní zákon neobsahuje zmocnění k regulaci veškerého provozu na pozemních komunikacích, a to ani na účelových komunikacích, formou obecně závazné vyhlášky. Ustanovení § 4 zákona o silničním provozu stanoví v písm. b) a písm. c) povinnost účastníka provozu na pozemních komunikacích „*řídít se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, pokyny policisty, pokyny osob oprávněných k řízení provozu na pozemních komunikacích podle § 75 odst. 5, 8 a 9 a zastavování vozidel podle § 79 odst. 1 a pokyny osob, o nichž to stanoví zvláštní právní předpis, vydaný k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích*“ a „*řídít se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace*“. Zákon o silničním provozu tak nepředpokládá možnost úpravy provozu na účelových komunikacích formou obecně závazné vyhlášky. Úprava provozu na pozemních komunikacích se řídí ustanovením § 61 zákona o silničním provozu. V této souvislosti lze odkázat na nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 1/15 ze dne 11. srpna 2015, kdy Ústavní soud zrušil obecně závaznou vyhlášku města Přerov o stanovení některých povinností při přepravě sypkých a obdobných materiálů na území statutárního města Přerova, neboť tato obecně závazná vyhláška **stanovila další povinnosti provozovatele vozidla, jejichž úprava je vyhrazena pouze zákonu**. Město tak překročilo meze své věcně vymezené samostatné působnosti (čl. 104 odst. 3 Ústavy) a při aplikaci a interpretaci § 10 písm. c) zákona o obcích se neřídilo čl. 4 odst. 1 Listiny. V tomto konkrétním případě se jednalo o stanovení povinnosti provozovateli vozidla při přepravě po pozemních komunikacích v obci přepravovat sypký nebo obdobný materiál v uzavřeném nákladovém prostoru nebo jiným vhodným způsobem bránit úletům prachu a zabránit úletům nebo úsypům tuhých částí přepravovaného materiálu (zejm.

zaplachtováním nákladového prostoru) z vozidla nebo přípojného vozidla, které s tímto vozidlem tvoří jízdní soupravu.

Úprava provozu na pozemních komunikacích jednoznačně vyžaduje jednotnost úpravy na celém území státu, avšak s výjimkou regulace užívání osobního přepravníku (tzv. vozítko Segway) dle ustanovení § 60a odst. 5 zákona o silničním provozu, dle kterého: „*může obec nařízením vymezit na svém území místa, kde je provozování osobního přepravníku na chodníku, stezce pro chodce, stezce pro chodce a cyklisty, na odděleném pruhu pro chodce na stezce pro chodce a cyklisty, na pěších a obytných zónách nebo vozovce zakázáno.*“ Nelze si totiž ani představit situaci, kdy na pozemních komunikacích nacházejících se na území jednotlivých obcí budou platit odlišná pravidla provozu. Dovedeno ad absurdum by si každý řidič musel před cestou na úřední desce (např. v elektronické podobě) vyhledat obecně závazné vyhlášky obcí, kterými bude projíždět. Tam by zjistil, jaká pravidla provozu na pozemních komunikacích v té které obci platí. Při každé další cestě by musel tento postup opakovat, protože obce mohou své obecně závazné vyhlášky měnit. Z uvedeného důvodu neobstojí takové obecně závazné vyhlášky dle názoru Ústavního soudu ani v rámci posouzení jejich „rozumnosti“, tedy čtvrtému kroku přezkumu zákonnosti.

Obce tak nejsou oprávněny regulovat prostřednictvím OZV provoz motorových a nemotorových vozidel či jízdu na skateboardech a kolečkových bruslích, pokud jde o veřejná prostranství mající povahu pozemní komunikace, a to ani za účelem regulace hluku či veřejného pořádku.

Tento závěr Ústavní soud poněkud relativizoval v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně), kde zhodnotil jako legitimní zákaz jízdy na kolech, motocyklech anebo autech na parkových cestách a dále i zákaz vjezdu na parkové a zelené plochy, přičemž parková cesta může mít s ohledem na místní podmínky charakter místní či účelové (tudíž pozemní) komunikace. Je však třeba zdůraznit, že Ústavní soud tyto zákazy zhodnotil jako výkon samostatné působnosti v oblasti ochrany veřejné zeleně [dle § 10 písm. c) zákona o obcích] a naopak v tomtéž nálezu zrušil ustanovení obecně závazné vyhlášky zakazující najíždění na chodníky motorovými vozidly z důvodu, že takové ustanovení koliduje s výkonem státní správy, neboť obecná úprava provozu na pozemních komunikacích je řešena v zákoně o silničním provozu a zákazy nájezdu na chodníky lze řešit zákazovou značkou.

Je tak možno konstatovat, že **obce sice mohou v OZV stanovit určité povinnosti i ve vztahu k pozemním komunikacím (v zájmu ochrany veřejné zeleně), nikoliv však ve smyslu normování pravidel provozu na pozemních komunikacích způsobem odlišným od zákona.** Je přitom třeba rovněž respektovat, že osoba užívající kolečkové brusle (a patrně analogicky též osoba pohybující se na skateboardech) má postavení chodce [§ 2 písm. j) zákona o silničním provozu] a výše uvedené povinnosti stanovené ve vztahu ke kolům, motocyklům

a autům [tedy vozidlům - § 2 písm. g) a h) zákona o silničním provozu] na ni nelze bez dalšího vztáhnout.

Závěr:

Obce nejsou oprávněny regulovat prostřednictvím OZV provoz motorových či nemotorových vozidel či jízdu na skateboardech a kolečkových bruslích, pokud jde o veřejná prostranství mající povahu pozemní komunikace. Na ostatních veřejných prostranstvích, která nejsou pozemními komunikacemi, by taková regulace byla možná, ovšem za předpokladu, že tato činnost je v místních podmínkách způsobilá narušit veřejný pořádek, případně by obec sledovala ochranu veřejné zeleně dle ustanovení § 10 písm. c) zákona o obcích.

6.1.3. Evidence tzv. současného (přechodného) pobytu v obci

Ve věci OZV města Krupka potvrdil Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 39/10, že problematiku pobytu na území obce není možné prohlásit za činnost, která zakládá nebo by mohla zakládat rozpor s veřejným pořádkem. Z tohoto důvodu tedy není možné v souvislosti s pobytem na území obce ukládat prostřednictvím OZV povinnosti v režimu opatření k zajištění místních záležitostí veřejného pořádku dle § 10 písm. a) zákona o obcích.

Konkrétně město Krupka k dosažení ochrany veřejného pořádku, dobrých mravů, ochrany bezpečnosti, zdraví a majetku zvolilo evidenci tzv. současného pobytu osob starších 15 let, které nejsou ve městě hlášeny k trvalému pobytu a pobývají déle než 30 dnů na území vyhláškou vymezených částí města. Pobyt na území města trvající déle než 30 dnů bez přihlášení na ohlašovně Městského úřadu Krupka prohlašovalo město za činnost, která narušuje nebo by mohla narušit veřejný pořádek, být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku. Proto OZV ukládala všem osobám starším 15 let, které se na vymezeném území města zdržují déle než 30 dnů z jakéhokoli důvodu a jsou přihlášeny k trvalému pobytu v jiné obci či městě, povinnost do 2 dnů od uplynutí 30 dnů pobytu přihlásit se k tzv. současnému pobytu na ohlašovně Městského úřadu Krupka. Při přihlašování byly navíc tyto osoby povinny vyplnit formulář stanovený přílohou obecně závazné vyhlášky a předložit občanský průkaz a souhlas vlastníka či nájemce bytu nebo nemovitosti, ve které na území města bydlí.

Problematika evidence obyvatel je komplexně upravena zákonem č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných čísel a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů, a tato materie spadá do oblasti přenesené působnosti, neboť dle § 2 citovaného zákona se jedná o výkon státní správy. Účelem evidence pobytu obyvatel je v demokratickém právním státě zejména zabezpečení podmínek pro řádný výkon veřejné správy, přičemž pro tyto účely je zákonem o evidenci obyvatel upravena evidence trvalého pobytu tak, že mís-

tem trvalého pobytu se rozumí adresa pobytu občana v České republice, kterou si občan zvolí. Je plně na jeho svobodné volbě, pro jaké místo trvalého pobytu se rozhodne a za splnění zákonných podmínek jej ohlásí příslušné ohlašovně. Údaj o trvalém pobytu je koncipován jako údaj evidenčního charakteru, toliko s předpokladem, že zpravidla půjde o adresu místa faktického pobytu fyzické osoby. Správní orgán při ohlašování místa trvalého pobytu v případě splnění zákonem stanovených podmínek ani nezkontroluje, zda adresa místa trvalého pobytu odpovídá místu, kde se občan skutečně zdržuje. Za tohoto stavu je nutné připustit možnost, že zvolená a ohlášená adresa trvalého pobytu občana se může v některých případech odlišovat od faktického pobytu občana.¹⁷

Přihlédnout lze přitom k tomu, že zákonodárce sám od evidence přechodného pobytu zavedené zákonem upustil, protože ho nepovažuje za nástroj potřebný pro demokratickou společnost. Zákonem o evidenci obyvatel je proto upraven pouze trvalý pobyt a jeho evidence je založena na dobrovolnosti hlášení bez možnosti uložení sankcí, přičemž její vedení zajišťují obce v přenesené působnosti. Kdežto porušení OZV, která by ukládala povinnost každé osobě, jež se zdržuje na území obce po určitou dobu (např. u příbuzných, přítele či přítelkyně, nebo i z jiného důvodu) a je přihlášená k trvalému pobytu v jiné obci či městě, by zakládalo skutkovou podstatu přestupku podle § 4 odst. 2 zákona o některých přestupcích.

Skutečnost, že přijetím nové právní úpravy zákonodárce vědomě upustil od regulace přechodného pobytu, neznamená, že tato záležitost, tedy vedení evidence přechodného pobytu, patří do samostatné působnosti obce a že je regulovatelná na úrovni OZV.

Výše uvedená úprava evidence pobytu na území obce v OZV by totiž znamenala, že případná sankce za porušení povinností uložených OZV by byla de facto ukládána za narušení veřejného pořádku, které by spočívalo pouze v tom, že adresát normy pobývá (bez ohledu na důvod pobytu) na území města déle než 30 dnů a tento pobyt obci řádně neohlásí.

Z tohoto pohledu lze podle názoru Ministerstva vnitra úpravu provedenou obecně závaznou vyhláškou považovat také za zásah do svobody pobytu zaručené ustanovením čl. 14 Listiny, když splnění povinnosti ohlásit pobyt v obci je nezbytnou podmínkou pro to, aby pobyt na jejím území nebyl na základě OZV považován za činnost narušující veřejný pořádek. Navíc lze takovéto opatření považovat za neproporcionální zásah, který vychází z presumování toho, že každý, kdo se na vymezeném území obce či města zdržuje a není jejích občanem, se dopouští jednání skutečně narušujícího veřejný pořádek.

---

¹⁷ srov. nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 4/2002, rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 7. února 2007, č. j. 2 As 64/2005-108.

Ústavní soud rovněž v dané věci konstatoval, že **problematika evidence osob postrádá místní charakter, a proto také zjevně nespadá do kategorie samostatné působnosti obce jako takové. Samotný „nepřihlášený pobyt“ veřejný pořádek neohrožuje.** K tomu by bylo třeba nastoupení některých dalších kvalifikovaných okolností (není možné tvrdit bez dalšího rozpor s veřejným pořádkem už proto, že i když někde určitá osoba pobývá „bez hlášení“, přesto může dodržovat všechny své zákonné povinnosti, popř. si může svědomitě přebírat poštu na jiném místě, např. v místě svého trvalého pobytu).

Zákonodárce v daném ohledu svoji vůli deklaroval jasně, a není možné zákonnou úpravu obcházet stanovováním zvláštních režimů „přechodných pobytů,“ a tak ukládat další povinnosti občanům.

Navíc nejenže hlášení tzv. současného pobytu obyvatel a vedení jeho evidence zcela zřejmě charakter nástroje regulujícího místní záležitosti veřejného pořádku nemá, ale nemůže ani přispět k ochraně veřejného pořádku ve smyslu klidného a pokojného soužití občanů i návštěvníků obce.

Závěr:

Zákon o obcích ani jiný právní předpis, včetně zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů, oblast evidence obyvatel do samostatné působnosti obce nescvěřují.

Obce tedy nemohou v režimu ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích, tj. za účelem zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku stanovovat formou OZV povinnost hlášení současného (přechodného) pobytu v obci či ukládat další povinnosti vedoucí ke zjištění totožnosti konkrétního obyvatele či návštěvníka obce.

6.1.4. Regulace podomního prodeje

Podomní prodej může být považován za činnost, která narušuje veřejný pořádek v obci. Živnostenský zákon dává obci v jeho § 18 odst. 4 možnost formou nařízení vydávaného v přenesené působnosti stanovit, že některé formy prodeje zboží nebo poskytování služeb prováděné mimo provozovnu jsou v obci nebo v její části zakázány. Regulovat podomní prodej, na který se vztahuje živnostenský zákon, proto nelze formou obecně závazné vyhlášky. Regulací podomního prodeje formou obecně závazné vyhlášky se zabýval ve svém nálezu sp. zn. Pl. ÚS 19/11 i Ústavní soud, přičemž konstatoval, že „*statutární město Liberec normovalo oblast vyhrazenou zákonné úpravě, resp. úpravě, kterou je dle zákona možno regulovat formou nařízení, aniž by sledovalo jiný předmět a cíl, vykročilo z mezí samostatné působnosti a jednalo ultra vires*“.

Závěr:

Regulaci podomního prodeje v obci, na který se vztahuje živnostenský zákon, lze provádět pouze nařízením obce vydaným na základě § 18 odst. 4 živnostenského zákona.

6.1.5. Domovní řády

Dle názoru Ministerstva vnitra není možné vydávat domovní řády formou OZV. Tento názor vyplývá i z nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 14/93, ve kterém Ústavní soud judikoval, že „*Pokud vyhláška ukládá povinnost zajišťovat pořádek a čistotu ve společných prostorách domu a přilehlých nemovitostech pronajímateli teprve v případě, kdy tak neučiní nájemce, třeba mítí obecně za to, že takové opatření, jimž obec vlastně vstupuje do občanskoprávního vztahu existujícího mezi pronajímatelem a nájemce, náleží stěžít do samostatné působnosti obce (§ 14 odst. 1, 2 zákona č. 367/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů), totiž působnosti, jejímž pojmovým znakem je právě to, že obec zde spravuje samostatně „své záležitosti“ (§ 13 odst. 1 cit. zákona). Navíc tak činí způsobem, jenž je v rozporu s úpravou práv a povinností vyplývajících nejen z nájmu bytu podle ustanovení § 687 a § 688 občanského zákoníku, ale i nájmu nebytových prostor podle ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 116/1990 Sb.*“ I když tento nálezh vychází z právních předpisů platných a účinných v době jeho vydání, platí jeho závěr i v současnosti.

Závěr:

Domovní řády nelze vydávat formou OZV.

6.1.6. Provoz plavidel se spalovacími motory

Provoz plavidel se spalovacími motory upravuje zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška Ministerstva dopravy č. 46/2015 Sb., o stanovení vodních nádrží a toků, na kterých je zakázána plavba plavidel se spalovacími motory a o rozsahu a podmínkách užívání povrchových vod k plavbě. Uvedená problematika je vyhrazena právním předpisům na celostátní úrovni, nebo je k regulaci zmocněno Ministerstvo dopravy, takže podle § 35 odst. 1 zákona o obcích nespadá do samostatné působnosti obce, v jejíž oblasti jsou obce oprávněny vydávat obecně závazné vyhlášky.

Tento názor Ministerstva vnitra potvrdil i Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. Pl. ÚS 3/17, ve kterém judikoval, že „*Přijetím OZV o regulaci plavby plavidel se spalovacími motory na části Brněnské vodní nádrže překročilo město věcné meze své samostatné působnosti, neboť normovalo oblast, v níž nebylo a není oprávněno provádět právní regulaci.*“ Ústavní soud zde vyhodnotil jako irelevantní námitku města Brna, že napadená OZV se co do cílů neshoduje se zákonnou úpravou, neboť jejím

cílem je zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku a prevence jeho možného narušování či ohrožení zdraví či majetku osob. Ústavní soud dospěl k závěru, že ve skutečnosti nejde o zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku, ale o regulaci provozu některých plavidel jako účastníků plavebního provozu, resp. se napadenou obecně závaznou vyhláškou zakazuje provoz určitých plavidel (tj. zakazuje se činnost, jejíž režim je upraven zákonem a prováděcími předpisy).

Závěr:

Obce nemohou v režimu ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích, tj. za účelem zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku, stanovovat formou OZV povinnosti týkající se regulace plavby plavidel se spalovacími motory, neboť se jedná o oblast regulovanou zákonem a prováděcími předpisy.

6.1.7. Sezení na stavebních prvcích (stavebních částech, předmětech a zařízeních, nacházejících se na veřejném prostranství) které nejsou svou povahou k sezení určeny

Podle ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích může obec ukládat v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou povinnosti k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku; zejména může stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány.

Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 34/15 ze dne 13. června 2017 (Litvínov, Varnsdorf) nejdříve posuzoval, zda lze vyhláškami stanovený **zákaz sezení** (povinnost nesedět na stavebních částech a zařízeních, které k takovému účelu nejsou určeny - palisády, zděné a betonové zídky a zábrany, odpadkové koše apod.) podřadit pod povinnosti k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku dle ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích nebo k zajištění udržování čistoty veřejných prostranství, k ochraně životního prostředí, veřejné zeleně a k zajištění užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti dle ustanovení § 10 písm. c) zákona o obcích. Ústavní soud v rámci posouzení této otázky judikoval, že: „Z hlediska posouzení toho, zda lze zákaz sezení podřadit pod zákonem stanovenou působnost pro vydávání obecně závazných vyhlášek podle § 10 písm. a) zákona o obcích (a obdobně i dle § 10 písm. c) zákona o obcích) je rozhodné, že všechna zákonná vymezení působnosti obce ve vztahu k pravomoci vydávat obecně závazné vyhlášky předpokládají, že na jejich základě stanovená povinnost, resp. zákaz, bude sledovat jimi vymezený účel, v tomto případě zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku. Z předmětného zákazu sezení, kterým se zakazuje sezení na všech jiných, než napadenými ustanoveními povolených místech (místa k tomu určená nebo vlastní-

kem veřejného prostranství k tomuto účelu odsouhlasená), nacházejících se na veškerém veřejném prostranství dané obce, ovšem nelze žádný takový účel dovést, a to s ohledem na uvedený rozsah tohoto zákazu (srov. náleze ze dne 2. 6. 2009, sp. zn. Pl. ÚS 47/06). Místa, na kterých je zakázáno sedět, jsou totiž zbývající části veřejného prostranství, které je rozmanitým prostorem, jak vyplývá z jeho vymezení § 34 zákona o obcích, podle kterého jsou veřejným prostranstvím „všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru“. Napadenými ustanoveními zakázané sezení na veřejném prostranství proto nemůže být jednáním s přímou vazbou na veřejný pořádek, resp. na jeho ochranu.“

Dle názoru Ústavního soudu nemůže být zakázané sezení na všech ostatních místech samo o sobě činností, která by mohla veřejný pořádek narušit. K tomu by bylo třeba nastoupení dalšího kvalifikovaného jednání. Podle Ústavního soudu proto není možné tvrdit bez dalšího možnost narušení veřejného pořádku zakázaným sezením např. na veřejně přístupném schodišti, které nemůže samo o sobě narušit veřejný pořádek žádným ze způsobů, kterými zákaz sezení obě města ve svých vyjádřeních k návrhu odůvodňovala (poškození majetku, újma na zdraví nebo ohrožení bezpečnosti a plynulosti silničního provozu). Ústavní soud se dále zaměřil na otázku, zda lze zákaz sezení podřadit pod povinnosti ukládané za účelem zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku podle ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích z důvodu, že zakázané sezení, ačkoliv není ve své šíři samo o sobě způsobitelné veřejný pořádek narušit, je předpolím, resp. přípravným jednáním, vytvářejícím předpoklady pro narušování veřejného pořádku. Ústavní soud dospěl k závěru, že „*takový rozšiřující výklad § 10 písm. a) zákona o obcích - na základě kterého by obsah podzákoné právní úpravy (obecně závazné vyhlášky) mohl založit trestnost přípravného jednání, kterou právní úprava obecných podmínek odpovědnosti za přestupek v zákoně neobsahuje a není zákonem stanovena ani zvláště ve vztahu k povinnostem ukládaným obecně závaznou vyhláškou - se dostává do kolize se zásadou zákonnosti, ústavně garantovanou v čl. 2 odst. 3 Ústavy.*“ V posuzovaném případě zakázaného sezení jako předpolí jde o jednání, které samotné nepředchází možnému narušení veřejného pořádku nutně, resp. umožnění narušení veřejného pořádku není jeho účelem, a ztrácí se tak i míra společenské škodlivosti, která by mohla legitimizovat povýšení přípravného jednání na dokonaný přestupek. Dle Ústavního soudu současně není v napadaných ustanoveních naplněn požadavek předvídatelnosti práva, ze kterého vyplývá „*nutnost, aby v takových nikoliv bagatelních případech měl adresát dané právní regulace možnost v rozumné míře předvídat trestnost svého jednání a možnost regulovat své chování, resp. předvídat právní důsledky svých činů, a to nejen pokud jde o osoby trvale žijící v dané obci, ale každého, kdo se na jejím takto regulovaném území nachází.*“ Ústavní soud dospěl k závěru, že na základě ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích nelze s ohledem na shora uvedené stanovit povinnosti k regulaci místních záležitostí, které

mohou být nanejvýš pouze přípravou k narušení veřejného pořádku, aniž by samy mohly veřejný pořádek narušit.“

Uvedené závěry Ústavní soud následně potvrdil ve svých nálezech sp. zn. Pl. ÚS 42/18 ze dne 11. prosince 2018 (Most) a sp. zn. Pl. ÚS 30/18 ze dne 8. ledna 2019 (Postoloprty).

Závěr:

Obce nejsou oprávněny obecně závaznou vyhláškou v režimu ustanovení § 10 písm. a) či c) zákona o obcích plošně regulovat sezení na jiných stavebních částech, předmětech a zařízeních, které nejsou k takovému účelu určeny, neboť se nejedná o činnost, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci, a nejedná se ani o činnost k zajištění udržování čistoty veřejných prostranství, k ochraně životního prostředí, veřejné zeleně a k zajištění užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti. Plošné sezení na jiných stavebních částech, předmětech a zařízeních, které nejsou k takovému účelu určeny, není ani předpolím, resp. přípravným jednáním, vytvářejícím předpoklady pro narušování veřejného pořádku.

6.2. Oblasti veřejného pořádku, které lze regulovat prostřednictvím OZV

B	Oblasti veřejného pořádku, které lze regulovat prostřednictvím OZV
1.	Konzumace alkoholu na veřejných prostranstvích
2.	Používání zábavní pyrotechniky na veřejných prostranstvích
3.	Hluk (hlučné činnosti) a rušení nočního klidu, světelné znečištění
4.	Podmínky pro pořádání veřejnosti přístupných akcí
5.	Znečištění ulic a jiných veřejných prostranství
6.	Rozdělávání a udržování otevřených ohňů
7.	Ochrana a údržba veřejné zeleně (sekání, úklid)
8.	Chov zvířat; Pravidla pro pohyb psů a jiných zvířat; Zákaz vstupu se zvířaty
9.	Žebrání
10.	Prostituce
11.	Hazardní hry
12.	Jízda na skateboardech a kolečkových bruslích na veřejných prostranstvích, která nejsou pozemními komunikacemi

13.	Provoz zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti (stanovení povinností ve vztahu k veřejnému pořádku)
14.	Nepovolené vylepování plakátů
15.	Malování po zdech (graffiti)
16.	Provozní doba pohostinských zařízení
17.	Pouliční produkce (busking)
18.	Umístění reklamních zařízení

6.2.1. Konzumace alkoholu na veřejných prostranstvích

Obce nejsou oprávněny regulovat OZV oblasti vyhrazené zákonné úpravě (§ 35 odst. 1 zákona o obcích), na druhou stranu však Ústavní soud vyložil, **že odpověď na otázku, zda obec nepřekročila meze své zákonné působnosti normováním oblasti vyhrazené zákonné úpravě, předpokládá identifikaci předmětu a cíle regulace zákona na straně jedné a OZV na straně druhé. Pokud se nepřekrývají, nelze bez dalšího říci, že obec nesmí normovat určitou záležitost z důvodu, že je již regulována na úrovni zákona.** Oblast konzumace alkoholických nápojů je upravena v zákoně o ochraně zdraví.

Účelem uvedeného zákona je stanovení účinných nástrojů k ochraně před škodami na zdraví působenými užíváním návykových látek. Mezi návykové látky tento zákon zařazuje alkohol, tabák, omamné a psychotropní látky a jiné látky s psychoaktivními účinky, jejichž užívání může vést nebo se podílet na vzniku a rozvoji duševních poruch a poruch chování. Ustanovení § 17 odst. 2 zákona o ochraně zdraví dává obcím v této oblasti možnost *zakázat konzumaci alkoholických nápojů na veřejně přístupném místě nebo veřejnosti přístupné akci, pokud je toto místo nebo akce přístupná osobám mladším 18 let a omezit nebo zakázat v určitých dnech nebo hodinách na určitém místě prodej, podávání a konzumaci alkoholických nápojů v případě konání kulturní, sportovní nebo jiné společenské akce přístupné veřejnosti.*

Konzumaci alkoholu na veřejnosti lze za určitých okolností považovat za činnost, která by mohla být v rozporu např. s dobrými mravy. Ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích přitom dává obcím možnost OZV ukládat povinnosti k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku; zejména stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase OZV určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány.

Konzumaci alkoholu **lze tedy na některých veřejných prostranstvích zakázat, pokud se skutečně jedná o činnost, která v konkrétních místních podmínkách obce dosahuje takové intenzity, aby ji bylo možné reálně po-**

važovat za potenciální ohrožení místního veřejného pořádku. Zde je možno odkázat na nálezu sp. zn. Pl. ÚS 33/05 (Krupka), ve kterém Ústavní soud de facto potvrdil tento postoj, který k OZV regulujícím požívání alkoholu na veřejných prostranstvích zastávalo Ministerstvo vnitra již od vydání nálezu sp. zn. Pl. ÚS 45/06 (Jirkov), na který uvedený nálezu ve věci OZV města Krupka opětovně odkázal.

Pokud se v obci daná regulace vzhledem k místním podmínkám skutečně projeví jako potřebná a obec se tudíž rozhodne přistoupit k zákazu konzumace alkoholu na určených veřejných prostranstvích, je s ohledem na právní jistotu adresátů nutné v OZV tato prostranství blíže specifikovat. **Zákaz nelze vztáhnout na všechna veřejná prostranství v obci.** Rovněž je třeba OZV přesně vymezit případné výjimky z tohoto zákazu (nejlépe konkrétním datem – 31. prosince, 1. ledna apod.).

Požadavek na specifikaci veřejných prostranství, na kterých se konzumace alkoholu zakazuje, vychází z obecného principu proporcionality. Jak vyplývá z nálezu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov), obec by neměla zakazy formulovat plošně, ale vždy jen v nejméně omezujícím rozsahu. To znamená, že by měla regulaci určitého chování vztahovat zásadně na určitá v OZV vymezená místa, případně doby, s přihlédnutím k povaze chování a jeho způsobilosti (významnou měrou) narušit veřejný pořádek v obci.

Ústavní soud navíc v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 11/09 (Jeseník) připustil možnost regulovat OZV ve smyslu § 10 písm. a) zákona o obcích nejen samotnou konzumaci alkoholu na vymezených veřejných prostranstvích, ale i činnosti k této konzumaci směřující (např. zdržování se na veřejném prostranství s otevřenou lahví nebo jinou nádobou s alkoholickým nápojem, resp. činnosti, jež zakázanou „veřejnou“ konzumaci svým účelem umožňují). **Konzumace alkoholu se znakem způsobilosti narušit veřejný pořádek se totiž dle Ústavního soudu věcně i logicky neomezuje pouze na samotné (vlastní) požívání alkoholického nápoje (tj. pití jako takové), nýbrž zahrnuje i obdobně tomu imanentní a veřejně reflektovatelné činnosti, jež počínají opatřením alkoholického nápoje a pokračují jeho „veřejnou“ připraveností ke skutečné konzumaci.** Právě znak takové „veřejné připravenosti“ obec dle názoru Ústavního soudu vystihuje v dotčeném ustanovení podmínkou, že jde o alkoholický nápoj v „otevřené lahvi či jiné nádobě“, jakož i podmínkou „zdržování se“; ta je významná nejen proto, že je typovým „předpolím“ konzumace, nýbrž i tím, že ze zákazu vylučuje pouhý přenos nádoby (přes veřejné prostranství), jenž oproti tomu samo o sobě veřejnou konzumaci alkoholu neimplikuje.

Obdobně pak, jak „rozlévání“, tak „výdej“ alkoholu do otevřené nádoby, z povahy věci dle Ústavního soudu směřují k založení „přípravy“, jež pro zakázanou konzumaci alkoholických nápojů vytváří věcné předpoklady.

Ústavní soud proto v tomto směru uzavřel, že zákaz zdržování se na veřejném prostranství s otevřenou lahví nebo jinou nádobou s alkoholickým nápojem lze subsumovat pod zákaz konzumace alkoholu na veřejném prostranství.

Závěr:

Regulace konzumace alkoholu na veřejných prostranstvích je možná z důvodů zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku, pokud se vzhledem ke konkrétním místním podmínkám jedná o činnost, která je způsobilá narušit místní pořádek. Zákaz však (v souladu s principem proporcionality) lze stanovit jen v nejméně omezujícím rozsahu, tzn., že regulace by se měla vztahovat zásadně na určitá, v obecně závazné vyhlášce vymezená místa, případně doby.

6.2.2. Používání zábavní pyrotechniky na veřejných prostranstvích

Dle judikatury Ústavního soudu (viz nálezy sp. zn. Pl. ÚS 5/99 – Šumperk, sp. zn. Pl. ÚS 2/2000 – Bílina) je problematika prodeje a používání pyrotechnických předmětů již dostatečně regulována zákonem č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláškou Českého báňského úřadu č. 174/1992 Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi (tato vyhláška již byla zrušena), a obec proto nemůže přikročit k absolutnímu zakazu zábavní pyrotechniky na svém území. Protože však po 30. lednu 2008, kdy nabyl účinnosti zákon č. 376/2007 Sb., novelizující zákon o hornické činnosti, který z působnosti tohoto zákona vyňal pyrotechnické výrobky a zrušil zákonné zmocnění pro vydání prováděcího právního předpisu týkajícího se pyrotechnických výrobků (viz též rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 17/2009 – 62 ve věci kasační stížnosti proti ústřednímu inspektorátu České obchodní inspekce o uložení pokuty)¹⁸, je v současné době možné regulovat provádění pyrotechnických výrobků dle ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích,

---

¹⁸V posuzované věci Nejvyšší správní soud zvažoval, zda není dán důvod nicotnosti spočívající ve vadě právního podkladu, z něž napadené rozhodnutí vycházelo (byla aplikována vyhláška č. 174/1992 Sb., která sice nepozbyla platnosti, nicméně s ohledem na chybějící zákonné zmocnění pozbyla účinnosti, a nebylo ji proto možné aplikovat).

I. Je-li bez náhrady zrušeno zmocňovací ustanovení pro vydání právního předpisu správním úřadem (srov. čl. 79 odst. 3 Ústavy) a zároveň není zrušen právní předpis opírající se o zrušené zmocňovací ustanovení, stává se tento právní předpis - byť nadále zůstává platný - neaplikovatelným (neúčinným).

II. Vyhláška č. 174/1992 Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi, je od 30. 1. 2008 neaplikovatelným (neúčinným) právním předpisem.

III. Vychází-li správní akt z právního předpisu sice neúčinného, ale platného, nejedná se o nedostatek právního podkladu takového charakteru, který by vyvolával nicotnost správního aktu, působí však jeho nezákonnost.

a to v případě, že cílem takové regulace je zajištění místních záležitostí veřejného pořádku na území obce.

Problematiku pyrotechnických výrobků upravuje zákon č. 206/2015 Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi a o změně některých zákonů (zákon o pyrotechnice), ve znění pozdějších předpisů, ze dne 23. července 2015. Tento zákon upravuje pravidla určená k dosažení volného pohybu pyrotechnických výrobků na vnitřním trhu, základní bezpečnostní požadavky, které musí pyrotechnické výrobky splňovat před jejich dodáním na trh, a další požadavky pro zajištění ochrany lidského života, zdraví, majetku, veřejné bezpečnosti, včetně ochrany a bezpečnosti spotřebitelů, a to s přihlédnutím k zájmu na ochraně životního prostředí. V ustanovení § 32 tohoto zákona je definován pojem ohňostroj a stanovena ohlašovací povinnost. Ohňostrojem se rozumí současné nebo v krátkém časovém sledu následující odpalování pyrotechnických výrobků kategorie F2, F3 nebo T1. **Za ohňostroj se nepovažuje odpalování pyrotechnických výrobky do hmotnosti 10 kg čistého obsahu výbušných látek celkem.** Provedení ohňostroje se ohlašuje příslušnému obecnímu úřadu a příslušnému hasičskému záchrannému sboru kraje nejpozději 2 pracovní dny před jeho provedením. Ohlášení musí mít písemnou formu a spolu s ním se předkládá i písemný souhlas vlastníka pozemku, na jehož pozemku se bude odpalovat, popřípadě souhlas vlastníků, správců nebo uživatelů dalších dotčených nemovitostí s provedením ohňostroje. Vzhledem k uvedenému je nutno **upozornit** na skutečnost, že pokud chce obec OZV regulovat používání ohňostrojů definovaných v zákoně o pyrotechnice (a taková regulace by byla s ohledem na odlišný předmět a cíl OZV a zákona možná), bude taková regulace muset respektovat podmínky pro používání stanovené tímto zákonem. **Lze proto doporučit v OZV používat pojem pyrotechnické výrobky, nikoliv pojem ohňostroj.** Navíc u ohňostrojů, jak je uvedeno výše, upravuje některé náležitosti např. ohlašovací povinnosti přímo zákon, obec si je proto nesmí upravovat dle svých potřeb a taková OZV by byla v rozporu se zákonem.

Uvedené závěry o komplexnosti úpravy pyrotechnických výrobků a jejich užívání nicméně neznamenají absenci oprávnění obce regulovat za určitých podmínek používání pyrotechnických předmětů v samostatné působnosti formou OZV. Toto oprávnění, jakož i podmínky jeho realizace dovodil Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 57/05 (Nový Bor). V tomto nálezu Ústavní soud konstatoval, že „*povinnost, kterou má obec možnost uložit v rámci věcně vymezené samostatné působnosti ve smyslu § 10 zákona o obcích, je nutné interpretovat tak, aby se ukládaný zákaz či příkaz nedostal do rozporu s kogentními zákonnými normami nebo ústavním pořádkem.*“ Jak vyplývá z tohoto dalšího nálezu, je otázku zákonnosti regulace používání pyrotechnických produktů třeba posoudit na základě interpretace účelu, který OZV touto regulací sleduje. Tento účel musí být širší nebo jiný než účel sledovaný zákonem č. 61/1988 Sb., tj. zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví.

V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 58/05 (České Velenice) pak Ústavní soud zopakoval, že meze stanovené § 10 písm. a) zákona o obcích aprotubují též ochranu a prosazování dalších účelů, které se nekryjí s předmětem a cílem regulace dle zákona o hornické činnosti, výbušninách a státní báňské správě. Používání zábavní pyrotechniky je nepochybně způsobitelné narušit pokojné soužití občanů obce (veřejný pořádek) hlukem, a to i tehdy, je-li zábavní pyrotechnika užívána na jiných místech, než jsou veřejná prostranství.

V návaznosti na výše uvedené a aplikační praxi je možné se domnívat, že ve většině případů bude zcela dostačující přijmout úpravu používání pouze zábavní pyrotechniky [ve smyslu § 3 písm. b) zákona o pyrotechnice], a to na vybrané části území obce.

Závěr:

Obce jsou oprávněny prostřednictvím OZV přistoupit k regulaci používání pyrotechnických předmětů na svém území. Takový zákaz lze stanovit nejen ve vztahu k veřejným prostranstvím, ale i jiným prostorům, vyžaduje-li to zajištění místních záležitostí veřejného pořádku např. s ohledem na potřebu ochrany před hlukem. Při regulaci používání pyrotechnických předmětů však musí být dodržen princip proporcionality. Obce však nemohou zakázat používání zábavní pyrotechniky na celém území obce a po celý kalendářní rok.

6.2.3. Hluk (hlučné činnosti) a rušení nočního klidu

a) Hluk (hlučné činnosti)

Problematiky hlučných činností se dotýká zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, včetně nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů, zákon o některých přestupcích, zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Ačkoliv úprava hluku je v těchto právních prepisech široká, zbývá ještě s ohledem na porovnání předmětu a cíle zákonné úpravy prostor pro regulaci hlučných činností prostřednictvím OZV.

Obecně platí, že obtěžování hlukem a vibracemi, které by mohlo narušit veřejný pořádek a vzbudit veřejné pohoršení, je regulováno § 5 odst. 1 písm. e) zákona o některých přestupcích. V takových případech je vhodné vzít v úvahu podle místních poměrů i to, zda jde o rušení ojedinělé, opakované, úmyslné apod. Pokud jde o dlouhodobý hluk a vibrace vyvolané výrobní nebo jinou podnikatelskou činností, je tato problematika upravena zákonem o ochraně veřejného zdraví – viz díl 6: Ochrana před hlukem, vibracemi a neionizujícím zářením.

Výše uvedené ovšem neznamená absenci oprávnění obce regulovat za určitých podmínek používání hlučných přístrojů v samostatné působnosti formou OZV.

Omezení všech prací se zařízeními způsobujícími hluk v ranních a nočních hodinách (do 8:00 a od 20:00) ve dnech pracovního klidu hodnotil Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. Pl. ÚS 44/06 (Těrlicko) jako přípustné. Vycházel především z toho, že příslušné činnosti nebyly v obci zcela zakázány, ale pouze přiměřeně omezeny. Potřebné hlučné práce je tedy možné vykonávat, ovšem pouze v čase, kdy budou zásahy do oprávněných zájmů ostatních obyvatel obce minimální. Platí tedy, že obce nemohou paušálně zakázat používání hlučných zařízení, tzn. zakázat jejich používání po delší čas (např. celý pracovní den či dokonce po více po sobě jdoucích dní nebo celý víkend), mohou však používání těchto zařízení přiměřeně omezit (např. v ranních a večerních hodinách, po celý jeden den pracovního klidu za předpokladu, že je to kompenzováno možnostmi užívat po celý další den víkendu apod.).

V nálezu ve věci sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov) Ústavní soud posoudil jako legitimní zákaz nepřiměřeně obtěžovat občany v obytných domech veřejnou produkcí hudby (např. z restaurací, diskoték a jiných organizovaných akcí) v době od 22:00 do 6:00 hod., a pokud jde o noci předcházející dnům pracovního volna a pracovního klidu, v době od 24:00 hod. do 7:00 hod., když povinnost zajistit dodržování tohoto zákazu byla uložena provozovateli zařízení nebo organizátorovi akce, kde dochází k veřejné produkci hudby. Ústavní soud dospěl k názoru, že i když se předmět a cíl regulace vyhlášky v daném případě přibližovaly předmětu a cíli regulace zákona o ochraně veřejného zdraví, zcela se nepřekrývaly. V této souvislosti pak Ústavní soud poznamenal, že pravomoc obce stanovovat povinnosti k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku se neomezuje jen na veřejná prostranství, jak by snad mohlo vyplývat z ustanovení věty za středníkem v § 10 písm. a) zákona o obcích, neboť jde jen o demonstrativní výčet. Obec tedy svou regulaci může uplatnit i na činnosti odehrávající se na jiných místech než veřejných prostranstvích, pokud se jejich následky projevují na veřejných prostranstvích, nebo pokud jsou způsobitelné veřejný pořádek v obci narušit.

V této oblasti pak Ústavní soud dospěl ještě dále v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně) k závěru, kdy zhodnotil jako legitimní uložení povinnosti, aby jiné zábavní podniky jako např. diskotéky a jiné musely být zajištěny tak, aby ani v nejmenším nerušily svým provozem a vším, co s tím souvisí, občany žijící v sousedství a v blízkém okolí. Ústavní soud dospěl podle smyslu a účelu úpravy k názoru, že město neusilovalo o ochranu před hlukem v nadlimitních hodnotách, jak jej chápe zákonná úprava (tedy při provozní činnosti), ale hodlalo omezit hlučnost různých, **i neprovozních aktivit** v zájmu nerušeného a pokojného užívání míst sousedících se zábavními podniky a diskotékami a tyto, byť lidskému zdraví neškodlivé formy hluku vznikající při činnostech, které jsou státní správou neposti-

žitelné, vyhláška považuje za porušení veřejného pořádku. Ústavní soud uzavřel, že město Mariánské Lázně sledovalo legitimní cíl v rámci věcně vymezené oblasti [§ 10 písm. b) zákona o obcích], v níž může bez zákonného zmocnění ukládat OZV povinnosti.

Závěr:

Obce nemohou paušálně zakázat používání hlučných zařízení, tzn. zakázat jejich používání po delší čas, je však možné používání těchto zařízení přiměřeně omezit (např. v ranních a večerních hodinách, po celý jeden den pracovního klidu za předpokladu, že je to kompenzováno možností užívat je po celý další den víkendu apod.). Je však nutné, aby takovýto zákaz byl v souladu s principem proporcionality a zohledňoval právo občanů a vlastníků nemovitostí obhospodařovat svůj majetek.

b) Rušení nočního klidu

Doba nočního klidu je regulována zákonem, a to zákonem o některých přestupcích jako doba od dvacáté druhé do šesté hodiny, přičemž porušení nočního klidu je dle § 5 odst. 1 písm. d) a § 5 odst. 2 písm. a) zákona o některých přestupcích přestupkem proti veřejnému pořádku, za jehož spáchání lze uložit zákonem stanovený správní trest.

Zákon o některých přestupcích zakotvuje časové vymezení doby nočního klidu, nedefinuje však podrobněji obsah tohoto pojmu. Z teoretického hlediska se jedná o typický neurčitý právní pojem,¹⁹ který je nutno náležitě interpretovat. Ze systematického zařazení předmětných skutkových podstat lze nepochybně dovodit, že rušení nočního klidu je způsobilé narušit veřejný pořádek v obci. V návaznosti na tuto skutečnost je možno noční klid vymežit například jako „určitý pokojný stav na určitém místě ve vymezenou dobu, na jehož zachování má společnost zájem za účelem spořádaného a poklidného soužití“²⁰. Lze se domnívat, že zákonodárce zvolil záměrně obecnou formulaci „poruší noční klid“, která pokrývá široký rozsah činností, jimiž lze potencionálně uvedený veřejný zájem narušovat (zákonodárce totiž nemohl všechny v úvahu připadající rušivé činnosti objektivně předvídat). Zákon o některých přestupcích nespécifikuje nejen možný fyzikální zdroj rušení, ale ani samotnou fyzikální povahu tohoto rušení (např. zda jde o zvuk – mechanické vlnění nebo o světlo – elektromagnetické vlnění).

Je možno uzavřít, že obtěžování hlukem představuje nejčastější, nikoliv však jediný možný způsob rušení nočního klidu. Kromě toho lze uvažovat i méně typické případy rušení, např. vibracemi nebo právě svět-

¹⁹ Sládeček, Vladimír. *Obecné správní právo*. 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2013. s. 153-154.

²⁰ Materiál zpracovaný odborem veřejné správy, dozoru a kontroly „Otázky a odpovědi k problematice nočního klidu a k novele zákona o přestupcích“ (dostupné na <http://www.mvcr.cz/soubor/otazky-a-odpovedi-k-problematice-nocniho-klidu-a-k-novele-zakona-o-prestupcich.aspx>).

lem. Předmětný výklad je podle našeho názoru v souladu s textem zákonných ustanovení i s účelem právní úpravy (ochranou nočního klidu, resp. veřejného pořádku).

Současně je však nutno upozornit na některá úskalí naznačeného výkladu zákona o některých přestupcích:

Smyslem zakotvení skutkových podstat rušení nočního klidu v žádném případě není řešit problém světelného znečištění produkovaného v rámci „běžného“ života a každodenního provozu v obci (např. světlo z automobilové dopravy, veřejné osvětlení, vnitřní osvětlení bytů apod.). Postih daných přestupků nesmí fakticky směřovat k ochraně veřejných zájmů spadajících do jiných oblastí veřejné správy, např. technických požadavků na stavby, ochrany veřejného zdraví, ochrany životního prostředí. Prostřednictvím dané právní úpravy rovněž nelze nahrazovat absenci obecných právně závazných limitů světelného znečištění v právním řádu.²¹

Postih bude naopak připadat v úvahu typicky u různých krátkodobých akcí úzce lokálního charakteru (např. světelná show či ohňostroj v blízkosti bytového domu). Obvyklá bude též kombinace různých zdrojů a povahy rušení (např. současné obtěžování hlukem a světlem zároveň – venkovní diskotéka s využitím světelných efektů), nemusí tomu tak ovšem být vždy. Nelze vyloučit ani rušení nočního klidu prostřednictvím světelných zdrojů, které mají trvalejší charakter. Výjimečně může jít např. o světelné reklamní panely nebo obdobná reklamní zařízení, je-li jejich působení nepřiměřeně obtěžující. Předmětný postih naopak nebude možno využít u jednání, které mají povahu cíleného obtěžování či „útoků“ světlem a které směřují proti osobám (zpravidla pomocí běžně dostupných laserových zařízení). Zde se může uplatnit odpovědnost za přestupek proti občanskému soužití (§ 7 zákona o některých přestupcích), v případě závažnějších jednání eventuálně i trestní odpovědnost. Pokud by obec regulovala světelné znečištění na základě OZV vydané podle § 10 písm. a) či c) zákona o obcích²², bylo by možno porušení předmětné OZV postihovat jako přestupek proti pořádku v územní samosprávě podle § 4 odst. 2 zákona o některých přestupcích²³, nikoliv jako přestupek rušení nočního klidu. Jednočinný souběh s tímto přestupkem nicméně nelze vyloučit.

Obecně nelze stanovit pevnou hranici přípustného světelného zatížení pro účely posuzování odpovědnosti za přestupek rušení nočního klidu podle zákona o některých přestupcích. Danou otázku musí správní orgán zvážit v každém

²¹ K tomuto problému srov. materiál Ministerstva životního prostředí „Informace pro Vládu ČR o problematice světelného znečištění“ (dostupné na [https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/news_170724_SZ/\\$FILE/ma_SZ.pdf](https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/news_170724_SZ/$FILE/ma_SZ.pdf))

²² K této možnosti srov. podrobně kapitola 5.2.3. c) tohoto metodického materiálu.

²³ *Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že poruší povinnost stanovenou v obecně závazné vyhlášce obce nebo kraje.*

případě individuálně podle konkrétních skutkových okolností. Především je nutno náležitě zhodnotit společenskou škodlivost činu (§ 5 zákona o odpovědnosti za přestupky) tak, aby nedocházelo k postihu bagatelních jednání. Rozhodující bude vždy míra dotčení chráněného veřejného zájmu, v tomto případě zájmu na nerušeném odpočinku obyvatel v nočních hodinách. Správní orgán by měl v této souvislosti zohlednit mimo jiné skutečnost, že pro jednotlivce je obvykle snadnější chránit se před světlem než před hlukem či jinými rušivými elementy (prostřednictvím závěsů, rolet, žaluzií apod.). Daná okolnost může odůvodnit vyšší míru tolerance vůči světelnému rušení, daný závěr ovšem nelze uplatňovat absolutně (nebylo by zřejmě přiměřené očekávat od obyvatel například trvalé zatemňování obydlí).

Dále je nutno zdůraznit, že případné odlišné vymezení doby nočního klidu OZV podle § 5 odst. 7 zákona o některých přestupcích²⁴ se uplatní pro všechny možné způsoby rušení nočního klidu. Jak již bylo uvedeno výše, zákon o některých přestupcích nespécifikuje možný fyzikální zdroj rušení, ani samotnou fyzikální povahu tohoto rušení. Není tedy přípustné, aby se daná výjimka dle § 5 odst. 7 zákona o některých přestupcích např. uplatnila pouze na rušení hlukem (nikoliv světlem) či naopak.

Noční klid je regulován přímo na úrovni zákona, a to z důvodu celospolečenského a státem chráněného zájmu na jeho ochraně. Nicméně i když je doba nočního klidu upravena přímo zákonem, tak to neznamená, že by v době od dvacáté druhé do šesté hodiny nemohly být konány žádné akce či oslavy. Ty mohou být konány i v době nočního klidu, neboť v České republice není jejich konání omezeno, avšak po dvacáté druhé hodině musí být konány pouze způsobem nenarušujícím noční klid.

I když je doba nočního klidu regulována na úrovni zákona, neznamená to absenci oprávnění obce regulovat za určitých podmínek dobu nočního klidu v samostatné působnosti formou OZV.

Obce mohou, pokud se tak rozhodnou, regulovat dobu nočního klidu na svém území formou OZV, a to na základě ustanovení § 5 odst. 7 zákona o některých přestupcích. Dle tohoto zákonného ustanovení platí, že: „*Dobou nočního klidu se rozumí doba od dvacáté druhé do šesté hodiny. Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit výjimečné případy, zejména slavnosti nebo obdobné společenské nebo rodinné akce, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována.*“ Obce tedy nemají povinnost vydávat OZV o regulaci nočního klidu, mají však možnost v případě existence výjimečných případů, zejména slavností či obdobných společenských akcí, v době jejich koná-

²⁴ K tomu srov. „Metodický materiál k vydání obecně závazné vyhlášky obce o nočním klidu, kterou se stanovují výjimečné případy, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována“ zpracovaný odborem veřejné správy, dozoru a kontroly (dostupné na <http://www.mvcr.cz/odk2/clanek/metodicky-material-c-26.aspx>).

ní dobu nočního klidu formou OZV upravit. Vydání OZV o regulaci doby nočního klidu je proto právem obce, nikoliv povinností, a to s ohledem na skutečnost, že je doba nočního klidu regulována přímo zákonem a platí automaticky na celém území České republiky, tedy i na celém území obce, a to bez ohledu na to, zda obec vydala OZV o regulaci nočního klidu či nikoliv.

K výkladu pojmu „výjimečné případy“ s využitím Slovníku současné češtiny (kolektiv; Brno: Lingea, 2011) uvádíme: *„Případem“ je událost, která se stala nebo stane, předpokládaný jev. „Výjimečný“ znamená „odchylující se od průměru, zvyklostí“.* Podobně „výjimkou“ je odchylka od pravidla, běžného chodu událostí. Výjimečným případem v tomto kontextu je tedy událost, v souvislosti s níž se lze od pravidla, kterým je to, že dobou nočního klidu se rozumí doba od dvacáté druhé do šesté hodiny, odchýlit.

Problematikou stanovování výjimečných případů se zabýval i Ústavní soud, který ve svém nálezu sp. zn. Pl. ÚS 4/16 ve věci OZV města Chrástavy judikoval, že: *„Veřejný zájem, jakým je nerušený odpočinek v noční době, má být zájmem na udržení místních tradic a na upevňování mezilidských vazeb skrze hlasité noční aktivity převážen toliko ve výjimečných případech. Tyto výjimečné případy, kdy se doba nočního klidu stanoví jako kratší nebo žádná, je třeba vymezit natolik určitě, aby lidé v obci žijící mohli počít a rozložení potenciálně částečně či úplně probdělých nocí v roce předvídat, tedy aby lidé žijící v obci přesně věděli, kdy či za jakých okolností na nerušený odpočinek v délce osmi hodin vzhledem k místním specifikům nárok nemají, protože osoby tento jejich odpočinek narušující za to nebudou podléhat veřejnoprávní sankci. Takovéto dny je třeba vymezit buď konkrétním datem (například 1. 1.), datovatelným obdobím (například velikonoční svátky) či událostí, jejíž datum je vzhledem k místním tradicím předvídatelné. Vymezení výjimečných případů, kdy je doba nočního klidu stanovena dobou kratší než stanoví zákon, nelze vázat na konkrétního pořadatele akce, byť by jí byla obec samotná.“*

V predmětném nálezu Ústavní soud judikoval, jak mají být výjimečné případy z doby nočního klidu (takové události, kdy je zájem na dodržení obecně uznávané doby nočního klidu převážen zájmem na udržení místních tradic a upevňování mezilidských vazeb skrze hlasité aktivity) stanoveny, a to buď konkrétním datem, datovatelným obdobím nebo událostí, jejíž datum je vzhledem k místním tradicím předvídatelné. Ke způsobu stanovení výjimek z doby nočního klidu uvádíme, že OZV nemusí obsahovat zcela přesný název akce, ani zcela individualizované určení doby konání akce, avšak Ústavní soud požaduje, aby tyto akce a doba jejich konání byly pro adresáty normy časově určitelné a předvídatelné, tedy vymezené alespoň pomocí typové charakteristiky a s tím související určení časového úseku, v němž bude akce konána (např. slovním popisem tradiční a v obci každoročně konané akce s uvedením alespoň měsíce, ve kterém bude akce konána, a rozsahem úpravy doby nočního klidu, např. že se jedná pouze o jednu noc).

Jak ze zákona o některých přestupcích, tak i z předmětného nálezu Ústavního soudu jasně vyplývá, že k úpravě zákonem stanovené doby nočního klidu by měly obce přistupovat jen a pouze ve výjimečných případech, a to tak, aby byl počet těchto nocí pro lidi žijící v obci předvídatelný a aby se mohli tito lidé na tyto výjimečné případy předem připravit. Zákonem chráněný zájem na ochraně nočního klidu má proto přednost před konáním akcí či oslav, při kterých by byla doba nočního klidu zkrácena nebo při nichž by nemusela být dodržována.

Obce jsou tedy oprávněny OZV ve výjimečných případech upravit dobu nočního klidu odlišně od zákona o některých přestupcích, a to pouze jejím zkrácením (např. až od 01:00 hod), neboť prodloužit dobu nočního klidu (např. do 08:00 hod) zákon neumožňuje.

S ohledem na výše uvedené lze proto konstatovat, že vydání OZV o regulaci doby nočního klidu je právem obce (obec nemá povinnost OZV o regulaci nočního klidu vydat), přičemž obec může v takové OZV taxativním (úplným) výčtem stanovit jen a pouze výjimečné případy (akce celoobecního významu), při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována. Taková OZV by však měla být dle judikatury Ústavního soudu vydána s dostatečným předstihem, aby se lidé žijící v obci mohli na tyto výjimečné případy, kdy bude doba nočního klidu oproti zákonu upravena, předem připravit. To znamená, že pouze v případě, že by s ohledem na místní poměry určité obce bylo možno určitou akci považovat za akci celoobecního významu, by mohla být taková akce uvedena přímo v OZV, jakožto výjimečný případ z doby nočního klidu. Je nezbytné si totiž uvědomit, že konání každé akce není výjimečným případem, pro který by musela být udělena výjimka ze zákonem stanovené doby nočního klidu.

Pokud se obec rozhodne stanovit výjimečné případy z doby nočního klidu, musí postupovat na základě obecných kritérií, nikoliv např. pouze na základě osoby pořadatele akce. V takovém případě by se totiž jednalo o nedůvodně nerovný přístup obce k takto určenému pořadateli (např. i k sobě samé) na straně jedné a k ostatním fyzickým a právnickým osobám na straně druhé, neboť by mohl být zaveden odlišný právní režim pro druhově obdobné či shodné akce pouze na základě osoby pořadatele akce.

Co se týká teritoriálního omezení výjimky z doby nočního klidu, tak i když § 5 odst. 7 zákona o některých přestupcích obec výslovně nezmocňuje ke stanovení výjimky z doby nočního klidu pouze pro část obce, tak to zároveň ani nevylučuje. Vzhledem k šíření zvuku v prostředí se však jeví jako obtížné vůbec vymezit území, na které se výjimka z doby nočního klidu vztahuje. S tím souvisí i praktické dopady a aplikovatelnost OZV, neboť například v menších obcích (či částech obcí) mohou hlučné projevy narušovat noční klid na celém území obce.

S ohledem na výše uvedené se Ministerstvo vnitra domnívá, že úprava doby nočního klidu oproti zákonu o některých přestupcích jen pro část obce (pro některé části obce) by mohla přicházet v úvahu pouze tehdy, byl-li by samotný výjimečný případ (konání určité akce, události) pouze teritoriálně omezený. S ohledem na zásadu minimalizace zásahů do práv osob je v takovém případě možné připustit teritoriální vymezení výjimky z doby nočního klidu, byť je nezbytné si uvědomit, že z důvodu šíření zvuku v prostředí je vázanost výjimky na určité území poněkud obtížně dosažitelná. Teritoriální omezení výjimky z doby nočního klidu musí tedy mít bezprostřední vztah k události, k níž se výjimka vztahuje, nemělo by tedy jít o teritoriální omezení nahodilé (bezdůvodné) či dokonce diskriminační.

I přes skutečnost, že Ministerstvo vnitra obecně v rámci metodické pomoci nedoporučuje stanovovat výjimky z doby nočního klidu jen pro část území obce, a to především s ohledem na aplikační problémy a na odůvodnitelnost této výjimky, lze v případě velkých územních samosprávných celků a rovněž i v případě odlehklých územních částí považovat takový postup za odůvodnitelný a akceptovatelný. Jestliže se například na území určité obce nachází odlehlé části, např. vzdálené i několik kilometrů, lze v takovém případě z důvodu minimalizace zásahů do práv osob na nerušený odpočinek v noční době stanovit formou OZV teritoriální omezení výjimky z doby nočního klidu, tedy, že stanovená výjimka z doby nočního klidu se bude vztahovat pouze na jednoznačně vymezené území (část) obce.

V případě stanovení výjimky z doby nočního klidu pro konání letního kina si musí každá obec nejprve zodpovědět dvě otázky, a to, zda konání letního kina představuje v místních podmínkách konkrétní obce takovou akci, která je způsobilá narušit noční klid, a zda se jedná s ohledem na místní poměry konkrétní obce o akci výjimečnou. Konání každé akce totiž není výjimečným případem, pro který je nezbytné zákonem stanovenou dobu nočního klidu upravit.

Pokud konání letního kina (např. s ohledem na jeho umístění a stavebně-technické řešení) nenarušuje noční klid, není výjimečným případem, při kterém dochází k rušení nočního klidu (nejedná se o akci způsobilou narušit noční klid), není třeba a v souladu se zákonem o některých přestupcích ani nelze letní kino uvádět v OZV jako výjimečný případ z doby nočního klidu, neboť není naplněna jedna z nezbytných podmínek pro úpravu doby nočního klidu, a to podmínka výjimečnosti. Z tohoto důvodu letní kina konaná v budovách, které jsou k těmto účelům stavebně a technicky upraveny, a to tak, že jejich provozem nedochází k narušování nočního klidu, není třeba formou OZV o nočním klidu regulovat.

Jestliže v souvislosti s konáním letního kina, které v místních podmínkách konkrétní obce představuje výjimečný případ, dochází s ohledem na místní poměry k rušení nočního klidu, může obec v době konání letního kina formou OZV zákonem stanovenou dobu nočního klidu upravit. Obec však musí v takovém případě

důkladně zvážit, zda se v případě letního kina skutečně jedná o akci výjimečnou a předvídatelnou. Zastupitelstvo konkrétní obce, kterému je vydávání OZV vyhrazeno, by se proto mělo otázkou výjimečnosti promítání letního kina v obci důkladně zabývat a náležitě zohlednit potřeby a přání obyvatel obce a na základě toho posoudit, zda celoobecní zájem v případě konání letního kina převažuje veřejný zájem na nerušený odpočinek v noční době. V souvislosti s otázkou výjimečnosti by měla obec rovněž důkladně posoudit rozsah této výjimky z doby nočního klidu, neboť pokud by např. kratší vymezení doby nočního klidu platilo pro větší část roku, tak by fakticky nahrazovalo zákonnou úpravu a OZV nemají sloužit k suplování zákona (taková OZV by byla v rozporu se zákonem z důvodu absence podmínky výjimečnosti). Kromě výjimečnosti musí obec rovněž posoudit otázku předvídatelnosti, neboť osoby žijící v obci musí dle judikatury Ústavního soudu (nález sp. zn. Pl. ÚS 4/16) vědět, kdy či za jakých okolností bude jejich právo na nerušený odpočinek v noční době zkráceno, tedy v které dny bude docházet k promítání letního kina. V neposlední řadě by obec měla při stanovování výjimek z doby nočního klidu respektovat i princip přiměřenosti (proporcionality), což znamená, že by do práva obyvatel obce na nerušený odpočinek v noční době mělo být zasahováno jen v nejméně omezujícím rozsahu, tedy obce by v případě letního kina měly přistupovat pouze k minimálnímu zkrácení doby nočního klidu a nikoli k jejímu nevymezení (např. promítání letního kina končí v 23.00 hodin, proto není třeba a není ani žádoucí, aby nebyla doba nočního klidu vůbec vymezena, nýbrž je vhodné, aby byla jen zkrácena, např. do 24.00 hodin).

S ohledem na výše uvedené může být letní kino uvedeno v OZV, jakožto výjimečný případ z doby nočního klidu, pouze za splnění zákonem a judikaturou Ústavního soudu stanovených podmínek, a to podmínky výjimečnosti a předvídatelnosti, přičemž posouzení je na každé konkrétní obci.

Závěr:

Obce mohou v OZV taxativně stanovit výjimečné případy (zejména slavnosti nebo obdobné společenské akce), při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována.

Obce mohou v OZV stanovit výjimečné případy, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována, a to buď konkrétním datem, datovatelným obdobím či událostí, jejíž datum je pro osoby žijící v obci předvídatelné. Obce proto mohou stanovit tyto výjimečné případy jen a pouze takovým způsobem, aby byl počet těchto nocí pro osoby žijící v obci předvídatelný a aby se tyto osoby mohly na tyto výjimečné případy předem připravit.

c) Světelné reklamy a efekty

S účinností do konce měsíce srpna roku 2012 byly obce oprávněny regulovat na základě výslovného zákonného zmocnění obsaženého v ustanovení § 50 odst. 3 písm. c) dnes již zrušeného zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, OZV promítání světelných reklam a efektů na oblohu, a to v rámci opatření proti světelnému znečištění.

I když obce nejsou v současnosti oprávněny regulovat problematiku světelného znečištění na základě výslovného zákonného zmocnění, mohou dle názoru Ministerstva vnitra regulovat tuto oblast na základě ustanovení § 10 písm. a) či c) zákona o obcích, tedy za účelem ochrany místních záležitostí veřejného pořádku nebo za účelem ochrany životního prostředí.

Dle názoru Ministerstva vnitra si lze představit situaci, kdy obce budou regulovat problematiku světelného znečištění (světelných reklam, efektů apod.), a to z důvodu, že se s ohledem na místní poměry a situaci v obci bude jednat o činnost, která bude způsobilá narušovat veřejný pořádek v obci, bude ohrožovat bezpečnost osob či životní prostředí apod., respektive se bude jednat o nežádoucí činnost, která bude představovat lokální problém určité obce.

Ministerstvo vnitra zastává názor, že se v případě regulace světelného znečištění jedná o obdobnou činnost, jako je užívání zábavní pyrotechniky, kterou mohou obce dle ustálené judikatury Ústavního soudu regulovat na základě ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích v rámci ochrany veřejného pořádku, neboť se dle názoru Ústavního soudu jedná o činnost, která je nepochybně způsobilá narušit pokojné soužití občanů obce (veřejný pořádek). Jestliže mohou obce regulovat používání pyrotechnických předmětů na svém území, které mají rovněž nepochybně neblahý vliv na oblohu a jsou zdrojem světelného znečištění, mohou dle názoru Ministerstva vnitra obdobně regulovat i jiné činnosti způsobující světelné znečištění, které v místních podmínkách určité obce představují místní problém.

Přestože lze dle názoru Ministerstva vnitra problematiku světelného znečištění (světelných reklam, efektů apod.) regulovat OZV vydanou především za účelem ochrany veřejného pořádku, měla by obec před vydáním této OZV důkladně zvážit nezbytnost jejího vydání a rovněž, zda bude schopna v OZV stanovené povinnosti kontrolovat a vymáhat. Při vlastní tvorbě OZV by pak měla obec rovněž důkladně vymežit předmět a cíl OZV a respektovat princip proporcionality (přiměřenosti) a zákaz diskriminace.

Závěr:

Dle názoru Ministerstva vnitra obce mohou regulovat činnosti způsobující světelné znečištění (světelné reklamy, efekty apod.) formou OZV na zá-

kladě ustanovení § 10 písm. a) či c) zákona o obcích, tedy s ohledem na místní poměry a situaci v konkrétní obci z důvodu ochrany veřejného pořádku, bezpečnosti nebo ochrany životního prostředí.

6.2.4. Podmínky pro pořádání veřejnosti přístupných akcí

Podmínky pro pořádání veřejnosti přístupných akcí mohou obce stanovit dle ustanovení § 10 písm. b) zákona o obcích, které umožňuje obci ukládat povinnosti pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték, pokud se jedná o akce přístupné veřejnosti. Mezi veřejnosti přístupné podniky jsou ze zákona zařazeny sportovní podniky a dále kulturní podniky, z nichž jsou jmenovitě vymezeny taneční zábavy a diskotéky. S přihlédnutím k vymezení v dalších právních předpisech je možno taneční zábavy a diskotéky i jiné kulturní akce brát jako akce, které jsou spojeny mj. s veřejnou hudební produkcí a poslechem hudby. Při vymezení těchto podniků je potřebné přihlídnout i k užití těchto pojmů a jejich obsahu v dalších právních předpisech.

Ustanovení § 10 písm. b) zákona o obcích výslovně hovoří o tom, že povinnosti může obec ukládat stanovením závazných podmínek pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku. Není zde blíže vymezeno, jaké závazné podmínky mohou být stanoveny. Zde je třeba zdůraznit, že stanovení podmínek má povahu stanovení povinností. Mezi tyto povinnosti může obec zařadit následující povinnosti:

- plnění oznamovací povinnosti ke konání akce,
- povinnosti zajištění řádné pořadatelské služby,
- stanovit dobu ukončení akce (stanovit povinnost akci ukončit).

Je však třeba mít na paměti, že soukromé akce se těmito pravidly neřídí. Povinnosti (závazné podmínky) by měly být stanoveny přiměřeně podle druhu „podniku“ a zejména pak podle rozsahu, jakým je způsobilý narušit veřejný pořádek v obci. Při vymezování povinností musí obec proto odpovědně zvážit jejich potřebnost, nezbytnost, rozsah a účelnost včetně jejich vymahatelnosti. V uvedených případech však musí být přístup obce k regulaci veden principem rozumnosti s přihlédnutím k místním podmínkám té které obce (zejména její velikosti). Pokud např. obec stanoví odlišnou dobu ukončení akce pro různé části území, **nesmí docházet k diskriminaci, tzn., že rozdíly musejí být objektivně zdůvodněné.** V rozporu se zákonem a jdoucí mimo meze zákonného zmocnění by byl případ např. úplného zákazu konání těchto podniků nebo stanovení prakticky nesplnitelných podmínek pro konání takovéto akce v obci.

Je třeba dbát na to, aby stanovené povinnosti nepřekročily rámec samostatné působnosti obce a aby také nebyly regulovány činnosti, které obec v samostatné působnosti regulovat nemůže. Výkladovým pravidlem by zde měla být skutečnost, že nedochází k překrývání předmětu a cíle regulace zákona na straně jedné a OZV na straně druhé.

S přihlédnutím k nálezu Ústavního soudu (sp. zn. Pl. ÚS. 45/06 Jirkov) pak platí, že ani soukromoprávní regulace bez dalšího nevyklučuje regulaci prostřednictvím OZV, pokud se liší předměty a cíle jejich regulace.

Problematiky vymezení sportovních a kulturních podniků se také dotýká úprava konzumace alkoholických nápojů, která je obsažena v zákoně o ochraně zdraví. Ustanovení § 17 odst. 2 tohoto zákona dává obcím v této oblasti možnost *zakázat konzumaci alkoholických nápojů na veřejně přístupném místě nebo veřejnosti přístupné akci, pokud je toto místo nebo akce přístupná osobám mladším 18 let a omezit nebo zakázat v určitých dnech nebo hodinách na určitém místě prodej, podávání a konzumaci alkoholických nápojů v případě konání kulturní, sportovní nebo jiné společenské akce přístupné veřejnosti a obec tak v samostatné působnosti může v případě konání kulturní, společenské nebo sportovní akce přístupné veřejnosti s důvodným rizikem nárůstu problémů a negativních společenských jevů způsobených jednáním fyzických osob pod vlivem alkoholu obecně závaznou vyhláškou omezit nebo zakázat v určitých dnech nebo hodinách nebo na určitých místech prodej, podávání a konzumaci alkoholických nápojů.*

Podle ustanovení § 10 písm. b) zákona o obcích může obec stanovit např. i některé podmínky pro pořádání akcí typu technoparty. Tuto problematiku upravuje samostatné Metodické doporučení Ministerstva vnitra k postupu obce v případě konání akce typu technoparty č. 7.

Již v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov), bod 27, pak Ústavní soud rovněž připustil možnost prostřednictvím OZV regulovat činnosti uskutečňované nejen přímo na veřejných prostranstvích, ale též i mimo ně, pokud se důsledek regulovaných činností promítá na veřejných prostranstvích, nebo je způsobilý narušit veřejný pořádek v obci. V tehdejší případě se jednalo o regulaci veřejné produkce hudby v restauracích či diskotékách.

Obdobně Ústavní soud aproboval v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 58/05 (České Velenice) ustanovení, v němž své podmínky a omezení napadená OZV vztáhla i na nemovitosti, které jsou z veřejného prostranství sice přístupné, ale samy veřejným prostranstvím nejsou, např. hostince, restaurace, vinárny. Ve svém nálezu se při tom odvolal na povahu OZV regulovaných činností, tj. veřejná produkce hudby a používání zábavní pyrotechniky, které - ač provozovány mimo veřejná prostranství - mohou vyvolat negativní důsledky na místech naplňujících definiční znaky takového prostranství, a současně jsou způsobilé na veřejných prostranstvích narušit veřejný pořádek.

V tomtéž nálezu však Ústavní soud zrušil ustanovení zakazující provozovat veřejně přístupnou produkci hudby v nebytových a bytových prostorech, které k tomuto účelu nejsou určeny rozhodnutím stavebního úřadu, a naopak dovolující veřejnou produkci toliko v prostorách k tomuto účelu zkolaudovaných. Dle Ústavního soudu takové ustanovení nemůže být podřazeno pod zabezpečení či zajištění místních záležitostí veřejného pořádku.

Jak již bylo shora uvedeno, regulace OZV se může týkat též míst, která svým charakterem nejsou veřejnými prostranstvími, pokud jsou regulované činnosti realizované na těchto místech způsobilé negativně ovlivnit veřejný pořádek na veřejných prostranstvích.

Problematiku kolaudace staveb, jejich užívání a dohledu nad užíváním v souladu s kolaudačním či jiným rozhodnutím regulují speciální stavebně-technické předpisy, konkrétně zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, který jednoznačně stanoví podmínky, za nichž lze stavbu užívat, reguluje aprobované účely užívání staveb, a zejména svěřuje dozor na úseku stavebního plánování a stavebního řádu orgánům státní správy (§ 171 uvedeného zákona)²⁵. Ústavní soud z hlediska působnosti založené čl. 10 písm. a) a b) zákona o obcích akceptuje omezení veřejné produkce hudby, které se vzhledem k vymezení prostorů v OZV přirozeně týká provozu hudby v nemovitostech veřejně přístupných z veřejných prostranství (např. hostince, restaurace, vinárny, bary, herny, diskotéky). Avšak ukládat uživatelům staveb omezení či zákazy v užívání staveb na základě toho, zda stavba je či není užívána v souladu s kolaudačním rozhodnutím či jiným individuálním právním aktem stanovícím účel a podmínky užívání staveb již dle Ústavního soudu obec není zmocněna.

Taková úprava by představovala excesivní vybočení z mezí normotvorné působnosti obce a tedy jednání *ultra vires*.

Závěr:

Obce jsou oprávněny regulovat podmínky pro pořádání veřejnosti přístupných akcí, a to za podmínek stanovených § 10 písm. b) zákona o obcích. Některá další omezení mohou obce v souvislosti s konáním veřejnosti přístupných akcí stanovit na základě ustanovení § 17 odst. 2 zákona o ochraně zdraví.

Nepřípustná v OZV je naproti tomu úprava zakazující veřejnou produkci hudby v nebytových a bytových prostorech zkolaudovaných k jiným úče-

²⁵ Povinnost užívat stavbu jen k účelu vymezenému v kolaudačním rozhodnutí, v ohlášení stavby, ve veřejnoprávní smlouvě, v certifikátu autorizovaného inspektora, ve stavebním povolení, v oznámení o užívání stavby nebo v kolaudačním souhlasu upravuje § 126 stavebního zákona. Oprávnění stavebního úřadu provádět kontrolu toho, zda je stavba užívána v souladu s povoleným účelem a stanoveným způsobem, upravuje § 133 odst. 2 stavebního zákona.

lům, neboť se jedná o omezení či zákazy konstruované na základě stejných institutů a kritérií vymezených již ve stavebně-právních předpisech.

6.2.5. Znečištění ulic a jiných veřejných prostranství

K problematice čistoty veřejných prostranství včetně veřejné zeleně a ochrany životního prostředí v obci se vztahuje mnoho právních předpisů např. zákon o ochraně přírody a krajiny (č. 114/1992 Sb.), zákon o rostlinolékařské péči (č. 326/2004 Sb.), zákon o některých přestupcích, zákon o odpadech (č. 541/2020 Sb.), zákon o pozemních komunikacích, zákon o vodách (č. 254/2001 Sb.), zákon o ochraně ovzduší (č. 201/2012 Sb.). Pokud obce chtějí tuto problematiku regulovat, musí pečlivě porovnat předmět a cíl zákonné úpravy s úpravou provedenou OZV, a to tak, aby se pohybovaly v rámci § 10 písm. c) zákona o obcích a současně, aby uloženými povinnostmi chránily veřejnou zeleň bez ohledu na jejího vlastníka (tj. bez ohledu na to, zda je vlastníkem obec či soukromá osoba).

V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov) Ústavní soud zkonstatoval, že obce jsou oprávněny ukládat povinnosti v souvislosti s odklizením psích exkrementů na veřejném prostranství podle § 10 písm. c) zákona o obcích. Obdobně v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně) Ústavní soud ponechal v platnosti ustanovení napadené OZV stanovující majitelům psů a koček povinnost při znečištění veřejných prostranství těmito zvířaty obnovit čistotu a hygienu. Rovněž tak v tomto nálezu Ústavní soud zhodnotil jako přípustný mimo jiné zákaz vyklepávání nebo kartáčování šatstva a jiných předmětů z oken či balkonů a zejména pak Ústavní soud připustil možnosti stanovit OZV povinnost osobě, jíž bylo povoleno zvláštní užívání veřejného prostranství, zabránit znečišťování okolí, tzn. zabránit poškozování a znečišťování ze strany třetích osob.

Z uvedeného lze odvodit, že obce jsou oprávněny OZV dle § 10 písm. c) zákona o obcích k zajištění udržení čistoty ulic a jiných veřejných prostranství stanovit zákazy určitých znečišťujících jednání, resp. stanovit povinnost odstranit znečištění osobě, která ho způsobila, a u osob užívajících veřejné prostranství zvláštním způsobem dokonce i povinnost zabránit znečištění ze strany třetích osob resp. učinit odpovídající opatření k tomu směřující.

Nelze ovšem na druhou stranu opomenout skutečnost, že v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně) Ústavní soud mimo jiné zrušil ustanovení napadené OZV zakazující odhazovat smetí, papíry, obaly, zbytky jídel a ovoce a jiné odpadky a plivat na zem, znečišťovat veřejná prostranství splaškovými vodami nebo jinými znečišťujícími tekutinami a nečistotami, a to z důvodu kolize s přestupkovým zákonem. Je tak třeba zdůraznit, že **ukládání povinnosti by se bez dalšího neměly krýt s povinnostmi ukládanými zákonem o některých přestupcích, přičemž výkladovým pravidlem by zde měla být skutečnost, že nedochází k**

překrývání předmětu a cíle regulace zákona na straně jedné a OZV na straně druhé.

Dále je třeba zdůraznit, že porušení povinností stanovených OZV, tzn. znečištění ulice či jiného veřejného prostranství lze postihovat jako přestupek proti veřejnému pořádku podle § 5 odst. 1 písm. f) a odst. 2 písm. b) zákona o některých přestupcích. Podle tohoto ustanovení se přestupku dopustí ten, kdo znečistí veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení anebo zanedbá povinnost úklidu veřejného prostranství.

Rovněž je možné postihovat fyzické osoby a právnické či podnikající osoby za přestupek dle § 66d odst. 1 písm. b) nebo c) a odst. 2 písm. b) nebo c) zákona o obcích, dle kterých se přestupku dopustí ten, kdo neudržuje čistotu a pořádek na pozemku, který užívá nebo vlastní, a tím naruší vzhled obce, nebo naruší životní prostředí v obci nebo odloží věc mimo vyhrazené místo.

Dle nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov) má skutková podstata přestupku proti pořádku v územní samosprávě subsidiární povahu ve vztahu ke skutkové podstatě přestupku proti veřejnému pořádku podle přestupkového zákona (s účinností od 1. července 2017 zákona o některých přestupcích). **Obec nemá zmocnění ke tvorbě samostatných skutkových podstat přestupků, je jen oprávněna, za zákonem daných předpokladů, ukládat určité povinnosti.** Dle Ústavního soudu není možné, aby stejné jednání, které je definováno zákonem o některých přestupcích jako přestupek proti veřejnému pořádku podle § 5 zákona o některých přestupcích, prohlásila OZV za přestupek proti pořádku v územní samosprávě podle § 4 odst. 2 zákona o některých přestupcích.

V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 47/06 (Sušice) pak Ústavní soud zrušil ustanovení OZV ukládající *v zájmu zajištění čistoty a zlepšení životního prostředí ve městě každému odpovědnost za způsobené znečištění nebo poškození veřejného prostranství a povinnost neprodleně je odstranit nebo odstranění zajistit na své náklady.*

Závěr:

Obce jsou oprávněny regulovat prostřednictvím OZV problematiku znečištění veřejných prostranství, ukládané povinnosti však nesmí kolidovat s povinnostmi uloženými zvláštními právními předpisy.

6.2.6. Rozdělování a udržování otevřených ohňů

Tato problematika je obecně upravena v předpisech regulujících podmínky požární ochrany, a to především v zákoně č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů. Účelem tohoto zákona je vytvořit podmínky pro účinnou ochranu života a zdraví občanů a majetku před požáry a pro poskytování pomoci při živelních pohromách a jiných mimořádných událostech.

Pokud je však rozdělování a udržování otevřených ohňů na určitých místech vzhledem ke konkrétním místním podmínkám činností, která by mohla sama o sobě narušit veřejný pořádek, je možná regulace této oblasti OZV podle § 10 zákona o obcích, tzn. OZV lze stanovit zákaz rozdělovat oheň na určitých místech.

V souvislosti s tímto je třeba zmínit především nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov), ve kterém Ústavní soud mimo jiné rozhodl jako přípustný zákaz rozdělovat oheň na plochách veřejné zeleně.

V nálezech sp. zn. Pl. ÚS 6/08 (Budyně nad Ohří) a sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně) poté Ústavní soud dovedl i oprávnění obcí v OZV vydané podle § 10 písm. c) zákona o obcích v zájmu ochrany životního prostředí v obci zakázat spalování i některých materiálů nad rámec ustanovení § 3 odst. 5 a § 50 odst. 3 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (v platné právní úpravě se jedná o zákon č. 201/2012 Sb.²⁶), vyjma odpadů, jelikož materie týkající se odpadů je kogentně a komplexně zpracována v zákoně č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (v platné právní úpravě se jedná o zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech).

Současně je třeba k této otázce podotknout, že v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 41/08 (Chrastava) Ústavní soud rozhodl **jako legitimní uložení povinnosti spalovat suché rostlinné materiály v otevřených ohništích, zahradních krbech a otevřených grilovacích zařízeních pouze pod dohledem osoby starší 18 let, přičemž odpovědnost za splnění této podmínky byla stanovena vlastníku pozemku, na kterém spalování probíhá, případně nájemci pozemku, je-li pozemek pronajat.** Posuzovaná OZV byla ovšem vydána podle ustanovení § 50 odst. 3 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů.

Z nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov) i pro tuto oblast zároveň vyplývá, že **obec by neměla zákazy formulovat plošně, ale vždy jen v nejméně omezujícím rozsahu.** To znamená, že by měla regulaci určitého chování vztahovat zásadně na určitá v OZV vymezená místa, případně doby, s přihlédnutím k povaze chování a jeho způsobilosti (významnou měrou) narušit veřejný pořádek v obci.

Závěr:

Obce jsou oprávněny prostřednictvím OZV zakázat rozdělování a udržování otevřených ohňů na určitých místech, popř. zakázat spalování i jiných (než suchých rostlinných) materiálů. Prostřednictvím OZV však nelze uložit

²⁶ Jedná se o ustanovení § 16 odst. 5, dle kterého může obec obecně závaznou vyhláškou stanovit podmínky pro spalování suchého rostlinného materiálu v otevřeném ohništi za účelem jeho odstranění nebo jeho spalování zakázat, pokud zajistí jiný způsob pro jeho odstranění podle jiného právního předpisu. Při stanovení podmínek nebo zákazu obec přihlíží zejména ke klimatickým podmínkám, úrovni znečištění ve svém územním obvodu, vegetačnímu období a hustotě zástavby.

zákaz spalování odpadů, neboť tato problematika je komplexně řešena zákonem o odpadech.

6.2.7. Ochrana a údržba veřejné zeleně (sekání, úklid)

Možnost ukládat OZV povinnosti k ochraně veřejné zeleně je obcím dána přímo v ustanovení § 10 písm. c) zákona o obcích. Toto zákonné zmocnění sice zdánlivě nabízí poměrně široké možnosti aplikace, existuje ovšem současně řada dalších zvláštních zákonných zmocnění, obsažených ve speciálních zákonech. Navíc každá jednotlivá oblast dle pojmů v zákonném zmocnění je již určitým způsobem také regulována prostřednictvím samostatné úpravy ve speciálních zákonech.

Ústavní soud vykládá pojem veřejná zeleň vzhledem k § 10 písm. c) a § 34 zákona o obcích jako **zeleň nacházející se na veřejných prostranstvích** [viz např. body 13, 21 a 33 nálezu sp. zn. Pl. ÚS 38/05 ze dne 19. září 2006 (520/2006 Sb.) ve věci OZV města Kopřivnice o veřejné zeleni].

V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 45/06 (Jirkov) však Ústavní soud prohlásil, že k regulaci údržby veřejné zeleně (jež tvoří součást veřejného prostranství) OZV lze přistoupit, pokud tím obec sleduje jiný předmět a cíl regulace, než jaký je obsažen v existující zákonné úpravě (například zohlednění estetické stránky věci, nikoli rostlinolékařské).

Zlepšení estetického vzhledu veřejné zeleně, která je důležitou součástí životního prostředí člověka, žijícího v městské aglomeraci, je legitimním cílem úpravy OZV. Právní předpis obce se však nesmí dostat do rozporu s normou vyšší právní síly, v případě OZV se zákonem (*zásada lex superior derogat inferiori*).

Porušení povinností stanovených OZV v této oblasti lze postihovat podle § 66d odst. 1 písm. b) nebo c) a odst. 2 písm. b) nebo c) zákona o obcích, dle kterých se přestupku dopustí fyzické osoby a právnické či podnikající osoby, pokud neudržují čistotu a pořádek na pozemku, který užívají nebo vlastní, a tím naruší vzhled obce, nebo naruší životní prostředí v obci nebo odloží věc mimo vyhrazené místo.

Obec musí vždy jednoznačně identifikovat předmět a cíl regulace v OZV tak, aby se upravovaná oblast nepřekrývala s již upravenou oblastí na úrovni zákona. Pokud se tedy cíl regulace obecního právního předpisu liší od zákonné úpravy, obec má možnost vydat v této oblasti právní předpis. **K provedení odlišné úpravy místních záležitostí v OZV nepostačuje pouhé zdůvodnění, že speciální zákon (a OZV) sledují regulaci vzájemně odlišného předmětu (oblasti) a cíle, ale je nutné, aby tato odlišnost byla dobře dovoditelná (také) z textu obou právních předpisů.** Obec se při vydávání OZV vždy musí pohybovat v mezích své působnosti.

Z konkrétních povinností, které je možné OZV k ochraně veřejné zeleně uložit, lze jmenovat **povinnost udržovat zeleň formou pravidelných sečí stanovenou**

jejím vlastníkům či správcům; zákaz poškozovat, ničit či znečišťovat veřejnou zeleně; zákaz vstupovat na květinové záhony; zákaz jízdy na kolech, motocyklech nebo autech na veřejné zeleni apod.

Ve vztahu k ochraně veřejné zeleně však nesmí obec rozlišovat, kdo je vlastníkem veřejné zeleně a provádět regulaci pouze ve vztahu k veřejné zeleni, jejímž vlastníkem je obec. Takový postup může totiž vést ke kolizi s ústavní garancí rovnosti vlastnického práva a jeho ochrany, když praktickým (a nezamýšleným) důsledkem tohoto názoru je vyšší míra ochrany vlastnického práva obce na rozdíl od ochrany, kterou právní řád poskytuje jiným vlastníkům. Zatímco jiní vlastníci se proti neoprávněným zásahům do svého vlastnického práva mohou bránit pouze soukromoprávní (typicky negatorní) žalobou, obec může určité neoprávněné zásahy do svého vlastnického práva (např. stanování a táboření na jejích pozemcích) zakázat vlastní OZV s vlastním systémem kontroly a sankcionování, jak uvedl Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. Pl ÚS 35/06.

Závěr:

Obce jsou oprávněny prostřednictvím OZV vydané na základě ustanovení § 10 písm. c) zákona o obcích stanovit povinnosti k ochraně veřejné zeleně. Obecně závaznou vyhláškou však nelze normovat oblasti již upravené zákonem, resp. předmět a cíl OZV se nesmí překrývat s předmětem a cílem zákonné úpravy. Právní předpis obce se rovněž nesmí dostat do kolize se zákonnou úpravou.

6.2.8. Chov zvířat; Pravidla pro pohyb psů a jiných zvířat; Zákaz vstupu se zvířaty

6.2.8.1. Chov zvířat

Problematika chovu zvířat je regulována zákonnými předpisy, a to zejména veterinárním zákonem, kde jsou upraveny všeobecné zásady chovu zvířat, a dále zákonem na ochranu zvířat. Některé aspekty související s chovem zvířat např. obtěžování sousedů chovem, podmiňování chovu souhlasem majitele domu či pronikání zvířat na cizí pozemky jsou regulovány jako občanskoprávní vztahy a vztahuje se na ně tudíž úprava zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

Ústavní soud v minulosti rušil regulaci chovu a držení hospodářských zvířat obecně závaznými vyhláškami obcí zpravidla s odůvodněním, že pravidla chovu zvířat upravuje veterinární zákon, který v ustanovení § 46 neobsahuje pro obec žádné zmocnění, ve kterém by mohla tuto oblast regulovat. Poukazoval na to, že podle písm. a) citovaného ustanovení může obec pouze schválit místa, na nichž lze konat svody zvířat a trhy určené k prodeji živočišných produktů a povolit jejich konání, podle písm. b) obec plní úkoly na úseku státní veterinární správy vydáním

nařízení obce o mimořádných veterinárních opatřeních, to ovšem pouze na návrh krajské veterinární správy.

V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně) však Ústavní soud k této problematice odkázal na své aktuální nálezy, dle kterých, pro posouzení konkurence úpravy v rámci místní samosprávy a v rámci zvláštního zákona je podstatná otázka účelu, ke kterému ta která úprava slouží. V návaznosti na to, pak Ústavní soud uvedl, že předmětem úpravy veterinárního zákona je stanovení požadavků veterinární péče na chov a zdraví zvířat a na živočišné produkty (§1); veterinární péče zahrnuje především péči o zdraví zvířat, ochranu lidí před nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka, péči o zdravotní nezávadnost živočišných produktů a krmiv a ochranu zdraví lidí před jeho poškozením nebo ohrožením živočišnými produkty, ochranu území České republiky před zavlečením nálezů zvířat a ochranu životního prostředí před nepříznivými vlivy souvisejícími s chovem zvířat, výrobou a zpracováním živočišných produktů (§2). **Cílem a účelem zákonné regulace je ochrana chovu a zdraví zvířat, jakož i ochrana zdraví lidí v souvislosti s chovem zvířat a požíváním živočišných produktů, zatímco obecní úpravu zakazující chov domácích zvířat ve vnitřním lázeňském území lze chápat jako regulaci místních podmínek v limitech daných obcí § 10 písm. a) a c) zákona o obcích.** Z uvedeného tak lze dovodit závěr, že regulace chovu zvířat obecně závaznou vyhláškou je v zásadě přípustná, a to za předpokladu odlišnosti účelů regulací v zákoně a v OZV.

Ústavní soud dále uvedl, že zákaz chovu domácích zvířat OZV musí být poměřován povahou tohoto zákazu, jeho rozsahem a místem, kde je uplatňován. **Je tak třeba zdůraznit, že úprava v OZV musí být proporcionální ve vztahu ke sledovanému cíli.**

K dosud uvedenému je třeba rovněž podtrhnout, že OZV v souvislosti s chovem zvířat nesmí stanovit takové povinnosti, které by v konkrétním případě byly v rozporu zejména s výše uvedeným veterinárním zákonem a zákonem na ochranu zvířat proti týrání.

Závěr:

Obce jsou oprávněny regulovat prostřednictvím OZV chov zvířat. Úprava v OZV však musí být proporcionální ve vztahu ke sledovanému cíli a nesmí se dostat do kolize se zákony upravujícími danou oblast.

6.2.8.2. Pravidla pro pohyb psů a jiných zvířat

Pokud se týče pohybu psů, zde je třeba přihlížet k úpravě obsažené v ustanovení § 24 odst. 2 zákona na ochranu zvířat, podle kterého obec může OZV upravit pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství a vymezit prostory pro volné pobíhání psů.

Podle tohoto zákonného zmocnění však lze stanovit pouze pravidla pro pohyb psů, nikoliv jiných domácích či hospodářských zvířat (dále jen „zvířat“). Při zkoumání oprávnění obce regulovat pohyb jiných zvířat než psů na veřejných prostranstvích, je ovšem s přihlédnutím k nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 45/06 (Jirkov) třeba identifikovat též předmět a cíl zákonné úpravy. Tím je u zákona na ochranu zvířat ochrana zvířat, jež jsou živými tvory schopnými pociťovat bolest a utrpení, před týráním, poškozováním jejich zdraví a jejich usmrcením bez důvodu, pokud byly způsobeny, byť i z nedbalosti, člověkem. Zajištění veřejného pořádku tento zákon nesleduje.

V návaznosti na to lze tedy konstatovat, že **pokud by pobíhání jiných zvířat než psů na veřejném prostranství bylo vzhledem ke konkrétním místním podmínkám dané obce způsobilé narušit veřejný pořádek, popřípadě být v rozporu s ochranou bezpečnosti, zdraví či majetku, připadala by v úvahu úprava pohybu zvířat na veřejných prostranstvích podle ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích. Možná by byla rovněž regulace pohybu zvířat v zařízeních sloužících potřebám veřejnosti dle ustanovení § 10 písm. c).**

K možnosti úpravy pohybu zvířat, i když pouze psů, dle ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích se Ústavní soud vyjádřil v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov), kde konstatoval, že obce jsou oprávněny v režimu § 10 písm. a) zákona o obcích regulovat pohyb chovaných psů na veřejných prostranstvích i pokud jde o způsob jejich pohybu (např. na vodítku), event. vybavení náhubkem.

Pokud se týče regulace pohybu jiných zvířat než psů, toto oprávnění obcí Ústavní soud potvrdil v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně), kde uvedl, že považuje regulaci pohybu jiných zvířat chovaných v zájmových chovech obcí prostřednictvím OZV, založenou na oprávnění obce stanovovat povinnosti podle § 10 písm. a) a c) zákona o obcích, za legitimní.

K tomu je ovšem potřeba současně uvést, že regulace provedená OZV musí být v souladu s obecným principem proporcionality, neboť jak rovněž vyplývá z nálezu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov), obec by měla regulaci určitého chování vztahovat zásadně na určitá v OZV vymezená místa, případně doby, s přihlédnutím k povaze chování a jeho způsobilosti (významnou měrou) narušit veřejný pořádek v obci.

Rovněž je potřeba zdůraznit, že úprava obsažená v OZV nesmí kolidovat se zákonnou úpravou. V souvislosti s tímto je třeba především zohlednit zmiňovaný zákon na ochranu zvířat, dále pak veterinární zákon, zákon o silničním provozu a další.

Závěr:

Obce jsou oprávněny prostřednictvím OZV regulovat pohyb psů a jiných zvířat chovaných v zájmových chovech na veřejných prostranstvích.

6.2.8.2.1. Zákaz vstupu se zvířaty

V návaznosti na aktuální judikaturu Ústavního soudu je rovněž možné konstatovat, že obce jsou oprávněny v OZV (v režimu § 10 písm. a) a c) zákona o obcích) stanovit zákazy vstupu se zvířaty na určitá místa, nikoliv však pozemní komunikace. Pohyb hospodářských zvířat je upraven zákonem o provozu na pozemních komunikacích, který jejich vstup a pohyb na pozemních komunikacích nevyklučuje.

V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně) Ústavní soud uvedl, že „v souladu s právním závěrem vyloženým v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (ve věci vyhlášky obce Kořenov) obec může takový zákaz uplatnit všude tam, kde zakázaná činnost může narušit veřejný pořádek v obci“. Dle nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov) se přitom pravomoc obce stanovovat povinnosti k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku neomezuje jen na veřejná prostranství. Obec tedy svou regulaci může uplatnit i na činnosti odehrávající se na jiných místech než veřejných prostranstvích, pokud se jejich následky projevují na veřejných prostranstvích, nebo pokud jsou způsobilé veřejný pořádek v obci narušit.

Dle judikatury je např. možné stanovit v OZV zákaz vstupu se zvířaty na plochy veřejné zeleně, do budovy obecního úřadu apod. V nálezu v sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně) Ústavní soud zhodnotil jako legitimní zákaz přivádět zvířata mimo jiné i na dětská hřiště, pískoviště či koupaliště.

Výslovně vyloučeno je naopak stanovení zákazu vodit zvířata na hřbitovy, neboť dle Ústavního soudu je ustanovení § 19 zákona č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ukládajícího provozovateli veřejného pohřebiště povinnost řídit se řádem pohřebiště, ve kterém lze upravit povinnosti návštěvníků v souvislosti s pořádkem na veřejném pohřebišti a zachováním důstojnosti tohoto místa, ustanovením speciálním ve vztahu k § 10 písm. a) zákona o obcích a tuto problematiku je nutno upravit v řádu veřejného pohřebiště, nikoliv právním předpisem obce.

V obecné rovině je ovšem třeba zdůraznit skutečnost, že **taková regulace je přípustná pouze v případech, že vstup se zvířaty na určité místo lze vzhledem ke konkrétním místním podmínkám obce považovat za činnost, která je způsobilá narušit veřejný pořádek**. Vyslovení zákazu OZV rovněž musí vycházet z obecného principu proporcionality. Jak vyplývá z nálezu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov), obec by neměla zákazy formulovat plošně, ale vždy jen v nejméně omezujícím rozsahu. To znamená, že by měla regulaci určitého chování vztahovat zásadně na určitá v OZV vymezená místa, případně doby, s přihlédnutím k povaze chování a jeho způsobilosti (významnou měrou) narušit veřejný pořádek v obci.

Zvlášť důležité je přitom zvážení uvedených skutečností (důvodnost, rozumnost, a proporcionalnost regulace v OZV) u stanovení zákazů vztahujících se k ve-

řejným prostranstvím, u kterých je třeba vycházet z jejich legální definice uvedené v § 34 zákona o obcích. Zde se stanoví, že se jedná o prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru. Podstatnou náležitostí veřejných prostranství tedy je, že tato jsou přístupná každému bez omezení.

Závěr:

Obce mohou prostřednictvím OZV zakázat vstup se zvířetem na určitá místa (nikoliv pozemní komunikace), pokud lze vzhledem ke konkrétním místním podmínkám vstup se zvířetem na určité místo považovat za činnost způsobilou narušit veřejný pořádek v obci. Takováto regulace ovšem není přípustná ve vztahu ke hřbitovům.

6.2.9. Žebrání

Žebrání, ačkoliv se jedná o činnost, která není zákonem definována, lze regulovat formou OZV. Jedná se totiž o činnost, která může mít na určitých místech společenskou, zdravotní a mravní nebezpečnost a působit narušení veřejného pořádku.

Obce musí při regulaci žebrání přihlížet k principu proporcionality, což znamená, že by neměly zákazy formulovat plošně, ale vždy jen v nejméně omezujícím rozsahu. Regulaci žebrání by měly obce v této souvislosti vztahovat zásadně na určitá v OZV vymezená místa, případně doby, s přihlédnutím ke způsobilosti žebrání narušit veřejný pořádek v obci. Existenci místních specifik a potřeb na ně reagovat určitým regulačním způsobem naznačuje právě výše uvedené omezení zákazu pouze na určitá místa v obci či na určité doby, nejlépe v kombinaci obojího. K tomu lze připomenout nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 69/04, ze kterého vyplývá, že žebrání nedosahuje takové extrémnosti zásahu do záležitostí veřejného pořádku, aby odůvodňovalo plošný zákaz na území celé obce.

Potřeba důsledně reflektovat při regulaci žebrání princip proporcionality nabyla na významu v souvislosti s rozsudkem Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „Soud“) ze dne 19. ledna 2021 ve věci č. 14065/15 – Lacatus proti Švýcarsku. V předmětném rozsudku se Soud v návaznosti na případ udělení sankce za porušení stanoveného zákazu žebrání zabýval otázkou, zda lze žebrání podřadit pod právo na respektování soukromého života vyplývající z článku 8 Evropské úmluvy o lidských právech, přičemž dospěl k závěru, že právo obrátit se na druhé za účelem získání pomoci patří do samotného jádra práv zaručených článkem 8 Evropské úmluvy o lidských právech.

Nicméně současně Soud konstatoval, že nelze vyloučit, že některé podoby žebrání, zejména pokud jde o jeho agresivní formy, mohou obtěžovat kolemjdoucí, rezidenty či vlastníky provozoven. V případě prováděné regulace žebrání je

tak třeba posuzovat, zda je „nezbytná v demokratické společnosti“ ve smyslu čl. 8 odst. 2 Evropské úmluvy o lidských právech²⁷.

Z rozsudku dále vyplývá, že při regulaci a sankcionování žebření je třeba reflektovat, kdo se dané činnosti dopouští, možnou zranitelnost této osoby, povahu žebření a jeho agresivní nebo neinvazivní formu, místo výkonu této aktivity či případné zapojení dotčené osoby do zločinecké sítě. Soud současně připomněl stanovisko zvláštní zpravodajky OSN pro extrémní chudobu a lidská práva, podle něhož snaha učinit chudobu v obci méně viditelnou kvůli přilákání investic není ve vztahu k lidským právům legitimní.

V případech regulace žebření prováděné obcemi jejich OZV se tak v souvislosti s předmětným rozsudkem Soudu v zásadě nejedná o nic jiného, než o požadavek na naplňování výše uvedeného principu proporcionality z jejich strany.

Závěr:

Obce jsou oprávněny upravit regulaci žebření OZV podle ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích. Obce však při regulaci žebření musí důkladně zvažovat, zda ji vůbec nutně potřebují, a regulace jaké formy žebření, na jakých místech a v jakých dobách je nezbytná k naplnění jimi sledovaného cíle.

6.2.10. Prostituce

Dle nálezů Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 69/04 (Ústí nad Labem) a sp. zn. Pl. ÚS 10/06 (Plzeň) je prostituce činností, kterou je možno OZV vydanou podle § 10 písm. a) zákona o obcích zakázat na všech veřejných prostranstvích v obci.

Provozování této činnosti ohrožuje dobré mravy a velice významně ohrožuje mravní výchovu dětí a mládeže. Význam tohoto právem chráněného statku je třeba hodnotit velice vysoko, neboť žádná jiná činnost nedosahuje takovou extrémnost zásahu do záležitostí veřejného pořádku. Prostituce je sociálně patologický jev, který podle historických zkušeností nelze zcela vymýtit. Lze ji však regulovat tak, aby nenarušovala veřejný pořádek, neohrožovala mravní výchovu dětí a neurážela mravní citění veřejnosti.

Ústavní soud tak v citovaném nálezu podal výklad § 10 zákona o obcích tak, že obec při regulaci činností, které by mohly narušit veřejný pořádek, je zásadně povinna určit místo a čas pro konání těchto činností, popřípadě stanovit, že na ně-

²⁷ Státní orgán nemůže do výkonu tohoto práva zasahovat kromě případů, kdy je to v souladu se zákonem a nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti, hospodářského blahobytu země, ochrany pořádku a předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky nebo ochrany práv a svobod jiných.

kterých místech jsou takové činnosti zakázány. Tento závěr však neplatí absolutně, a to zejména v případě regulace prostituce.²⁸

Činnosti s mimořádně vysokou způsobilostí narušit veřejný pořádek (v současnosti tedy pouze regulace sexuálních služeb) mohou obce zakázat na veřejných prostranstvích na celém území obce. V tomto případě Ústavní soud považuje za souladné se zákonem, pokud tato prostranství obec vymezí prostým odkazem na § 34 zákona o obcích (definice veřejného prostranství). U ostatních činností (kde je regulace možná jen ve vztahu ke konkrétním veřejným prostranstvím) však nadále platí, že obec musí buďto určit co nejkonkrétněji a nejsrozumitelněji pozitivně či negativně místa a čas pro jejich konání nebo stanovit místa, na kterých jsou zakázány tak, aby jejich vymezení nečinilo adresátům aplikační problémy.

Závěr:

Obce jsou oprávněny provést regulaci nabízení prostituce OZV podle ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích buď zákazem této činnosti na všech veřejných prostranstvích, nebo pouze vymezením veřejných prostranství, na kterých tuto činnost povolí.

6.2.11. Hazardní hry

Obce mohou v souladu s ustanovením 10 písm. a) zákona o obcích a v mezích ustanovení § 12 odst. 1 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů, vydat OZV, ve které stanoví, že bingo, technická hra, živá hra nebo turnaj malého rozsahu mohou být provozovány pouze na místech a v čase určených OZV, nebo na kterých místech a v jakém čase je v obci provozování těchto hazardních her zakázáno, případně stanoví, že provozování těchto hazardních her je na celém území obce zcela zakázáno.

Tuto problematiku upravuje samostatné Metodické doporučení Ministerstva vnitra k činnosti územních samosprávných celků č. 5.1 – Tvorba obecně závazných vyhlášek, práva a povinnosti obcí v oblasti regulace hazardních her.

Závěr:

Obce mohou na základě zmocnění obsaženého v ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích, tj. za účelem zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku, prostřednictvím OZV regulovat provozování hazardních her dle zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů, a to v mezích ustanovení § 12 odst. 1 tohoto zákona.

²⁸ Tomuto ostatně přisvědčil i nový trestní zákoník, když zavedl v § 190 novou skutkovou podstatu trestného činu *prostituce ohrožující mravní vývoj dětí*.

6.2.12. Jízda na skateboardech a kolečkových bruslích na veřejných prostranstvích, která nejsou pozemními komunikacemi

Viz blíže bod A3 kapitola 5. 1. 2.

6.2.13. Provoz zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti (stanovení povinností ve vztahu k veřejnému pořádku)

Dle ustanovení § 10 písm. c) zákona o obcích mohou obce ukládat povinnosti OZV rovněž k užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti. V souvislosti s tímto je přitom třeba zdůraznit, že na základě využití tohoto zmocnění nepřípadá v úvahu zásah do vlastnických práv jiných osob. Zákon totiž výslovně hovoří o zařízeních obce, což je nutno chápat jako **zařízení ve vlastnictví obce**. Podrobnější definice zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti není, na rozdíl od definice veřejného prostranství, právními předpisy upravena. Nicméně v praxi lze za zařízení obce sloužící potřebám veřejnosti považovat například parky, dětská hřiště, plochy s osazenými herními prvky, lavičky či jiná zařízení sloužící k volnočasovým aktivitám obyvatel.

Na druhou stranu je ovšem třeba konstatovat, že dle aktuální judikatury Ústavního soudu, pokud chce obec chránit veřejný pořádek v režimu § 10 písm. a) zákona o obcích či veřejnou zeleň nebo čistotu veřejných prostranství v režimu § 10 písm. c), pak to musí činit zásadně bez ohledu na vlastnictví konkrétního pozemku, a to z důvodu, že stanovení povinnosti pouze ve vztahu k prostranstvím ve vlastnictví obce může vést ke kolizi s ústavní garancí rovnosti vlastnického práva a jeho ochrany, když praktickým (a nezamýšleným) důsledkem tohoto názoru je vyšší míra ochrany vlastnického práva obce na rozdíl od ochrany, kterou právní řád poskytuje jiným vlastníkům.

Obce jsou oprávněny formou OZV stanovit například zákaz vstupu se zvířaty na tato zařízení, či omezit způsob jejich užívání například věkem (používání herních prvků pro děti od 8 do 15 let) nebo stanovit způsob užívání těchto zařízení (zákaz sezení za opěradlech laviček, zákaz chůze po lavičkách).

Zároveň Ústavní soud uplatňuje ve svých aktuálních nálezech tezi, že se pravomoc obce stanovovat povinnosti k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku neomezuje jen na veřejná prostranství, jak by snad mohlo vyplývat z ustanovení věty za středníkem v § 10 písm. a) zákona o obcích (jde jen o demonstrativní výčet). Obec tedy svou regulaci může uplatnit i na činnosti odehrávající se na jiných místech než veřejných prostranstvích, pokud se jejich následky projevují na veřejných prostranstvích nebo pokud jsou způsobitelné veřejným pořádkem v obci narušit.

Závěr:

Obce jsou oprávněny prostřednictvím OZV ukládat povinnosti k užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti, a to s výjimkou pohřebišť a dalších zařízení, jejichž provoz je regulován provozním řádem. Je ovšem třeba vždy postupovat takovým způsobem, aby nedocházelo ke kolizi s ústavní garancí rovnosti vlastnického práva a jeho ochrany a aby zároveň nedocházelo k zásahům do vlastnických práv jiných osob.

6.2.14. Nepovolené vylepování plakátů

Vylepování plakátů lze uvést jako příklad možné regulace dle § 10 písm. c) zákona o obcích, na základě kterého obce mohou v samostatné působnosti OZV ukládat povinnosti k zajištění udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, k ochraně životního prostředí, zeleně v zástavbě a ostatní veřejné zeleně a k užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti.

Prostřednictvím OZV dle § 10 písm. c) zákona o obcích je možné stanovit, na kterých místech v obci je vylepování plakátů zakázáno, resp. kde je takováto činnost povolena, tzn. vymežit obecní plakátovací plochy a stanovit přiměřené povinnosti ve vztahu k jejich užívání. To se však týká pouze plakátovacích ploch ve vlastnictví obce.

Zákon o některých přestupcích a zákon o obcích stanoví, že přestupkem je poškozování nebo zabránění veřejného prostranství, veřejně přístupného objektu nebo veřejně prospěšného zařízení (konkrétně dopravních značek, jízdních řádů, označení zastávek veřejné dopravy, dopravních staveb, vodovodů a kanalizací, poštovních schránek, rozvodů elektřiny, tepla nebo topných plynů); úmyslné poškození, zničení, znečištění nebo neoprávněné odstranění, zaměnění, pozměnění, zakrytí či přemístění turistické značky nebo jiného orientačního značení; úmyslné poškození, odstranění nebo zakrytí tabulky s označením ulice nebo jiného veřejného prostranství.

Je tedy třeba zdůraznit, že porušení povinností stanovených OZV o obecních plakátovacích plochách spočívající v dopuštění se výše uvedených jednání bude možno postihovat jako přestupek proti veřejnému pořádku podle § 5 zákona o některých přestupcích a § 66d zákona o obcích.

Tuto skutečnost ostatně potvrdil i Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov), kde se uvádí, že skutková podstata přestupku proti pořádku v územní samosprávě má subsidiární povahu ve vztahu ke skutkové podstatě přestupku proti veřejnému pořádku podle zákona o některých přestupcích. Obec nemá zmocnění ke tvorbě samostatných skutkových podstat přestupků, jen je oprávněna, za zákonem daných předpokladů, ukládat určité povinnosti. Dle Ústavního soudu není možné, aby stejné jednání, které je definované zákonem o některých

přestupcích jako přestupek proti veřejnému pořádku podle § 5 citovaného zákona prohlásila OZV za přestupek proti pořádku v územní samosprávě podle § 4 zákona o některých přestupcích.

Na vylepování plakátů, reklam, inzerátů, oznámení a jiných zpráv mimo vyhrazené plochy by mohlo být aplikovatelné ustanovení § 5 odst. 1 písm. f), g) či h) a odst. 2 písm. b), c) či d) zákona o některých přestupcích, případně ustanovení § 66d odst. 1 zákona o obcích.

Závěr:

Obce mohou prostřednictvím OZV v rámci ustanovení § 10 písm. c) zákona o obcích regulovat oblast vylepování plakátů na svých plakátovacích plochách, případně jiných zařízeních, sloužících veřejnosti.

6.2.15. Malování po zdech (graffiti)

Regulace oblasti malování po zdech (tzv. graffiti) prostřednictvím OZV je v principu přípustná, vzhledem k úpravě v trestním zákoníku (§ 228) a zákonu o některých přestupcích, případně zákonu o obcích však příliš prostoru pro obecní regulaci nezbyvá a nejeví se tudíž jako účelná.

S ohledem na nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 45/06 (Jirkov) a sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov) je totiž třeba si odpovědět na otázku, zda obec nepřekročila meze své působnosti tím, že normuje oblasti vyhrazené zákonné úpravě, identifikaci předmětu a cíle regulace zákona na straně jedné a OZV na straně druhé. Pokud se nepřekrývají, nelze bez dalšího říci, že obec nesmí normovat určitou záležitost z důvodu, že je již regulována na úrovni zákona. Obec musí vždy jednoznačně identifikovat předmět a cíl regulace v OZV tak, aby se upravovaná oblast nepřekrývala s již upravenou oblastí na úrovni zákona.

Objektem trestného činu (přečinu) poškozování cizí věci podle § 228 trestního zákoníku jsou majetková práva, resp. ochrana majetkových práv, u nichž se vždy dostává do popředí otázka míry jejich poškození či narušení, přičemž tuto míru lze kvantifikovat především výší způsobené škody. Z absence výše škody v případě trestného činu podle § 228 odst. 2 trestního zákona lze dovodit, že objektem, nikoliv však hlavním, jsou rovněž další nemateriální hodnoty, resp. ochrana hodnot estetických či ochrana kulturních statků v převážně urbánních částech životního prostředí. Jinými slovy objektem trestného činu podle § 228 odst. 2 trestního zákona jsou nejen majetková práva, nýbrž i další nemajetkové hodnoty, na jejichž ochraně existuje společenský zájem, vyjádřený ústavně konformní vůlí zákonodárce tento druh jednání trestněprávně postihovat.

V případě, že u daného jednání jsou sice splněny formální znaky činu popsané ve skutkové podstatě, není však naplněn materiální korektiv (§ 12 odst. 2 trestního zákoníku), podle něhož trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsled-

ky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiných právních předpisů, připadá v úvahu postih za přešupek proti majetku dle § 8 odst. 1 písm. a) bod 4 a § 8 odst. 2 písm. a) bod 4 zákona o některých přestupcích.

Pokud by se tedy předmět a cíl úpravy v OZV nepřekrýval s výše popsaným předmětem úpravy v trestním zákoně a předmětem úpravy v zákoně o některých přestupcích, byla by úprava malování po zdech (graffiti) OZV v principu přípustná. Lze připustit stanovení zákazu malování po zdech z důvodu ochrany vzhledu obce. V takovém případě nebude pro trestnost jednání rozhodující, zda došlo k poškození cizí věci, ale skutečnost zda došlo k narušení vzhledu obce. Za přešupek pak může být považováno i jednání, kdy bude malování probíhat na objektu přestupce či se souhlasem vlastníka objektu.

Závěr:

Regulace oblasti malování po zdech (graffiti) prostřednictvím OZV je v principu přípustná; vzhledem k úpravě v trestním zákoně a zákoně o některých přestupcích však příliš prostoru pro obecní regulaci nezbyvá a nejvíce se tudíž jako účelná.

6.2.16. Provozní doba pohostinských zařízení

Pravomoc k vydání OZV regulující provozní doby pohostinských zařízení měla svůj základ v ustanovení § 96 zákona o ochraně veřejného zdraví ve znění platném a účinném do 30. září 2003. Výslovné zákonné zmocnění k regulaci této záležitosti obsažené v uvedeném ustanovení však bylo k 1. říjnu 2003 zrušeno zákonem č. 274/2003 Sb., kterým se mění některé zákony na úseku ochrany veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů.

Až do nálezů Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 28/09 ve věci OZV města Břeclav, k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku při provozování hostinských činností v obytné zástavbě města, bylo Ústavním soudem opakovaně judikováno (např. v nálezech sp. zn. Pl. ÚS 42/05, č. 162/2007 Sb., ve věci OZV města Kladna a sp. zn. Pl. ÚS 58/05 ve věci OZV města České Velenice), že *přímá regulace provozní doby hostinských zařízení (tedy omezení všech i provozních činností nenarušujících veřejný pořádek) obecně závaznou vyhláškou obce představuje omezení základního práva zaručeného článkem 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Zároveň odstavec 2 tohoto článku říká, že pouze zákon může stanovit podmínky a omezení pro výkon určitých povolání nebo činností. Za situace, která sama o sobě veřejný pořádek nenarušuje, nelze k tomuto zmocnění dospět pouhým výkladem obecného zmocňovacího ustanovení, když tento výklad koliduje se základním právem.*

Ministerstvo vnitra proto do vydání „přelomového“ břevclavského nálezů zůstávalo do té doby konzistentní výklad Ústavního soudu, že regulace provozní

doby hostinských zařízení a obdobných provozoven v OZV je nepřipustná, a to z důvodu kolize s ústavně zaručeným právem podnikat, a že tedy není úkolem obce ani v pravomoci obce v oblasti její samostatné působnosti upravovat rozsah podnikatelských aktivit a provozní dobu pohostinských zařízení, byť v souvislosti s ochranou veřejného pořádku a nočního klidu.

Jelikož jsou nálezy Ústavního soudu pro Ministerstvo vnitra závazné, bylo nutno situaci přehodnotit, ačkoliv k tomuto názorovému posunu Ústavního soudu došlo necelých 5 měsíců po vydání nálezu České Velenice, v němž bylo ještě jednoznačně rozlišováno mezi možnostmi regulovat (omezovat) pouze dobu konání veřejné produkce hudby a naopak nemožností omezovat začátek a konec provozních dob hostinských zařízení za účelem zajištění místních záležitostí veřejného pořádku. V úpravě veřejné produkce hudby a stanovení denní a noční doby, kdy je veřejná produkce hudby přípustná, Ústavní soud totiž nespatořoval přímo regulaci provozování podnikatelské činnosti jako takové, ale činnosti, která je nepochybně způsobilá vést ke sledovanému účelu, jímž je ochrana veřejného pořádku před negativními důsledky hlučných činností, zatímco u provozování hostinské činnosti konstatoval, že se jedná o provozování podnikatelské činnosti, jejíž omezení koliduje s ústavně zaručeným základním právem podnikat a vykonávat jinou hospodářskou činnost.

Nyní je však třeba připustit, že **obce mohou v oblasti samostatné působnosti upravovat provozní dobu pohostinských zařízení v souvislosti s ochranou veřejného pořádku a nočního klidu.** *Jestliže totiž v konkrétním případě dojde k omezení provozní doby hostinských zařízení, chrání se tím nejen veřejný zájem, ale současně i právo na pokojné bydlení a spánek, jakožto součást práva na ochranu soukromého/rodinného života v širším slova smyslu.* Ústavní soud tedy přehodnotil přístup k právu na podnikání tak, že se nejedná o právo neomezené a je třeba jej vždy poměřovat s jinými právy a oprávněnými zájmy druhých osob, stejně jako s ochranou veřejného zájmu.

Ústavní soud v projednávané věci sp. zn. Pl. ÚS 28/09 (Břeclav) dospěl k závěru, že **za situace, kdy provozováním hostinské činnosti v nočních hodinách může docházet k narušování veřejného pořádku, má obec možnost na základě zmocnění vyplývajícího z § 10 zákona o obcích a čl. 104 Ústavy ČR, stanovit povinnosti subjektům tuto činnost provozujícím, a to včetně povinnosti spočívající v omezení provozní doby v nočních hodinách.** Odkázal se přitom také na předchozí nálezy sp. zn. Pl. ÚS 11/09 (Jeseník), v němž konstatoval „*je-li aprobovatelné regulovat konzumaci alkoholu na veřejných prostranstvích, a tato ospravedlnitelná regulace zahrnuje právem i jednání vlastní konzumaci „přípravou“ (její „předpolí“), pak je stejně tak - logicky i věcně - udržitelné, aby postihla činnosti obdobně přípravné (konzumaci alkoholických nápojů nutně předcházející), resp. činnosti, jež zakázanou „veřejnou“ konzumaci svým účelem umožňují.“* Tento závěr lze vztáhnout i na regulaci provozní doby hostinských zařízení, neboť i když

samo o sobě provozování hostinské činnosti veřejný pořádek nenarušuje, je možno ji v kontextu citovaného nálezu rovněž v určitých lokalitách považovat za „předpolí“ vytvářející předpoklady pro narušování veřejného pořádku.

Ústavní soud nadále připouští také možnost regulovat některé aspekty provozování hostinské činnosti a uložit provozovatelům pohostinských zařízení povinnost zajistit, aby provozem těchto zařízení nebyl narušován noční klid. V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov) Ústavní soud zhodnotil jako přípustnou povinnost uloženou provozovateli zařízení resp. organizátorovi akce, kde dochází k veřejné produkci hudby zajistit dodržování zákazu nepřiměřeně obtěžovat občany v obytných domech veřejnou produkcí hudby (např. z restaurací, diskoték a jiných organizovaných akcí) v době od 22:00 do 6:00 hodin. (Na noci předcházející dnům pracovního volna a pracovního klidu v době od 24:00 do 07:00 hodin).

V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně) pak Ústavní soud zhodnotil jako zákonné ustanovení napadené OZV stanovící, že zábavní podniky, jako např. diskotéky a jiné musí být zajištěny tak, aby ani v nejmenším nerušily svým provozem a vším, co s tím souvisí, občany žijící v sousedství a blízkém okolí. Takováto regulace byla zhodnocena jako legitimní v rámci věcně vymezené oblasti § 10 písm. b) zákona o obcích.

Určité povinnosti či zákazy stanovené OZV provozovatelům pohostinských zařízení související s ochranou před hlukem však vždy musí být v souladu s principem proporcionality a také určitosti a rozumnosti. Stanovit zákazy určitého chování, které obec považuje za škodlivé a které přitom není regulováno platnými zákony, by mělo být místního charakteru, tj. mělo by se jednat o regulaci nežádoucího jednání, které nemá charakter jednání jinak státem postihovaného (trestný čin, přestupek, jiný správní delikt) a které by nemělo mít celostátní nebo krajský charakter.

V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 13/09 (Vodňany) pak Ústavní soud potvrdil výše uvedené a opětovně konstatoval, že „...*hodnocení kritérií ústavnosti a zejména zákonnosti musí vycházet rovněž z podmínek konkrétní obce, neboť zde Ústavní soud hodnotí nikoli celostátní, nýbrž právě místní úpravu záležitostí veřejného pořádku.* Opětovně zdůraznil, že *přitom nemůže ani odhlédnout od vývoje ve zřizování dalších četných provozoven (hostinských zařízení, heren atd.), které svým provozem, zejména v nočních hodinách, narušují pokojné bydlení. Negativní důsledky zasahující do práva občanů na ochranu soukromí a nerušeného užívání jejich domovů se přitom nedaří eliminovat (ani postihovat) jinými prostředky regulace (zákaz nadměrného hluku, zákaz požívání alkoholických nápojů na veřejných prostranstvích), stejně jako následným postihem podle zákona o některých přestupcích.*“

V případě, že obec bude regulovat obecně závaznou vyhláškou provozní dobu hostinských zařízení na vybraných místech v obci, je třeba před vydáním OZV posoudit vhodnost a rozumnost takové regulace, a to zejména s ohledem na princip

proporcionality, tj. zda míra takového omezení je přiměřená konkrétním podmínkám, je v souladu s principem nediskriminace provozovatelů a zákonem o ochraň hospodářské soutěže.

Závěr:

Obce jsou v rámci ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích oprávněny regulovat prostřednictvím OZV provozní dobu pohostinských zařízení za účelem zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku.

6.2.17. Pouliční produkce (busking)

Veřejné umělecké produkce (hudební, artistické, divadelní apod.) spojené s dobrovolnou odměnou kolemjdoucích a přihlížejících mohou být v některých případech považovány za činnosti narušující veřejný pořádek v obci. To se týká zejména produkcí způsobujících nadměrný hluk či jinak obtěžující občany a návštěvníky obce.

Pokud tedy dochází produkcí uvedených činností k narušování veřejného pořádku v obci, lze je regulovat dle ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích. Pokud se obec rozhodne takové produkce zakázat, musí postupovat v souladu s principem proporcionality. Nelze proto stanovit plošný zákaz na celém území obce, ale pouze na OZV přesně specifikovaných veřejných prostranstvích. Rovněž tak je možná regulace časová, tedy zákaz pořádání pouličních produkcí v určitých hodinách, případně dnech.

Závěr:

Obce jsou oprávněny regulovat prostřednictvím OZV vydané na základě ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích pouliční (hudební, artistické, divadelní apod.) produkce, neboť se jedná o činnost způsobitou narušit veřejný pořádek.

6.2.18. Umístění reklamních zařízení

Dle ustanovení § 2 odst. 1 písm. d) zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, lze zakázat reklamu šířenou na veřejně přístupných místech mimo provozovnu jiným způsobem než prostřednictvím reklamního nebo propagačního zařízení zřízeného podle zvláštního právního předpisu (stavebního zákona) formou nařízení vydaného v přenesené působnosti. V nařízení je přitom možné (§ 2 odst. 5 zákona) stanovit:

- veřejně přístupná místa, na nichž je reklama zakázána,
- dobu, v níž je reklama zakázána,
- druhy komunikačních médií, kterými nesmí být reklama šířena, popřípadě též

- akce, na něž se zákaz šíření reklamy nevztahuje.

Z výše uvedeného plyne, že předmětný zákon rozlišuje z hlediska regulace obecní normotvorbou dva „typy“ reklamy, a sice reklamu šířenou prostřednictvím reklamního nebo propagačního zařízení podle stavebního zákona a reklamu „ostatní“. „Ostatní“ reklamu lze regulovat výlučně formou nařízení obce, neboť § 2 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 2 odst. 5 uvedeného zákona vyčerpává všechny potencionální zákazy či omezení takové reklamy. Naopak nařízením nelze regulovat reklamní nebo propagační zařízení podle stavebního zákona, a proto by bylo možné u tohoto typu propagace uvažovat o úpravě formou OZV.

Tuto možnost ostatně připouští i Ústavní soud, který akceptoval regulaci „reklamních a informačních zařízení“ za účelem zajištění estetického vzhledu obce (srov. závěry plynoucí z nálezu sp. zn. Pl. ÚS 46/06, bod 29). Regulaci samotných „reklamních zařízení“ formou OZV lze tak dle našeho názoru připustit především podle § 10 písm. c) zákona o obcích. Kromě toho by bylo možné uvažovat též o regulaci obsahu umístěvaného na reklamních zařízeních, a to podle § 10 písm. a) zákona o obcích za předpokladu, že by se takto regulovala reklama mající alespoň potencionální (nikoli však pouze spekulativní) dopad na veřejný pořádek (typicky alkohol apod.).

Závěr:

Obce jsou oprávněny regulovat prostřednictvím OZV vydané na základě ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích reklamu šířenou prostřednictvím reklamního nebo propagačního zařízení podle stavebního zákona, případně i obsah této reklamy, pokud by mohl mít dopad na veřejný pořádek.

7. UDĚLOVÁNÍ VÝJIMEK

Dosavadní judikatura Ústavního soudu²⁹ připouštěla, aby OZV ukládaly povinnosti (omezení, zákazy), z nichž mohly být stanoveny výjimky.

Způsob zavedení výjimek byl dvojitý. OZV buď výslovně uvedla případy, v nichž se jí uložená omezení neuplatní (např. 31. 12., v den konání vánočního jarmarku, apod.), přičemž takto stanovené výjimky nesměly být – zjednodušeně řečeno – diskriminační. Druhou možností bylo, že OZV umožnila udělení výjimky „ad hoc“ na základě individuální žádosti adresované určitému orgánu obce. V tomto druhém případě Ústavní soud³⁰ dovedl, že se o (ne)udělení výjimky rozhoduje ve správním řízení.

Poslední náleží Ústavního soudu³¹ ve věci OZV města Heřmanova Městce tento náhled změnil, když Ústavní soud konstatoval, že orgány obcí nejsou oprávněny udělovat výjimky z OZV „ad hoc“, a to pro neexistenci zákonného zmocnění, přičemž OZV tuto pravomoc nemohou orgánům obcí založit.

Ústavní soud uvedl, že dle čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod lze státní moc uplatňovat jen v případech a mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví. Mezi způsoby, kterými se státní moc realizuje, patří např. vydávání OZV, správních rozhodnutí či opatření obecné povahy. Článek 104 odst. 3 Ústavy České republiky zmocňuje obce k vydávání OZV, ale již je nezmocňuje k tomu, aby určitému subjektu (myšleno např. radě obce či obecnímu úřadu) založily pravomoc vydávat akt, který by po materiální stránce odpovídal správnímu rozhodnutí či opatření obecné povahy. Ústavní soud konstatoval, že: *„Vydávání správního rozhodnutí či opatření obecné povahy je totiž způsob výkonu veřejné moci odlišný od vydávání obecně závazných vyhlášek, a způsob výkonu veřejné moci lze podle čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny stanovit jen v zákoně, nikoli však obecně závaznou vyhláškou.“*

²⁹ Srov. nálezy ze dne 5. 8. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 35/13 (Cheb), a ze dne 25. 1. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 13/09 (Vodňany).

³⁰ Srov. náleží sp. zn. Pl. ÚS 13/09 (Vodňany), bod 31: „O stanovení výjimek rozhoduje orgán samosprávy s tím, že je povinen rozhodnout včas při dodržení pravidel obecně závazné vyhlášky a při respektování jejího účelu, současně však musí dodržet obecná pravidla rozhodování orgánu veřejné správy, která stanoví správní řád (zejména § 2 až 8 správního řádu). Protože rozhoduje o místní záležitosti veřejného pořádku, nepřichází do úvahy, že by jeho rozhodnutí mohl změnit nebo nahradit nějaký odvolací orgán veřejné správy. Je však ústavně konformní, aby bylo takové rozhodnutí zrušeno a vráceno k novému projednání. Protože se v dané věci jedná o rozhodování o právní pozici žadatele, nemůže územní samosprávný celek svým právním předpisem vyloučit použití správního řádu. Ten v tomto případě vystupuje vůči obecnímu zřízení (§ 147 odst. 1), kterého se účastník dovolává jako lex posterior. Je proto na místě použít § 9 správního řádu se z toho vyplývajícími důsledky pro použití opravných prostředků [§ 178 odst. 2 ve spojení s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu in fine].“

³¹ Náleží ze dne 27. 7. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 7/21 (Heřmanův Městec).

Pokud by obec takový vrchnostenský akt (ať už by se jednalo o správní rozhodnutí či opatření obecné povahy) vydala pouze na základě OZV, aniž by jeho vydání předpokládal sám zákon, bylo by, jak upozornil Ústavní soud³², na tento akt nutné pro absolutní nedostatek zákonného podkladu pohlížet jako na akt nicotný, který od samého počátku nikoho nezavazuje ani neopravňuje. Na nicotné správní rozhodnutí by dopadal § 77 a násl. správního řádu a § 76 odst. 2 věta první soudního řádu správního. Na nicotné opatření obecné povahy by pak dopadal § 174 odst. 1 ve spojení s § 77 a násl. správního řádu a § 101b odst. 4 ve spojení s § 76 odst. 2 větou první soudního řádu správního.

Výjimky z OZV stanovených zákazů (omezení apod.) je proto nadále přípustné stanovit pouze jako – slovy Ústavního soudu – „přímo použitelné obecné pravidlo chování“. Jinak řečeno, výjimka ze zákazu stanoveného OZV musí být výslovně v OZV uvedena a specifikována (např. zákaz stanovený vyhláškou se neuplatní v den 1. 1. každého roku, v době konání velikonočního trhu, v den oslav založení obce, v době konání červencového divadelního festivalu, 30. dubna každého roku apod.).

Pro úplnost lze doplnit, že od výše uvedeného je třeba odlišit ty situace, v nichž zvláštní zákon, na jehož základě je OZV vydána [jedná se o kombinaci § 10 písm. d) zákona o obcích a speciálního zákona], umožňuje rozhodování o určité „výjimce“ z OZV zavedené povinnosti. V současné době se jedná např. o zmírnění poplatkové povinnosti na základě žádosti podané poplatníkem místního poplatku za obecní systém odpadového hospodářství (srov. § 16a zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů). Zde je možnost zmírnění poplatkové povinnosti předvídána přímo zákonem, a tudíž správce poplatku může o udělení výjimky (v materiálním slova smyslu) bez dalšího rozhodnout.

---

³² Srov. bod 34 nálezu sp. zn. Pl. ÚS 7/21 (Heřmanův Městec)

8. PŘÍKLADY DOBRÉ PRAXE V OBECNĚ ZÁVAZNÝCH VYHLÁŠKÁCH O REGULACI NOČNÍHO KLIDU:

1) Nevydání obecně závazné vyhlášky o regulaci nočního klidu

Obec s ohledem na znalost místních poměrů a podmínek v obci vyhodnotí, že neexistují důvody pro výjimečnou úpravu doby nočního klidu, a proto OZV o regulaci nočního klidu nevydá, neboť jak již bylo uvedeno, vydávání OZV je právem obce, nikoliv povinností. V takovém případě pak na celém území obce platí zákonem stanovená doba nočního klidu, aniž by z jejího dodržování byly stanoveny jakékoliv výjimky.

2) Stanovení výjimek z doby nočního klidu

Obec s ohledem na znalost místních poměrů a podmínek v obci vyhodnotí, že z důvodu konání celoobecních společenských a kulturních akcí v obci existují důvody pro vydání OZV o regulaci nočního klidu, přičemž tyto **výjimečné případy obec vymeze některým z níže uvedených způsobů:**

a) konkrétním datem

Obec v obecně závazné vyhlášce například stanoví, že: *„Doba nočního klidu nemusí být dodržována v noci z 31. prosince na 1. ledna a v noci z 30. dubna na 1. května.“*

b) názvem akce

Obec v obecně závazné vyhlášce například stanoví, že:

- » *„Doba nočního klidu se vymezuje od 02.00 do 06.00 hodin v noci ze dne konání těchto jednodenních tradičních akcí: Trnkobraní, Myslivecký ples, Košť vína, Masopust, Pálení čarodějnic, na den následující. Informace o konkrétním termínu konání těchto akcí bude zveřejněna na úřední desce obecního úřadu minimálně 10 dní před datem konání.“*
- » *„Doba nočního klidu nemusí být dodržována v květnu každého roku v noci ze dne konání každoročního mezinárodního country folkového festivalu „Country Fest“ na den následující.“*
- » *„Doba nočního klidu nemusí být dodržována v noci z 25. na 26. února 2022 z důvodu konání tradiční akce „Fašaňk““*
- » *„Doba nočního klidu se vymezuje od 02.00 do 06.00 hodin v noci ze dne konání akce „Festival Země“ na den následující konané jeden víkend v měsíci květnu. Informace o konkrétním termínu konání akce bude zveřejněna na úřední desce obecního úřadu minimálně 5 dní před datem konání.“*

Obec v OZV stanoví výjimky z doby nočního klidu formou názvů tradičních a v obci dobře známých akcí, které se v obci každoročně a periodicky opakují, a o kterých je obyvatelům obce známo, kdy se konají. Nicméně i přes znalost těchto akcí a o povědomí o datu jejich konání je z důvodu ještě většího naplnění principu předvídatelnosti (pokud není již v textu vyhlášky uvedeno přesné datum konání) zajištěno zveřejnění přesných termínů jejich konání, které však plní podpůrnou (doplňkovou) funkci. Primárně je totiž důležité, že se jedná o akce, které jsou v obci tradiční a o kterých je jejich obyvatelům velmi dobře známo, kdy se v obci konají.

c) popisem akce

Obec v obecně závazné vyhlášce například stanoví, že:

- » „Doba nočního klidu se vymezuje od 01.00 do 06.00 hodin v noci ze dne konání tradičních Svatovavříneckých hodů na den následující.“
- » „Doba nočního klidu se vymezuje od 24.00 do 06.00 hodin v noci ze dne konání tradiční letní noci na den následující konané poslední sobotu v měsíci srpnu.“
- » „Doba nočního klidu nemusí být dodržována v noci z Velikonočního pondělí na následující úterý.“
- » „Doba nočního klidu se vymezuje od 02.00 do 06.00 hodin v noci ze dne konání tradiční akce „Posezení s hasiči“ na den následující konané jedenkrát o letních prázdninách. Informace o konkrétním termínu konání akce bude zveřejněna na úřední desce obecního úřadu minimálně 5 dní před datem konání.“

Obdobně jako v předchozích příkladech může obec stanovit výjimky z doby nočního klidu i popisem akce, která se v obci koná již tradičně, opakovaně, a o které je tím pádem obyvatelům obce známo, kdy se koná. Nicméně i v takovém případě je rovněž žádoucí a vhodné, pokud i přes znalost této akce obec z důvodu zajištění ještě větší předvídatelnosti zveřejní s dostatečným předstihem datum konání této akce na úřední desce.

Výše uvedené příklady dobré praxe ilustrují, že je žádoucí, pokud jsou konkrétní akce, jakožto výjimky z doby nočního klidu, v OZV z důvodu předvídatelnosti uvedeny konkrétním datem a názvem. Nicméně i přes toto doporučení nemusí text OZV obsahovat zcela přesný název konkrétní akce ani zcela individualizované určení doby konání této akce. Dle požadavku Ústavního soudu, vysloveného v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 4/16, by však měla být příslušná akce vymezena alespoň za pomoci typové charakteristiky (např. *akce konaná k oslavě založení obce*) a s tím související určení časového úseku, v níž bude akce konána (ten vyplývá buď ze samotné povahy akce, např. *oslavý vítání nového roku* nebo z vymezení ve vyhlášce, např. *akce konaná mezi 20. a 25. březnem k oslavě obce*). Obcím lze však doporučit, aby u akcí, které nejsou v OZV vymezeny přesným datem a u nichž mohou vznikat pochybnosti o termínu jejich konání, obec informovala o přesném termínu jejich konání na úřední desce obecního úřadu alespoň 5 dnů před konáním akce. Obcím

Ize zároveň doporučit, aby součástí této informace zveřejněné na úřední desce byla i informace o počtu dnů, respektive nocí, ve kterých se dané akce konají (zda se jedná o akci jednodenní či vícedenní).

Výše uvedené způsoby stanovení výjimečných případů z doby nočního klidu lze i vhodně kombinovat, tzn., že obec může v OZV stanovit výjimečné případy z doby nočního klidu jak konkrétním datem, tak i názvem akce, případně i popisem akce.

9. PŘÍKLADY POCHYBENÍ V OBECNĚ ZÁVAZNÝCH VYHLÁŠKÁCH O REGULACI NOČNÍHO KLIDU:

- **prodloužení doby nočního klidu**

Obec OZV prodlouží dobu nočního klidu oproti zákonné úpravě, dle které je doba nočního klidu do šesté hodiny. Obec například stanoví, že: „V sobotu a neděli je doba nočního klidu od 22 do 7 hodin.“

→ takové ustanovení OZV je v rozporu se zákonem, neboť zákon o některých přestupcích neumožňuje dobu nočního klidu prodloužit.

- **vázání výjimek z doby nočního klidu na akce pořádané konkrétním pořadatelem**

Obec stanoví výjimky z doby nočního klidu jen pro akce pořádané konkrétním pořadatelem, např.: „Doba nočního klidu je od 2.00 do 6.00 hodin v případě konání akcí pořádaných obcí.“ nebo „Doba nočního klidu je od 3.00 do 6.00 hodin v případě konání akcí pořádaných TJ Sokol.“

→ takové ustanovení OZV je v rozporu se zákonem, neboť dochází k nerovnému přístupu (diskriminaci). Při stanovování výjimečných případů musí obec postupovat na základě obecných kritérií a nikoli na základě osoby pořadatele (viz náleží Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 4/16: „Vymezení výjimečných případů, kdy je doba nočního klidu stanovena dobou kratší než stanoví zákon, nelze vázat na konkrétního pořadatele akce, byť by jím byla obec samotná.“).

- **stanovení výjimek z doby nočního klidu pro delší časové období**

Obec stanoví výjimky z doby nočního klidu pro delší časové období, např.: „V období od 1. června do 30. září se doba nočního klidu vymezuje od 1.00 do 6.00 hodin.“

→ takové ustanovení OZV je v rozporu se zákonem, neboť se nejedná o výjimečný případ, poněvadž ne každý den se koná akce vyžadující zkrácení doby nočního klidu a rovněž ne každá z konaných akcí je akcí celoobecního významu.

- **nerespektování principu proporcionality (přiměřenosti)**

Obec nevyomezí dobu nočního klidu u všech v OZV vyjmenovaných výjimečných případů, např.: „Doba nočního klidu nemusí být dodržována v době konání Masopustu a Mysliveckého plesu.“

→ takové ustanovení OZV sice není v rozporu se zákonem, nicméně obcí stanovená výjimka z doby nočního klidu je nepřiměřená jejímu účelu, neboť Masopust i ples končí ve 2.00 hodiny, přesto není doba nočního klidu vůbec vymezena.

- **stanovení výjimek z doby nočního klidu způsobem vyžadujícím každoroční novelizaci**

Obec stanoví výjimky z doby nočního klidu pro konkrétní data z důvodu konání konkrétní kulturní akce, např.: *„Doba nočního klidu nemusí být dodržována v noci ze soboty na neděli z 15. na 16. července z důvodu konání pouťové zábavy.“*

→ i když takové ustanovení OZV není v rozporu se zákonem, je nezbytné si uvědomit, že v případě pouťové zábavy bude nezbytnost téměř každý rok OZV měnit, neboť ne každý rok bude noc z 15. na 16. července nocí ze soboty na neděli, kdy se koná pouťová zábava. V takových či obdobných případech lze proto obcím doporučit stanovit výjimku obecně, tedy v daném případě pro noc ze soboty na neděli v prvním červencovém týdnu.

- **stanovení výjimek z doby nočního klidu pro akce určené dětem**

Obec zkrátí dobu nočního klidu v době konání akcí určených primárně pro děti, např.: *„Doba nočního klidu je v době konání dětského dne (první sobota v červnu) od 24.00 do 6.00 hodin.“*

→ v případě konání akcí určených pro děti vzniká pochybnost, zda je nezbytné dobu nočního klidu zkracovat, proto lze obcím doporučit, aby vždy posuzovaly, zda opravdu existuje celoobecní zájem na konání akce v nočních hodinách.

- **stanovení výjimek z doby nočního klidu pro rodinné oslavy**

Obec zkrátí či nevymezí dobu nočního klidu pro rodinné oslavy oznámené obecnímu úřadu, např.: *„Doba nočního klidu nemusí být dodržována ve dnech konání rodinných oslav oznámených obecnímu úřadu 15 dnů před konáním akce.“*

→ takové ustanovení OZV je v rozporu se zákonem, neboť není splněna podmínka výjimečnosti ani předvídatelnosti akcí (nejsou uvedeny konkrétní termíny, kdy není doba nočního klidu vymezena), neboť každá rodinná oslava není akcí celoobecního významu (tím pádem není splněna podmínka výjimečnosti), která by musela být konána i v době nočního klidu. V případě takto nastavené výjimky z doby nočního klidu navíc hrozí nebezpečí zneužití, neboť ad absurdum by se mohlo stát, že by občan obce oznámil obecnímu úřadu, že koná rodinnou oslavu každý den a noční klid by tak v obci neplatil nikdy.

- **stanovení výjimek z doby nočního klidu pro příkladmo uvedené akce**

Obec stanoví výjimky z doby nočního klidu pro v OZV příkladmo uvedené akce, např.: *„Doba nočního klidu nemusí být dodržována v době konání kulturních akcí: Hasičský ples, Myslivecký ples, pouťová zábava apod.“*

→ ustanovení OZV je v rozporu se zákonem, neboť v daném případě obec v OZV uvedením apod. nevynechává výjimky taxativně (úplným výčtem), což narušuje předvídatelnost, a navíc podobné akce nemusí mít celoobecní význam a ani potřebu úpravy (nevynezení) nočního klidu.

- **stanovení výjimek z doby nočního klidu jako prevence do budoucna**

Obec v OZV upraví dobu nočního klidu pro konkrétní data, aniž by bylo v tyto dny předpokládáno konání akce vyžadující tuto úpravu, např.: „*Doba nočního klidu se zkracuje v noci z 2. na 3. července, z 8. na 9. srpna, z 16. na 17. září od 1.00 do 6.00 hodin.*“

→ pokud se v uvedených dnech nekonají akce, při kterých převažuje celooobecní zájem nad veřejným zájmem na nerušený spánek, nejedná se o výjimečný případ, a proto je takové ustanovení OZV v rozporu se zákonem.

V OZV o regulaci nočního klidu by neměly být stanoveny jako výjimky z doby nočního klidu noci, kdy se v obci žádné akce celooobecního významu nekonají, neboť vyhlášky nemají být vydávány z důvodu „prevence,“ co kdyby se náhodou v obci v tyto noci v budoucnu nějaké akce konaly. Z garance ochrany nočního klidu přímo na úrovni zákona totiž vyplývá, že celospolečenský a státem chráněný zájem na jeho ochraně má přednost před konáním akcí v době nočního klidu, a proto by konání akcí v zákonem chráněné době nočního klidu mělo být opatřením výjimečným, ke kterému by měla obec přistupovat pouze ve výjimečných a odůvodnitelných případech.

- **stanovení výjimek z doby nočního klidu jen pro část území obce**

Obec upraví dobu nočního klidu pouze pro určitou část obce, přičemž s ohledem na charakter akce a místo konání akce lze předpokládat šíření hluku na celém území obce, např.: „*Doba nočního klidu se zkracuje jen v areálu letního kina v době konání rockového festivalu konaného první víkend v červenci.*“

→ v daném případě bude fakticky docházet k rušení nočního klidu na celém území obce a bude docházet k aplikačním obtížím při řešení přestupků.

Ministerstvo vnitra se domnívá, že úprava doby nočního klidu oproti zákonu o některých přestupcích jen pro část obce (pro některé části obce) by mohla přicházet v úvahu pouze tehdy, byl-li by samotný výjimečný případ (konání určité akce, události) pouze teritoriálně omezený. S ohledem na zásadu minimalizace zásahů do práv osob je v takovém případě možné připustit teritoriální vymezení výjimky z doby nočního klidu, byť je nezbytné si uvědomit, že z důvodu šíření zvuku v prostředí je vázanost výjimky na určité území poněkud obtížně dosažitelná. Teritoriální omezení výjimky z doby nočního klidu musí tedy mít bezprostřední vztah k události, k níž se výjimka vztahuje, nemělo by tedy jít o teritoriální omezení nahodilé (bezdůvodné) či dokonce diskriminační.

I přes skutečnost, že Ministerstvo vnitra obecně v rámci metodické pomoci nedoporučuje stanovovat výjimky z doby nočního klidu jen pro část území obce, a to především s ohledem na aplikační problémy a na odůvodnitelnost této výjimky, lze v případě velkých územních samosprávných celků a rovněž i v případě odlehlých územních částí považovat takový postup za odůvodnitelný a akceptovatelný. Jestliže se například na území určité obce nachází odlehlé části, např. vzdálené i několik kilometrů, lze v takovém případě z důvodu mini-

malizace zásahů do práv osob na nerušený odpočinek v noční době stanoví formou OZV teritoriální omezení výjimky z doby nočního klidu, tedy, že stanovená výjimka z doby nočního klidu se bude vztahovat pouze na jednoznačně vymezené území (část) obce.

- **stanovení výjimek z doby nočního klidu pouze pro část obce a pro větší část roku**

Obec v OZV upraví dobu nočního klidu pouze pro určitou část obce, avšak po větší část roku, např.: *„Doba nočního klidu se zkracuje v areálu letního kina v době promítání letního kina (červen až srpen) od 2.00 do 6.00 hodin.“*

→ v daném případě bude fakticky docházet k tomu, že občané obce žijící v okolí letního kina budou omezeni v nerušeném spánku po dobu až 120 dnů, což nenaplnuje podmínku výjimečnosti, a proto je takový postup obce v rozporu se zákonem.

- **současné zkrácení a nevymezení doby nočního klidu pro týž den**

Obec v OZV současně zkrátí a nevymezí dobu nočního klidu pro týž den, např.: *„Doba nočního klidu nemusí být dodržována v noci z 31. 12. na 1. 1. Doba nočního klidu se stanovuje v době konání silvestrovských oslav od 2.00 do 6.00 hodin.“*

→ takovým postupem a způsobem vymezení doby nočního klidu je narušena právní jistota adresátů OZV, neboť z ustanovení OZV nejsou její adresáti schopni posoudit, v jakém rozsahu je doba nočního klidu upravena. Navíc bude mít obec v takových případech problémy při aplikaci OZV.

10. DOPORUČENÝ POSTUP PŘI TVORBĚ OBECNĚ ZÁVAZNÉ VYHLÁŠKY O REGULACI NOČNÍHO KLIDU

Pokud jde o tvorbu OZV o regulaci nočního klidu, tak při její tvorbě musí každá obec s ohledem na znalost místních poměrů a podmínek v obci důkladně zvážit:

- **potřebu regulace doby nočního klidu** - zda je vydání OZV s ohledem na místní poměry opatřením nezbytným;
- **podmínku výjimečnosti** - v OZV o regulaci nočního klidu mohou být uvedeny jen a pouze výjimečné případy, tedy takové akce, při kterých zájem na jejich konání a na udržení místních tradic a společenského života v obci převažuje nad veřejným zájmem na ochraně nočního klidu;
- **podmínku předvídatelnosti** - všechny výjimečné případy uvedené v OZV musí být předvídatelné, tedy osoby žijící v obci musí přesně vědět, kdy či za jakých okolností bude jejich právo na nerušený odpočinek v noční době zkráceno;
- **podmínku rozumnosti a přiměřenosti** - do práva obyvatel obce na nerušený odpočinek v noční době by mělo být zasahováno jen v nejméně omezujícím rozsahu a jen tehdy, pokud je to z hlediska ochrany nočního klidu skutečně nezbytné.

Z uvedených skutečností vyplývá, že posouzení podmínky výjimečnosti a předvídatelnosti, jakožto podmínek nezbytných pro úpravu doby nočního klidu formou OZV, je na každé konkrétní obci. Každá obec musí s ohledem na znalost místních podmínek posoudit, zda vydání OZV o regulaci nočního klidu je opatřením nezbytným, a zda všechny akce v ní uvedené jako výjimečné případy z doby nočního klidu skutečně naplňují podmínku výjimečnosti a předvídatelnosti.

11. PŘÍKLADY DOBRÉ PRAXE PŘI TVORBĚ OBCENĚ ZÁVAZNÝCH VYHLÁŠEK REGULUJÍCÍCH VEŘEJNÝ POŘÁDEK

Pokud jde o tvorbu OZV o regulaci místních záležitostí veřejného pořádku, měla by každá obec s ohledem na znalost místních poměrů a podmínek v obci důkladně zvážit a zohlednit:

- zda se jedná o **záležitost místního významu**, zda je vydání OZV s ohledem na místní poměry opatřením nezbytným;
- zda nedochází **k překrývání předmětu a cíle regulace zákona** na straně jedné a **OZV** na straně druhé. Je nezbytné provedení identifikace a konkretizace předmětu a cíle OZV, nesmí se překrývat se zákonnou úpravou. Ani soukromoprávní zákonná regulace bez dalšího nevyklučuje regulaci prostřednictvím OZV obcí, pokud se předměty a cíle jejich regulace liší.
- **zásadu rovného přístupu (zákazu diskriminace)**. Případné rozdíly musejí být objektivně zdůvodnitelné, s různými subjekty, které se nacházejí ve stejné nebo srovnatelné situaci, není možné zacházet rozdílným způsobem, aniž by existovaly objektivní a rozumné důvody pro uplatněný rozdílný přístup. V případě regulace činností, které v obci narušují nebo by mohly narušovat veřejný pořádek, musí být obec schopna doložit dozorovému orgánu důvody, na základě kterých se rozhodla svojí regulací uplatnit právě na v OZV vymezená veřejná prostranství.
- **princip proporcionality**. Povinnosti by měly být ukládány jen v nejmenším možném rozsahu ve vztahu k sledovanému cíli. Z této zásady rovněž vyplývá, že by obce měly vydávat OZV k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku jen tam a tehdy, kde k narušování veřejného pořádku určitou činností skutečně dochází. V praxi to znamená, že by obce měly regulaci určitého chování, resp. činnosti vztahovat na určitá v OZV vymezená místa, případně doby, s přihlédnutím k povaze činnosti a jeho způsoblosti (významnou měrou) narušit veřejný pořádek v obci.
- **vymahatelnost**. Obce by měly zohlednit a posoudit aplikovatelnost nastavené regulace, existenci kontrolních orgánů (obecní policie), povinnost, resp. ochotu, orgánů obce vymáhat splnění povinností stanovených OZV.
- **předvídatelnost**. Musí být naplněn požadavek předvídatelnosti práva, ze kterého vyplývá nutnost, aby v případech porušení povinností stanovených OZV, které nejsou bagatelní, měl adresát dané právní regulace možnost v rozumné míře předvídat trestnost svého jednání a možnost regulovat své chování, resp. předvídat právní důsledky svých činů, a to nejen pokud jde o osoby trvale žijící v dané obci, ale každého, kdo se na jejím takto regulovaném území

nachází (např. zvážit umístění piktogramů se zákazy či jinou formu vhodného upozornění na stanovené povinnosti).

Z uvedených skutečností vyplývá, že posouzení splnění těchto podmínek, jakožto podmínek nezbytných pro úpravu místních záležitostí formou OZV, je primárně na každé konkrétní obci. Každá obec musí s ohledem na znalost místních podmínek posoudit, zda vydání OZV o regulaci místních záležitostí veřejného pořádku je opatřením nezbytným a zda při tvorbě OZV byly dodrženy výše uvedené zásady.

V této kapitole jsou uvedeny konkrétní příklady dobré praxe OZV o oblasti regulace místních záležitostí veřejného pořádku.

Následující příklady dobré praxe obsahují pouze **některá vybraná ustanovení** předmětných OZV, nejedná se o celé texty právních předpisů. V návaznosti na změny právních předpisů, z nichž OZV vycházejí, jsou jejich texty opatřeny upozorněním na případnou změnu právní úpravy.

Regulace konzumace alkoholu na veřejném prostranství

OBC TŘEBUŠÍN – Obecně závazná vyhláška č. 5/2022, o zákazu požívání alkoholických nápojů na vybraných veřejných prostranstvích – vybraná ustanovení

Článek 1 Předmět a cíl

Cílem této vyhlášky je přispět k ochraně veřejného pořádku, dobrých mravů, bezpečnosti v obci Třebušín a k zajištění mravního vývoje dětí a mladistvých v rámci zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku, a to prostřednictvím zákazu požívání alkoholických nápojů¹⁾ na vybraných veřejných prostranstvích.²⁾

Článek 2 Zákaz požívání alkoholických nápojů

Zakazuje se požívání alkoholických nápojů na veřejných prostranstvích vymezených v příloze této vyhlášky.

Článek 3 Výjimky ze zákazu požívání alkoholických nápojů

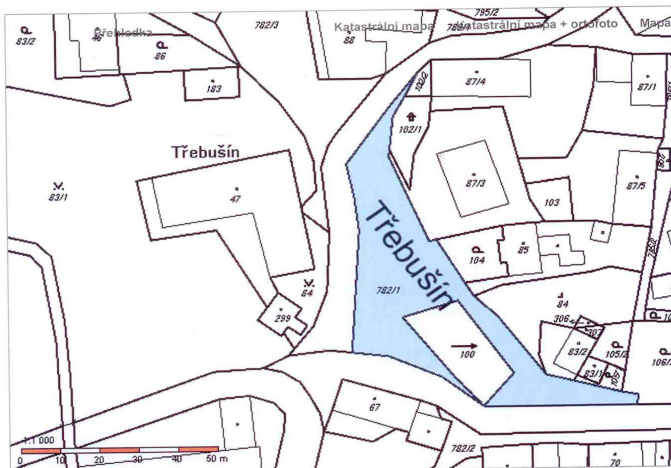
Zákaz požívání alkoholických nápojů dle čl. 2 se nevztahuje:

- a) na oslavy Silvestra a Nového roku ve dnech 31. prosince a 1. ledna;
- b) na prostor a dobu konání kulturních, sportovních a jiných společenských akcí.

Příloha obecně závazné vyhlášky č. 5/2022, o zákazu požívání alkoholických nápojů na vybraných veřejných prostranstvích

Plochy veřejného prostranství dle čl. 2 vyhlášky:

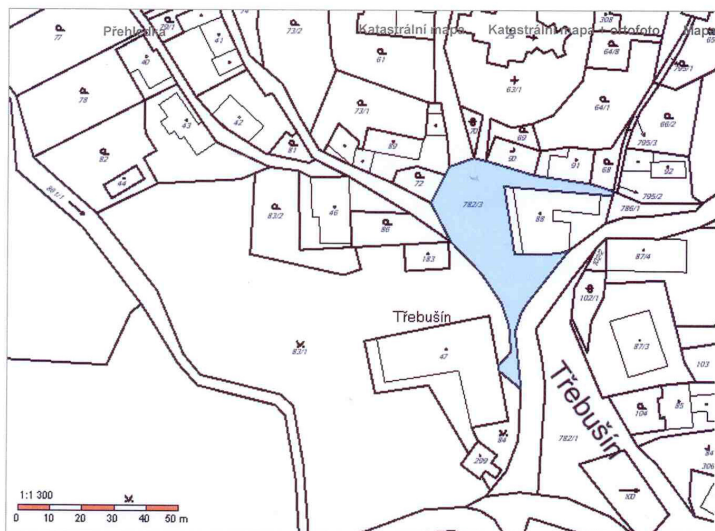
1. náves – p. p. č. 782/1 v k. ú. Třebušín

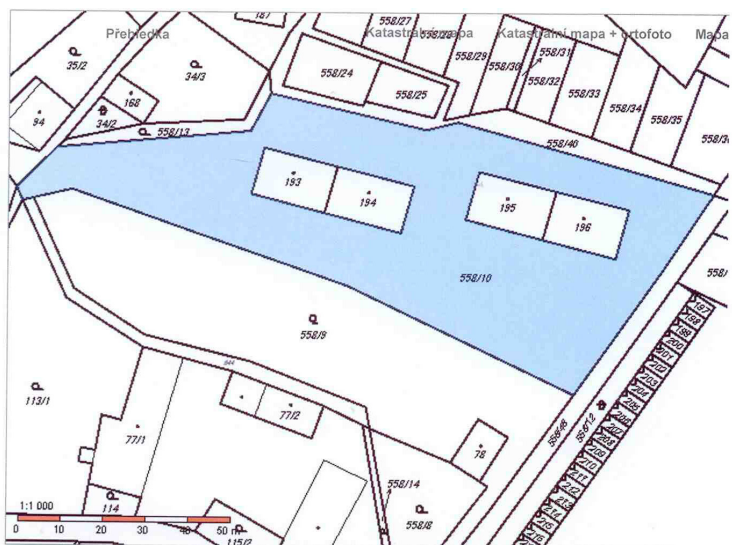
2. u budovy č. p. 1 – p. p. č. 84 v k. ú. Třebušín

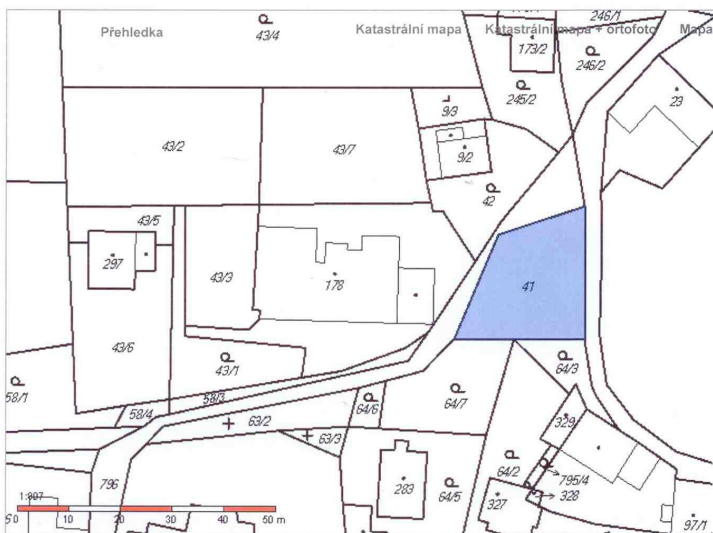
3. u budovy č. p. 9 – p. p. č. 782/3 v k. ú. Třebušín

4. u budov (bytovek) č. p. 123, 124, 125 a 126 – p. p. č. 558/10 v k. ú. Třebušín

5. u budovy ZŠ a MŠ č. p. 115 - p. p. č. 41 v k. ú. Třebošín

Poznámky pod čarou k obecně závazné vyhlášce:

- 1) ustanovení § 2 písm. f) zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů (*Alkoholickým nápojem se rozumí nápoj obsahující více než 0,5 % objemových ethanolu*)
- 2) ustanovení § 34 zákona o obcích (*Veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru*)

Regulace zábavní pyrotechniky na veřejných prostranstvích

OBEC LAČNOV – Obecně závazná vyhláška č. 5/2022 k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku na veřejných prostranstvích, kterou se reguluje používání zábavní pyrotechniky – vybraná ustanovení

Čl. 1

Předmět a cíl

- (1) Předmětem této obecně závazné vyhlášky je regulace používání zábavní pyrotechniky, neboť se jedná o činnost, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku.

- (2) Cílem této obecně závazné vyhlášky je vytvoření opatření směřujícího k ochraně před hlukem, před znečištěním a záblesky, které způsobuje užívání zábavní pyrotechniky, k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku jako stavu, který umožňuje pokojné soužití občanů a návštěvníků obce, vytváření příznivých podmínek pro život v obci a zajištění vhodných životních podmínek bez nadměrného stresujícího hluku pro zvířata.

Čl. 2

Používání zábavní pyrotechniky

- (1) Používání zábavní pyrotechniky na veřejných prostranstvích v zastavěném území obce¹⁾ je zakázáno s výjimkami stanovenými v odst. 2.
- (2) Zákaz stanovený v odst. 1 se nevztahuje na silvestrovské oslavy a oslavy příchodu nového roku, které se každoročně konají dne 31. prosince v době od 23:00 do 00:00 hodin a dne 1. ledna v době od 0:00 do 1:00 hodin a v době od 17:00 do 18:00 hodin.

Poznámky pod čarou k obecně závazné vyhlášce:

- ¹⁾ § 2 odst. 1 písm. d) a § 58 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů

Regulace hlučných činností

OBEC HABARTICE – Obecně závazná vyhláška č. 4/2016 o regulaci hlučných činností vybraná ustanovení

Čl. 1

Cíl a předmět obecně závazné vyhlášky

- (1) **Cílem a účelem** této obecně závazné vyhlášky (dále jen „vyhláška“) je stanovení opatření k ochraně před hlukem v rámci zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku jako stavu, který umožňuje pokojné soužití občanů i návštěvníků obce a vytváření příznivých podmínek pro život v obci.
- (2) **Předmětem** této vyhlášky je regulace činností, které by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy a ochranou zdraví, směřující k ochraně před následnými škodami a újmami působenými narušováním veřejného pořádku, jehož ochrana je ve veřejném zájmu a zájmu chráněném obcí Habartice jako územním samosprávným celkem.

Čl. 2

Vymezení činnosti, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku

Činností, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, je používání hlučných strojů, přístrojů a zařízení v nevhodnou denní dobu.

Čl. 3

Omezení činností

Každý je povinen zdržet se **o nedělích** a státem uznaných dnech pracovního klidu¹⁾ **hlučných činností**, tj. činností spojených s používáním strojů, přístrojů a zařízení způsobujících hluk, např. sekaček na trávu, cirkulárek, motorových pil, motorových kos, vrtaček, křovinořezů apod.

Poznámky pod čarou k obecně závazné vyhlášce:

¹⁾ § 3 zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů.

Regulace nočního klidu

OBEC ROZTOKY – Obecně závazná vyhláška č. 1/2022 o nočním klidu – vybraná ustanovení

Čl. 3

Stanovení výjimečných případů, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována

- 1) Doba nočního klidu se vymezuje od 02:00 do 06:00 hodin, a to v následujících případech:
  - a) v noci z 31. prosince na 1. ledna z důvodu konání oslav příchodu nového roku
  - b) v noci ze dne konání tradiční akce Máje na den následující konané jednu noc ze soboty na neděli v měsíci květnu
  - c) v noci ze dne konání tradiční letní akce „Brutus“ na den následující konané jeden víkend v noci ze soboty na neděli v posledním víkendu v měsíci červnu
  - d) v noci ze dne konání tradiční letní akce „Roztocké pivní slavnosti“ na den následující konané jeden víkend v noci ze soboty na neděli v druhé polovině měsíce července
  - e) v noci ze dne konání tradičního Havelského posvícení na den následující konaných jeden víkend v noci ze soboty na neděli v říjnu

- 2) Informace o konkrétním termínu konání akcí uvedených v odst. 1 písm. b, c, d, e tohoto článku obecně závazně vyhlášky bude zveřejněna obecním úřadem na úřední desce minimálně 5 dnů před datem konání.

Podmínky pro pořádání veřejnosti přístupných akcí

MĚSTO DOBŘÍŠ – Obecně závazná vyhláška č. 13/2021, o stanovení podmínek pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték a jiných kulturních podniků v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku – vybraná ustanovení

Čl. 2

Podmínky pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, tanečních zábav a diskoték a jiných kulturních podniků

Veřejnosti přístupné sportovní a kulturní podniky, včetně tanečních zábav a diskoték (dále jen podniky), lze provozovat

- a) od neděle do čtvrtka v době nejdříve od 08:00 a nejpozději do 02:00 následujícího dne,
- b) v pátek, v sobotu a ve dnech, po kterých následuje den pracovního klidu¹, v době nejdříve od 08:00 a nejpozději do 04:00 následujícího dne, tím není dotčena právní úprava doby nočního klidu².

Čl. 3

Oznamovací povinnost

Pořadatel podniku uvedeného v odst. 1 je povinen oznámit nejméně 5 pracovních dnů před jeho konáním Městskému úřadu Dobříš:

- a) jméno a příjmení, datum narození, adresu místa trvalého pobytu a adresu bydliště, je-li odlišná od místa trvalého pobytu pořadatele; je-li pořadatelem právnická osoba, název či obchodní firmu, sídlo a označení osoby, která za tuto právnickou osobu jedná,
- b) označení druhu podniku (opakujících se podniků), dobu a místo konání včetně údaje o jeho počátku a ukončení,
- c) předpokládaný počet účastníků tohoto podniku,
- d) počet osob zajišťujících pořadatelskou službu a způsob jejich označení,
- e) údaje o osobě pověřené pořadatelem podniku k osobní spolupráci s orgány veřejné moci, pokud pořadatel podniku tuto osobu určí,
- f) údaje o osobách, které poskytly k užívání pozemek nebo stavbu, kde se má podnik konat,

- g) lhůtu, ve které zajistí úklid místa konání podniku, a způsob tohoto úklidu, jde-li o místa, která nejsou určena a zřízena pro pořádání uvedených podniků,
- h) způsob zajištění obecných povinností při nakládání s odpady vzniklými při pořádání akce³,
- i) způsob zajištění podmínek stanovených zvláštními právními předpisy v oblasti požární ochrany⁴.

Poznámky pod čarou k obecně závazné vyhlášce:

- ¹⁾ § 3 zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.
- ²⁾ Obecně závazná vyhláška č. 4/2021, o nočním klidu.
- ³⁾ § 13 zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech.
- ⁴⁾ Zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů; obecně závazná vyhláška č. 9/2021, kterým se vydává požární řád města Dobříše; nařízení Středočeského kraje č. 6/2010, kterým se stanoví podmínky k zabezpečení požární ochrany při akcích, kterých se zúčastňuje větší počet osob.

Ochrana a údržba veřejné zeleně (sekání, úklid)

OBEC TUHAŇ – Obecně závazná vyhláška č. 1/2015, k ochraně životního prostředí, zeleně v zástavbě a ostatní veřejné zeleně – vybraná ustanovení

Čl. 1

Úvodní ustanovení

- (1) Předmětem této vyhlášky je stanovení povinností k ochraně životního prostředí, zeleně v zástavbě a ostatní veřejné zeleně (dále jen „veřejná zeleň“).
- (2) Cílem této vyhlášky je zajištění zlepšení estetického vzhledu obce.

Čl. 2

Ochrana veřejné zeleně

- (1) Každý je povinen počínat si tak, aby nezpůsobil znečištění či poškození veřejné zeleně.
- (2) Vlastník nebo uživatel veřejné zeleně je povinen:
  - a) veřejnou zeleň udržovat formou pravidelných sečí nebo mulčováním. Četnost sečí je minimálně dvakrát ročně a jednotlivé seče musí být provedeny nejpozději do 31. května a do 31. srpna příslušného kalendářního roku. Mulčování lze provést pouze jednou ročně, jednou ročně musí být provedena seč, a to za podmínek uvedených v písm. b),

- b) po provedené seči zajistit shrabání posekané hmoty nejdéle do tří dnů a tuto hmotu odstranit nejpozději do jednoho týdne, pokud nebylo namísto seče provedeno mulčování,
  - c) zajistit vyhrabání spadlého listí do 15. listopadu a provést úklid listí do 15. prosince příslušného kalendářního roku.
- (3) Na plochách veřejné zeleně je zakázáno:
- a) rozdělovat oheň,
  - b) stanovat a tábořit,
  - c) parkovat motorová vozidla a obytné přívěsy.

Chov zvířat; pravidla pro pohyb psů a jiných zvířat, zákaz vstupu se zvířaty

MĚSTO DUBÁ – Obecně závazná vyhláška č. 1/2014 o zabezpečení čistoty veřejných prostranství při pohybu psů a jiných zvířat a o stanovení pravidel pro pohyb psů a jiných zvířat na veřejných prostranstvích – vybraná ustanovení

Čl. 1

Cíl a předmět obecně závazné vyhlášky

- 1) Cílem této obecně závazné vyhlášky je vytvoření opatření směřujících k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku jako stavu, který umožňuje pokojné a bezpečné soužití občanů i návštěvníků města, vytváření příznivých podmínek pro život ve městě a zlepšování estetického vzhledu města.
- 2) Předmětem této obecně závazné vyhlášky je regulace činností, které by mohly narušit veřejný pořádek ve městě nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou zdraví, směřující k ochraně před následnými škodami a újmami působenými narušováním veřejného pořádku na majetku, jako veřejném statku, jehož ochrana je ve veřejném zájmu a zájmu chráněném městem Dubá jako územním samosprávným celkem.

Čl. 2

Vymezení činností, které by mohly narušit veřejný pořádek ve městě nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku

Činnostmi, které by mohly narušit veřejný pořádek ve městě nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku jsou:

- a) znečišťování veřejného prostranství,
- b) volný pohyb psa na veřejném prostranství bez vodítka,
- c) pohyb zvířat na některých veřejných prostranstvích,
- d) pohyb zvířat na některých zařízeních města sloužících potřebám veřejnosti.

Čl. 3

Základní pojmy

Pro účely této vyhlášky se vymezují některé pojmy:

- 1) **Veřejným pořádkem** se rozumí stav, kdy je zaručeno klidné a pokojné soužití osob v daném místě a čase při respektování subjektivních práv a zachování možnosti jejich realizace, zejména nedotknutelnost a soukromí osob, ochrana majetku, zdraví, právo na příznivé životní prostředí a právo na kulturní podmínky pro život. K nastolení a zajištění veřejného pořádku dochází dodržováním pravidel chování na veřejnosti, jejichž soubor tvoří jednak pravidla obsažená v právních normách, jednak pravidla chování, která nejsou právně vyjádřena, ale jejichž zachovávání je dle obecného názoru a přesvědčení nezbytnou podmínkou soužití a veřejného zájmu.
- 2) **Veřejným prostranstvím** jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru¹.
- 3) **Intravilán města** je zastavěná část města².
- 4) **Držitelem** je vlastník psa nebo jiného zvířete nebo ten, komu byl pes nebo jiné zvířeno svěřeno, kdo ho má v péči.

Čl. 5

Pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství

Držitel psa, který vede nebo doprovází psa na veřejném prostranství v intravilánu města je, za účelem zajištění místních záležitostí veřejného pořádku a čistoty veřejného prostranství³, povinen mít psa na vodítku⁴.

Čl. 6

Zákaz pohybu zvířat na některých veřejných prostranstvích

Držitel je povinen zamezit pohybu zvířete na těchto veřejných prostranstvích a v těchto zařízeních města sloužících potřebám veřejnosti:

- a) v parku na Masarykově náměstí v Dubé, pozemek p.p. p.č. 3016, v obci Dubá, katastrální území Dubá,
- b) v parku před nákupním střediskem v Dubé, pozemky p.p. p.č. 3019/2 a p.p. p.č. 3019/3, v obci Dubá, katastrální území Dubá.
- c) na dětském hřišti v Dlouhé ulici v Dubé (u základní školy), pozemek p.p. p.č. 3040, v obci Dubá, katastrální území Dubá,
- d) na dětském hřišti v ulici Malá Strana v Dubé (v parku za autobusovým nádražím), pozemek p.p. p.č. 184/2, v obci Dubá, katastrální území Dubá,
- e) na dětském hřišti v Luční ulici v Dubé (v areálu mateřské školy), pozemky p.p. p.č. 290/6 a p.p. p.č. 290/9, v obci Dubá, katastrální území Dubá,

- f) na sportovišti v ulici Malá Strana v Dubé (školní fotbalové hřiště), pozemky p.p. p.č. 184/4 a p.p. p.č. 190, v obci Dubá, katastrální území Dubá,
- g) v areálu Autokempu Dubá – Nedamov.

Čl. 7 **Výjimky**

Povinnost stanovená v Čl. 5 a v Čl. 6 se nevztahuje na služební psy při jejich použití dle zvláštních předpisů. Dále se nevztahuje na psy asistenční, vodící a signální psy doprovázející nevidomé nebo tělesně postižené osoby, psy se složenou zkouškou canisterapeutického psa a lovecké psy, tzn. psy se složenou zkouškou pro výkon práva myslivosti.

Poznámky pod čarou k obecně závazné vyhlášce:

- ¹⁾ § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
- ²⁾ § 58 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- ³⁾ Pohyb psů na veřejných prostranstvích je možný pouze pod neustálým dohledem a přímým vlivem fyzické osoby doprovázející psa z důvodu, aby nedošlo k případnému napadení osob, zvíře, poškození majetku. Problematiku upravují rovněž zvláštní právní předpisy, např. občanský zákoník.
- ⁴⁾ Odchyt toulavých a opuštěných zvířat řeší např. § 42 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů.

MĚSTO VELEŠÍN – Obecně závazná vyhláška č. 3/2017, o pravidlech pro pohyb psů na veřejných prostranstvích – vybraná ustanovení

Čl. 1

Pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství

1. K zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku, zejména zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví obyvatel města, se stanovují následující pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství¹⁾ ve městě: ...

... c) osoba, která doprovází psa, je povinna zabránit vstupu psa na zařízení města sloužící potřebám veřejnosti (městský úřad, budova Správy majetku města Velešín, školská, zdravotnická a kulturní zařízení), která jsou označena piktogramem „Zákaz vstupu se psy“ (příloha č. 2) ...

Poznámka pod čarou k obecně závazné vyhlášce:

¹⁾ § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů

Žebrání

MĚSTO ČESKÝ KRUMLOV – Obecně závazná vyhláška č. 7/2018 o zákazu vyzývání k poskytnutí daru (aktivního žebření) – vybraná ustanovení

Čl. 1

Cíl a předmět

- (1) Cílem této obecně závazné vyhlášky (dále jen „vyhláška“) je vytvoření opatření směřujících k ochraně před výzvami k poskytnutí daru (aktivní žebření), zabezpečení místních záležitostí jako stavu, který umožňuje pokojné soužití občanů i návštěvníků obce a vytváření příznivých podmínek pro život v obci.
- (2) Předmětem této vyhlášky je regulace činností, které by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou zdraví, a směřující k ochraně před následnými škodami a újmami působenými narušováním veřejného pořádku, hodnot, které jsou chráněny obcí jako územním samosprávným celkem.

Čl. 2

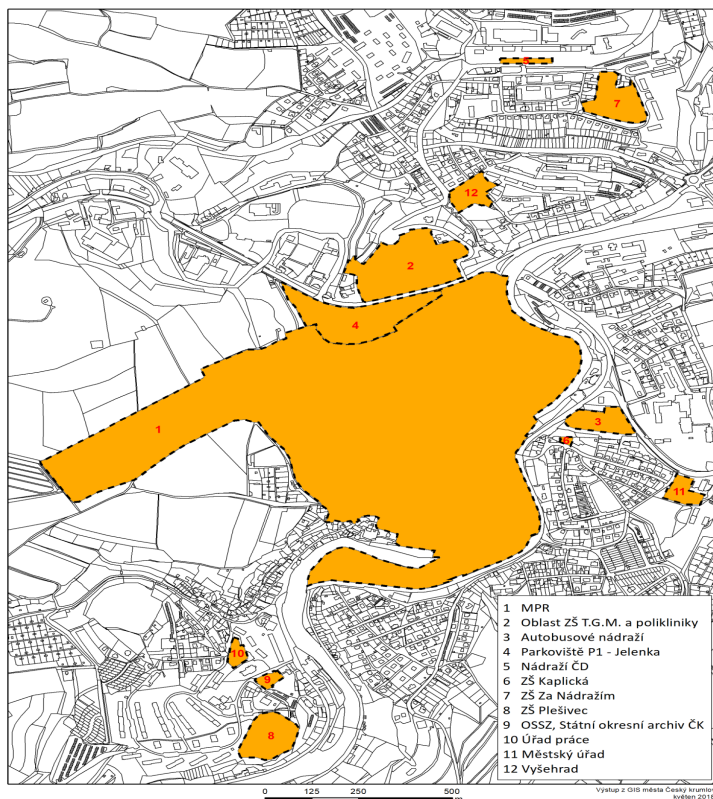
Vymezení pojmů

Výzvou k poskytnutí daru (aktivní žebření) se rozumí taková činnost, kdy fyzická osoba vyzve (vybídne) verbálně jinou konkrétní fyzickou osobu k tomu, aby jí bezprostředně poskytla finanční nebo věcný dar.

Čl. 3 Zákaz

- (1) Na území města Český Krumlov se zakazuje činnost specifikovaná v čl. 2 na plochách veřejných prostranstvích, které jsou zakresleny v příloze č. 1 této vyhlášky.
- (2) Zákaz uvedený v bodě 1 tohoto článku se nevztahuje na získávání a shromažďování dobrovolných peněžitých příspěvků podle zvláštních právních předpisů¹⁾.

Příloha č. 1 k OZV č. 7/2018 o vyzývání k poskytnutí daru (aktivního žebření)

Poznámka pod čarou k obecně závazné vyhlášce:

- ¹⁾ zák. č. 117/2001, Sb. o veřejných sbírkách

Prostituce

MĚSTO BÍLINA – Obecně závazná vyhláška č. 9/2013, o zákazu veřejného nabízení, poskytování a využívání sexuálních služeb na území města Bíliny – vybraná ustanovení

Čl. 1

Vymezení činností, které by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdravím a majetku

Činností, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdravím a majetku je:

- a) nabízení sexuální služby¹ spočívající v podání ústní, zvukové, písemné, obrazové informace nebo nabízení této služby různými posunky a pohyby těla, jakož i odhalováním intimních částí těla,
- b) poskytování a využití sexuálních služeb.

Čl. 2

Zákaz činností

Činnosti uvedené v článku 1 je zakázáno provádět na všech veřejných prostranstvích².

Poznámky pod čarou k obecně závazné vyhlášce:

- ¹⁾ služba směřující k poskytnutí sexuálního (erotického) uspokojení za úplatu
- ²⁾ viz § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích: „Veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.“

Jízda na skateboardech a kolečkových bruslích na veřejných prostranstvích, která nejsou pozemními komunikacemi

STATUTÁRNÍ MĚSTO ZLÍN – Obecně závazná vyhláška č. 1/2013 o ochraně veřejné zeleně – vybraná ustanovení

Článek 1

Úvodní ustanovení

Tato vyhláška stanovuje závazná pravidla pro užívání zeleně na veřejných prostranstvích statutárního města Zlína, a to za účelem ochrany veřejné zeleně a životního prostředí, zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku, zajištění udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství a zajištění podmínek pro užívání zařízení sloužících potřebám veřejnosti.

Článek 2

Definice základních pojmů

Pro účely této vyhlášky se rozumí:

- a) veřejnou zelení veškeré rostlinné organismy nacházející se na veřejných prostranstvích¹⁾ samostatně nebo ve společenstvech s jinými rostlinnými organismy (např. stromy, keře, travnaté plochy, rostliny v okrasných nádobách, apod.). Veřejná zeleň může být založena přirozeným či umělým způsobem a plní zejména funkci estetickou, urbanistickou, krajinnotvornou, rekreační, ochrannou nebo ekologickou,
- b) technickými prvky ve veřejné zeleni stavby, zařízení, movité věci či ostatní neživé útvary umístěné v plochách veřejné zeleně či v blízkosti veřejné zeleně, jejichž účelem je zejména podpora ochrany a údržby veřejné zeleně nebo podpora rekreační a estetické funkce veřejné zeleně (např. lavičky, altány, květináče, sochy, kašny, jezírka, vodní prvky, uměle vytvořené skalní útvary, informační zařízení, oplocení, hrací prvky, odpadkové koše, apod.),
- c) ...

Článek 3

Zákazy některých činností

(1) Je zakázáno: ...

... d) jezdit ve veřejné zeleni na kolech, koloběžkách, kolečkových bruslích, skateboardech a obdobném sportovním náčiní, s výjimkou ploch veřejné zeleně, které jsou pro takovýto účel určeny,...

- (2) Zákazy uvedené v odst. 1 platí přiměřeně i pro místa, kde byla veřejná zeleň dočasně odstraněna v důsledku její údržby nebo v důsledku jejího poškození či zničení.
- (3) Zákazy uvedené v odst. 1 platí obdobně i pro technické prvky ve veřejné zeleni. Dále je zakázáno:
  - a) užívat technické prvky ve veřejné zeleni k jiným účelům, než ke kterým jsou určeny a uzpůsobeny,
  - b) přemísťovat technické prvky ve veřejné zeleni bez souhlasu jejich vlastníka.

Nepovolené vylepování plakátů

OBEC KARLOVICE – Obecně závazná vyhláška č. 1/2016 o užívání plakátovacích ploch – vybraná ustanovení

Čl. 1

Úvodní ustanovení

- 1.1 Cílem a účelem této obecně závazné vyhlášky (dále jen „vyhláška“) je stanovení pravidel pro užívání plakátovacích ploch v majetku obce.
- 1.2 Plakáty se pro účely této vyhlášky rozumí mimo plakátů i reklamní a propagační letáky, inzeráty, obchodní nabídky a další obdobné tiskoviny určené k vylepení.
- 1.3 Vylepováním plakátů se pro účel této vyhlášky rozumí jakýkoliv způsob přichycení plakátu, ať už připíchnutím nebo přilepením.

Čl. 2

Podmínky pro vylepování plakátů

- 2.1 Vylepování lze provádět pouze na plakátovacích plochách obce, kterými jsou tyto:
  - plakátovací plocha u vjezdu k Motorestu Even   č.p. 1088 k.ú. Karlovice
  - plakátovací plocha u obchodu Karlovice   č.p. 256 k.ú. Karlovice
  - plakátovací plocha hasičská zbrojnice Svatoňovice   č.p. 601 k.ú. Karlovice
  - plakátovací plocha hasičská zbrojnice Roudný   č.p. 463 k.ú. Karlovice
  - plakátovací plocha obchod Radvánovice   č.p.295 k.ú. Karlovice
- 2.2 Vylepování si provádí jednotlivé subjekty individuálně a bezúplatně.
- 2.3 Výlep plakátů na jiných zařízeních obce a to zejména na zařízení obce, která slouží potřebám veřejnosti, na stavby a stromy tvořící veřejnou zeleň nebo veřejně prospěšná zařízení je zakázán.

Pouliční produkce

MĚSTO TŘEBOŇ – Obecně závazná vyhláška města Třeboň č. 3/2017 o provozování pouliční umělecké veřejné produkce – vybraná ustanovení

Čl. 1

Předmět a vymezení pojmů

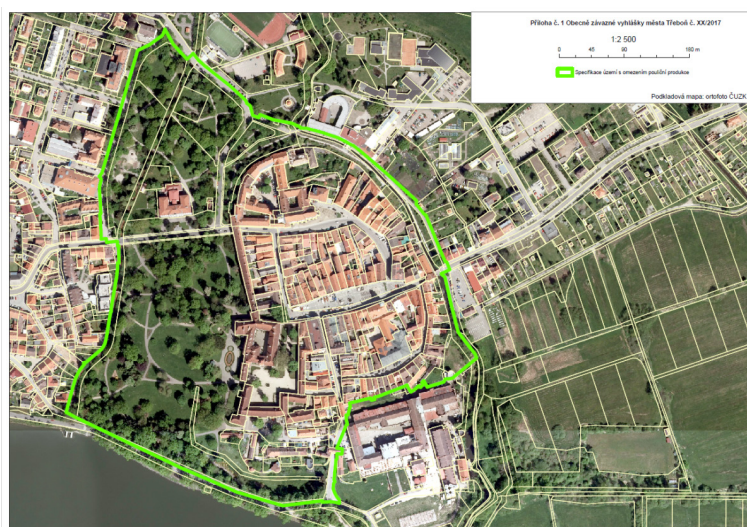
- 1) Předmětem této vyhlášky je regulace provozování pouliční umělecké veřejné produkce na veřejném prostranství tak, aby nedocházelo k narušování veřejného pořádku ve městě Třeboni.

- 2) Pouliční uměleckou veřejnou produkcí se rozumí provozování živé produkce, zejména hudební, divadelní a artistické produkce na veřejném prostranství, s výjimkou produkce probíhající na základě povolení zvláštního užívání místní komunikace a s výjimkou ohlášené produkce zpoplatněné místním poplatkem za zvláštní užívání veřejného prostranství (dále jen „**pouliční produkce**“).

Čl. 2

Podmínky provozování pouliční umělecké veřejné produkce

- 1) Na území vymezeném v příloze č. 1, vč. vymezujičích (hraničnících) ulic, lze provozovat pouze pouliční produkci výhradně bez použití elektrofonicky či elektroakusticky přídavných zesilovacích zařízení, a to za dodržení následujících podmínek:
  - a) jeden provozovatel pouliční produkce může v jedné lokalitě uskutečňovat pouliční produkci nejdéle 90 minut,
  - b) jeden provozovatel pouliční produkce nesmí při výkonu pouliční produkce zabírat plochu větší než 2 m²,
  - c) nebude nijak omezen vstup do objektů na vymezeném území v příloze 1.
- 2) V případě, že probíhá akce na základě povolení zvláštního užívání místní komunikace nebo ohlášená akce zpoplatněná místním poplatkem za užívání veřejného prostranství či shromáždění oznámené ve smyslu zvláštního zákona¹, není možné v místě a po dobu konání akce či shromáždění provozovat pouliční produkci.

Poznámka pod čarou k obecně závazné vyhlášce:

¹⁾ Např. zák. č. 84/1990 Sb., o právu shromážděvacím, ve znění pozdějších předpisů

Nejčastější pochybení při vydávání obecně závazných vyhlášek

Při vydávání OZV o regulaci místních záležitostí veřejného pořádku se obce nejčastěji dopouští následujících pochybení:

- obec vydá OZV o regulaci místních záležitostí veřejného pořádku, aniž by bylo vzhledem k místním poměrům a podmínkám v obci nezbytné danou problematiku regulovat a předmětnou OZV vydávat (např. obec vydá OZV pouze proto, že ji mají vydanou okolní obce);
- obec předem nezávázá, zda určitou činnost lze považovat za činnost, která by vůbec mohla narušit veřejný pořádek;
- obec v případě, že se skutečně jedná o činnost, která pojmově může narušit veřejný pořádek, nezkontroluje, zda v konkrétních místních podmínkách obce dosahuje tato činnost takové intenzity, aby ji bylo možno reálně považovat za potenciální ohrožení místního veřejného pořádku;
- obec reguluje problematiku prostřednictvím plošného zákazu dané činnosti na celém území obce bez ohledu na aplikaci principu proporcionality (vyjma regulace poskytování sexuálních služeb a regulace hazardu);
- obec pro objektivně shodné případy stanoví rozdílnou úpravu bez existence objektivních, racionálních a nediskriminačních důvodů, tedy, aniž by byla schopna zvolenou regulaci zdůvodnit;
- obec reguluje problematiku, která je již řešena jinými právními předpisy, aniž by v OZV jasně formulovala sledovaný předmět a cíl (účel), který by byl odlišný od právní úpravy stanovené jiným právním předpisem;
- obec do obsahu OZV pouze přebírá ustanovení zákonů či jiných právních předpisů;
- obec v OZV dostatečně konkrétně nevymezila veřejná prostranství či jiná místa nebo zařízení, kterých se regulace týká.

12. ZNĚNÍ ZÁKONNÉHO ZMOCNĚNÍ K VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÉ VYHLÁŠKY OBCE K ZABEZPEČENÍ MÍSTNÍCH ZÁLEŽITOSTÍ VEŘEJNÉHO POŘÁDKU DLE § 10 PÍSM. A) ZÁKONA O OBCÍCH

Znění zákonného zmocnění dle 10 písm. a) zákona o obcích zní:

„Povinnosti může obec ukládat v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou

- a) k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku, zejména může stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány.“*

13. PRÁVNÍ PŘEDPISY SOUVISEJÍCÍ SE ZÁKONNÝM ZMOCNĚNÍM K VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÉ VYHLÁŠKY OBCE K ZABEZPEČENÍ MÍSTNÍCH ZÁLEŽITOSTÍ VEŘEJNÉHO POŘÁDKU

a) společné

Ústava České republiky:

- ustanovení čl. 104 odst. 3:
„Zastupitelstva mohou v mezích své působnosti vydávat obecně závazné vyhlášky.“
- ustanovení čl. 2 odst. 3:
„Státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon.“
- ustanovení čl. 2 odst. 4:
„Každý občan může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.“

Listina základních práv a svobod:

- ustanovení čl. 2 odst. 2:
„Státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.“
- ustanovení čl. 2 odst. 3:
„Každý může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.“
- ustanovení čl. 4 odst. 1:
„Povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod.“
- ustanovení čl. 4 odst. 4:
„Při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.“

Zákon o obcích:

- ustanovení § 8:
„Pokud zvláštní zákon upravuje působnost obcí a nestanoví, že jde o přenesenou působnost obce, platí, že jde vždy o samostatnou působnost.“

- ustanovení § 10:
„Povinnosti může obec ukládat v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou
  - a) *k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku; zejména může stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány,*
  - b) *pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték, stanovením závazných podmínek v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku,*
  - c) *k zajištění udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, k ochraně životního prostředí, zeleně v zástavbě a ostatní veřejné zeleně a k užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti,*
  - d) *stanoví-li tak zvláštní zákon.“*
- ustanovení § 34:
„Veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.“
- ustanovení § 35 odst. 1:
„Do samostatné působnosti obce patří záležitosti, které jsou v zájmu obce a občanů obce, pokud nejsou zákonem svěřeny krajům nebo pokud nejde o přenesenou působnost orgánů obce nebo o působnost, která je zvláštním zákonem svěřena správním úřadům jako výkon státní správy, a dále záležitosti, které do samostatné působnosti obce svěří zákon.“
- ustanovení § 35 odst. 2:
„Do samostatné působnosti obce patří zejména záležitosti uvedené v § 84, 85 a 102, s výjimkou vydávání nařízení obce. Obec v samostatné působnosti ve svém územním obvodu dále pečuje v souladu s místními předpoklady a s místními zvyklostmi o vytváření podmínek pro rozvoj sociální péče a pro uspokojování potřeb svých občanů. Jde především o uspokojování potřeby bydlení, ochrany a rozvoje zdraví, dopravy a spojů, potřeby informací, výchovy a vzdělávání, celkového kulturního rozvoje a ochrany veřejného pořádku.“
- ustanovení § 35 odst. 3 písm. a):
„Při výkonu samostatné působnosti se obec řídí při vydávání obecně závazných vyhlášek zákonem.“
- ustanovení § 84 odst. 2 písm. h):
„Zastupitelstvu obce je vyhrazeno vydávat obecně závazné vyhlášky obce.“

b) regulace užívání zábavní pyrotechniky

Zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů

- ustanovení § 1:
„Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství³³ a upravuje
a) podmínky pro provádění hornické činnosti a činnosti prováděné hornickým způsobem,
b) podmínky pro nakládání s výbušninami a s výbušními předměty,
c) podmínky pro bezpečné provozování podzemních objektů,
d) podmínky pro bezpečnost a ochranu zdraví osob, bezpečnost provozu a ochranu pracovního prostředí při činnostech uvedených pod písmeny a) a b),
e) organizaci a působnost orgánů státní báňské správy.“

- ustanovení § 21:

„Základní pojmy

- 1) Pro účely tohoto zákona se rozumí
- a) výbušninou látky a předměty, které jsou uvedeny v Příloze A Evropské dohody o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR)³⁴ zařazené do třídy 1 těchto látek, pokud nejde o střelivo, munici³⁵ a pyrotechnické výrobky³⁶,
- b) plastickou trhavinou takové trhaviny, které
  1. jsou připravovány z jedné nebo více trhavin, které mají v čisté formě tenzi par menší než 10^{-4} Pa při 25 stupních Celsia, zejména oktogen (HMX), pentrit (PETN) a hexogen (RDX) a
  2. jsou připravovány s pojidly a
  3. jsou jako směs tvárné nebo ohebné při normální pokojové teplotě,
- c) nakládáním s výbušninami výzkum, vývoj a zkoušení výbušnin, jejich výroba a zpracování, používání, ničení a zneškodňování, skladování, nabývání, předávání, dovoz, vývoz nebo tranzit, a jejich přeprava,

³³ Směrnice Rady 93/15/EHS o harmonizaci předpisů týkajících se uvádění na trh a dozoru nad výbušninami pro civilní použití. Směrnice Komise 2004/57/ES o definování pyrotechnických předmětů a určité munice pro účely Směrnice Rady 93/15/EHS o harmonizaci předpisů týkajících se uvádění na trh a dozoru nad výbušninami pro civilní použití.

³⁴ Evropská dohoda o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR), vyhlášená pod č. 64/1987 Sb., ve znění pozdějších změn.

³⁵ Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů.

³⁶ Zákon č. 206/2015 Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi a o změně některých zákonů (zákon o pyrotechnice).

- d) *trhacími pracemi takové používání výbušnin, při kterém se využívá energie chemické výbuchové přeměny výbušnin a které zahrnují soubor pracovních postupů, zejména nabíjení trhavin, přípravu a nabíjení roznětných náložek, zhotovování roznětné sítě, odpálení náloží (odpal) a výbuch náloží (odstřel),*
- e) *tranzitem výbušnin přeprava výbušnin podle zvláštních právních předpisů³⁷ přes území České republiky mezi místem vstupu na území České republiky a místem výstupu z území České republiky,*
- f) *nabýváním výbušnin každé jejich oprávněné získání od subjektů na území České republiky,*
- g) *predáváním výbušnin každé jejich přemístění na území společenství, s výjimkou přemístění na území České republiky,*
- h) *osobou zodpovědnou za tranzit přepravce, který na základě smlouvy nebo jiné formy spolupráce zajišťuje přepravu výbušnin,*
- i) *vývozem výbušnin jejich skutečné přemístění z území České republiky na území státu, který není členským státem Evropské unie,*
- j) *dovozem výbušnin jejich skutečné přemístění z území státu, který není členským státem Evropské unie, na území České republiky,*
- k) *pomůckami k použití výbušnin (dále jen „pomůcky“) prostředky nebo zařízení, které přicházejí do styku s výbušninami a mohou na ně působit svými chemickými a fyzikálními vlastnostmi a nebo jsou potřebné k provedení trhacích prací,*
- l) *zpracováním výbušnin výrobní operace nebo jejich sled, kterým výbušnina podléhá, pokud finálním výrobkem není výbušnina, zejména výroba pyrotechnického výrobku, střeliva nebo munice obsahující výbušninu.*

2) *V pochybnostech, zda jde o trhací práce, rozhoduje Český báňský úřad. V pochybnostech, zda jde o výbušninu, rozhoduje Český báňský úřad, který si k tomu též vyžádá zejména vyjádření Ministerstva vnitra, Ministerstva obrany a Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva.“*

- ustanovení § 22:

„Obecné povinnosti při nakládání s výbušninami

- 1) *Každý, kdo přijde do styku s výbušninami, je povinen postupovat s největší opatrností a dodržovat předpisy o nakládání s výbušninami a návody na používání výbušnin tak, aby neohrozil svoji bezpečnost a bezpečnost jiných osob a majetku.*
- 2) *Organizace je povinna zajistit bezpečnost pracovního prostředí a pracovních podmínek při nakládání s výbušninami nebo pomůckami a zajistit pro jejich používání dostatečně srozumitelné návody; organizace je též povinna proka-*

³⁷ Například Evropská dohoda o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR), nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění pozdějších předpisů.

zatelně seznámit s obsahem těchto návodů příslušné pracovníky. Organizace, která dodává pomůcku na trh, předá s pomůckou doklad o jejích vlastnostech a návod k jejímu používání v českém jazyce.

- 3) Organizace je povinna učinit včas potřebná preventivní opatření a bezodkladně odstraňovat stavy, které by mohly ohrozit její bezpečný provoz nebo zájmy chráněné podle zvláštních právních předpisů, zejména bezpečnost a ochranu zdraví osob při nakládání s výbušninami. Organizace je povinna zabezpečit výbušniny proti zneužití, ztrátě nebo odcizení v souladu s ustanovením odstavce 6.
- 4) Organizace musí při nakládání s výbušninami plnit též povinnosti uvedené v § 6 odst. 3 písm. b) až f) a h).
- 5) Organizace je povinna ohlásit příslušnému obvodnímu báňskému úřadu 8 dní předem zahájení výroby výbušnin, jejich zpracování, ničení a zneškodňování, skladování, výzkum, vývoj a zkoušení. Organizace je též povinna ohlásit přerušeni těchto činností na dobu delší než 30 dnů a ukončení těchto činností. Ohlášení zahájení, přerušeni nebo ukončení výše uvedených činností musí obsahovat kromě obecných náležitostí podání podle správního řádu rovněž označení druhu činnosti a identifikaci provozovny nebo místa provádění této činnosti organizací. Ohlášení ukončení činnosti se nevyžaduje v případě činnosti prováděné organizací na základě koncese v rozsahu předmětu podnikání „výzkum, vývoj, výroba, zpracování, ničení, zneškodňování, nákup, prodej a skladování výbušnin“ v provozovně, kterou má uvedenu v živnostenském rejstříku, pokud jí toto živnostenské oprávnění bylo zrušeno.
- 6) Organizace je povinna objekty nebo prostory v nich, ve kterých se nalézají výbušniny, zajistit proti odcizení výbušnin a jejich výbuchu. Způsob zajištění objektů a prostor musí být obsažen již v projektové dokumentaci. Český báňský úřad stanoví vyhláškou třídy nebezpečí výbušnin, požadavky na konstrukci a zajištění skladů výbušnin na povrchu a pod povrchem, požadavky na konstrukci a zajištění skladů výbušnin u výrobců a u odběratelů, požadavky na bezpečnost provozu a ochranu zdraví při práci ve skladech výbušnin a požadavky na skladování výbušnin a způsoby jejich skladování.
- 7) Organizace, které provádějí výzkum, vývoj a zkoušení výbušnin, jejich výrobu, skladování, ničení a zneškodňování, jsou povinny zřídit útvar nebo určit odpovědnou osobu pro plnění úkolů na úseku bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu.
- 8) Při nakládání s výbušninami se mohou používat jen technická zařízení a pomůcky, které odpovídají předpisům k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu. Způsobnost zařízení posuzuje organizace jejich pravidelnými prohlídkami, zkouškami a revizemi, které mohou provádět jen k tomu oprávněné a odborně způsobilé osoby; pomůcky posuzuje organizace podle jejich charakteru a použití. Na vyhrazená technická zařízení a jejich

používání se při nakládání s výbušninami vztahuje též § 8a a předpisy vydané na jeho základě.

- 9) Organizace je povinna bezodkladně oznámit Policii České republiky odcizení, ztrátu nebo porušení nákladu či přepravního obalu výbušniny, se kterou nakládá.
- 10) Každý je povinen bezodkladně oznámit odcizení, ztrátu nebo nález výbušniny anebo porušení nákladu či přepravního obalu výbušniny Policii České republiky nebo organizaci, jde-li o výbušninu, s kterou organizace nakládá.
- 11) Při nakládání s výbušninami jsou osoby nezúčastněné při těchto činnostech povinny se řídit pokyny osoby, která nakládá s výbušninami, a respektovat její pokyny k zajištění bezpečnosti života, zdraví osob a ochrany majetku.
- 12) Při trhacích pracích jsou vlastníci nemovitostí, nebo jejich správci nebo uživatelé povinni strpět opatření k zajištění bezpečnosti života, zdraví osob a ochrany majetku, včetně umístění výstražných nebo informativních tabulí.
- 13) Organizace může nakládat jen s plastickou trhavinou, která obsahuje detekční látku^{13c}, jejíž druh a množství stanoví prováděcí právní předpis, a jen takovou plastickou trhavinu může dodávat na trh nebo ji jinak poskytovat.
- 14) Omezení podle odstavce 13 se nevztahuje na plastickou trhavinu, která je vyráběna nebo držena výlučně pro
  - a. účely vědeckého výzkumu, vývoje nebo zkoušek nových nebo pozměněných trhavin,
  - b. účely výcviku v detekci trhavin anebo výroby nebo zkoušek zařízení pro detekci trhavin, nebo
  - c. soudní a kriminalistické účely.
- 15) Organizace, která má vyrábět nebo držet plastickou trhavinu podle odstavce 14, musí mít vydán k dané činnosti souhlas. Souhlas vydává Český báňský úřad. Žádost organizace o vydání tohoto souhlasu musí kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahovat doklady a odůvodnění prokazující splnění podmínek podle odstavce 14 písm. a) až c), uvedení množství a druhu příslušných plastických trhavin a doklady o tom, že po ukončení dané činnosti má organizace zajištěno prokazatelné zničení nebo označování nespotřebované plastické trhaviny. Na vydání souhlasu není právní nárok.
- 16) Organizace je při výrobě, zpracovávání, výzkumu, vývoji, zkoušení, skladování, ničení nebo zneškodňování výbušnin dále povinna
  - a. vypracovat a dodržovat provozní dokumentaci pro každou činnost,
  - b. zamezit vstupu nepovolaných osob do míst, kde se nakládá s výbušninami, a zamezit nedovolenému vynášení výbušnin z nich,
  - c. zajistit odborné a bezpečné nakládání s výbušninami,

- d. rozvrhnout práce takovým způsobem, aby nebyli zaměstnanci vystaveni zvýšenému nebezpečí újmy na zdraví nebo aby nedošlo k ohrožení bezpečnosti a zdraví zaměstnanců,
  - e. udržovat pořádek a čistotu na pracovišti a v jeho bezprostředním okolí,
  - f. zamezit používání otevřeného ohně, rozpálených předmětů, jakož i zamezit vnášení předmětů, kterými by bylo možné vyvolat nežádoucí výbušnou přeměnu výbušnin, do míst, kde se nakládá s výbušninami, vylučuje-li to charakter dané činnosti, a
  - g. zajistit ochranu před nebezpečnými účinky vnějších vlivů.
- 17) Druhy a množství detekčních látek podle odstavce 13, jakož i obsah provozní dokumentace, požadavky na zajištění bezpečnosti a ochranu zdraví při práci a bezpečnosti provozu podle odstavce 16 stanoví Český báňský úřad vyhláškou.
- 18) Vývoj, výroba, opravy, úpravy, znehodnocování a ničení střeliva nebo munice včetně delaborace munice, při nichž se nakládá s výbušninami, se považuje též za výrobu nebo zpracování výbušnin podle tohoto zákona.“

Zákon č. 206/2015 Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi a o změně některých zákonů (zákon o pyrotechnice), v platném znění:

- ustanovení § 1:
  - 1) „Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie, upravuje pravidla určená k dosažení volného pohybu pyrotechnických výrobků na vnitřním trhu, základní bezpečnostní požadavky, které musí pyrotechnické výrobky splňovat před jejich dodáním na trh, a další požadavky pro zajištění ochrany lidského života, zdraví, majetku, veřejné bezpečnosti, včetně ochrany a bezpečnosti spotřebitelů, a to s přihlédnutím k zájmu na ochraně životního prostředí.
  - 2) Tento zákon dále upravuje:
    - a) práva a povinnosti výrobců, dovozců, distributorů pyrotechnických výrobků a osob s odbornou způsobilostí,
    - b) výkon státní správy v oblasti pyrotechnických výrobků,
    - c) posuzování shody pyrotechnických výrobků.“
- ustanovení § 2:
  - 1) „Tento zákon se vztahuje na některé pyrotechnické výrobky, jejich skladování a zacházení s nimi.
  - 2) Tento zákon se nevztahuje na
    - a) pyrotechnické výrobky, které jsou určeny k nekomerčnímu využití ozbrojenými silami České republiky, ozbrojenými bezpečnostními sbory České republiky nebo Hasičským záchranným sborem České republiky,

- b) *pyrotechnické výrobky vyrobené nebo dovezené pro potřeby Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva (dále jen „Úřad“) za účelem jeho činností stanovených v § 52,*
  - c) *námořní zařízení podle jiných právních předpisů,*
  - d) *pyrotechnické výrobky určené pro použití v leteckém a kosmickém průmyslu,*
  - e) *kapsle určené výhradně pro hračky podle jiných právních předpisů3),*
  - f) *výbušniny podle jiných právních předpisů4),*
  - g) *střelivo a municí,*
  - h) *zábavní pyrotechniku vyrobenou pro vlastní potřebu výrobce se sídlem na území České republiky, kterou Úřad schválí výlučně pro používání na území České republiky a která zůstává na území České republiky,*
  - i) *úpravu povinností při výrobě pyrotechnických výrobků.“*
- **ustanovení § 32:**
    - 1) *„Ohňostrojem se rozumí současné nebo v krátkém časovém sledu následující odpalování pyrotechnických výrobků kategorie F2, F3 nebo T1. Za ohňostroj se nepovažuje odpalování pyrotechnických výrobků do hmotnosti 10 kg čistého obsahu výbušných látek celkem.*
    - 2) *Hospodářský subjekt nebo osoba s odbornou způsobilostí jsou povinny ohlásit provedení ohňostroje příslušnému obecnímu úřadu a příslušnému hasičskému záchrannému sboru kraje, a to nejpozději 2 pracovní dny před jeho provedením.*
    - 3) *Ohlášení ohňostroje podle odstavce 2 musí mít písemnou formu a spolu s ním se předkládá i písemný souhlas vlastníka pozemku, na jehož pozemku se bude odpalovat, popřípadě souhlas vlastníků, správců nebo uživatelů dalších dotčených nemovitostí s provedením ohňostroje. Ohlášení obsahuje*
      - a) *údaje o osobě provádějící ohňostroj a kontaktní telefon,*
      - b) *místo provádění ohňostroje,*
      - c) *datum a čas začátku přípravy, datum a čas provedení ohňostroje a dobu jeho trvání,*
      - d) *množství a druhy používaných pyrotechnických výrobků,*
      - e) *způsob zajištění ochrany života a zdraví osob a majetku, včetně map nebo schémat, zachycujících odpaliště a území ohrožené účinky odpalovaných pyrotechnických výrobků, zejména rozletem jejich částí a dopadem nebezpečných zbytků po jejich odpálení.*
    - 4) *Ohňostroj musí být proveden hospodářským subjektem nebo osobou s odbornou způsobilostí, a to v souladu s ohlášenými údaji podle odstavce 3 písm. a) až d) a za dodržení opatření ohlášeného podle odstavce 3 písm. e).“*

c) stanovení výjimečných případů, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo žádnou

Zákon o některých přestupcích:

- ustanovení § 5 odst. 7:
„Dobou nočního klidu se rozumí doba od dvacáté druhé do šesté hodiny. Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit výjimečné případy, zejména slavnosti nebo obdobné společenské nebo rodinné akce, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována.“

14. JUDIKATURA SOUVISEJÍCÍ SE ZÁKONNÝM ZMOCNĚNÍM K VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÉ VYHLÁŠKY OBCE K ZABEZPEČENÍ MÍSTNÍCH ZÁLEŽITOSTÍ VEŘEJNÉHO POŘÁDKU

a) společné

Obecně lze při posuzování souladnosti obecně závazných vyhlášek se zákonem vycházet z právních vět nálezů týkajících se norem všem obecně závazným vyhláškám společným. V nich Ústavní soud řeší problematiku mezi samostatné působnosti, ingerence samosprávy do výkonu státní správy a podobné otázky. Jedná se např. o tyto nálezy:

- sp. zn. Pl. ÚS 38/97 (Sokolov) — 293/1998 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 14/99 (Svinaře) — 239/1999 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 20/01 (Plchov) — 8/2002 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 17/02 (Nezvěstice) — 583/2004 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 50/03 (Cheb) — 567/2004 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 62/04 (Chuchelna) — 280/2005 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 63/04 (Prostějov) — 210/2005 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 57/05 (Nový Bor) — 486/2006 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 36/06 (Ostrov) — 18/2007 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 45/06 (Jirkov) — 20/2008 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov) — 286/2008 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 33/05 (Krupka) — 434/2008 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně) — 22/2009 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 47/06 (Sušice) — 250/2009 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 58/05 (České Velenice) — 230/2010 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 19/11 (Liberec) — 132/2012 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 35/13 (Cheb) — 220/2014 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 4/16 (Chrastava) – 335/2016 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 3/17 (Brno) – 159/2017 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 34/15 (Varnsdorf, Litvínov) – 245/2017 Sb.
- sp. zn. Pl. ÚS 7/21 (Heřmanův Městec) — 306/2021 Sb.

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 38/97 (Sokolov) — 293/1998 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Z textu napadené vyhlášky, podobně jako již i v jiných případech, vyplývá, že se obec snaží vlastní vyhláškou regulovat věci a postihovat činnosti, které jsou regulovány anebo postihovány na základě zákona o některých přestupcích. V takových případech obec Jakoby supluje nečinnost státu tam, kde měl stát zasáhnout. U vědomí, že vyhláška sama o sobě nemůže být všelékem je třeba v případech, jež se týkají práv a povinností, upravených přímo zákony, mnohem spíše iniciativně požadovat a prosazovat dodržování zákonných požadavků a užití zákonem stanovených sankcí u těch, kteří jsou k tomu zákonem pověřeni a neuhýbat případné nečinnosti státu vytvářením svých vlastních náhradních instrumentárií.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 14/99 (Svinaře) — 239/1999 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Podle § 16 odst. 1 a 2 zákona č. 367/1990 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, mohou být obecně závazné vyhlášky vydávány k plnění úkolů samosprávy a musí být v souladu se zákony. Z toho plyne, že co je upraveno zákonem, nemá být předmětem obecně závazných vyhlášek obce.

Pokud by snad mělo být smyslem obecně závazné vyhlášky poskytnout občanům přehledný souhrn jejich právních povinností, je třeba poznamenat, že k takovému informování občanů má obec řadu jiných možností a nástrojů, nikdy však podobnému účelu nemůže sloužit obecně závazný právní předpis.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 20/01 (Plchov) — 8/2002 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Účelem veřejného prostranství, jak vyplývá z ustanovení § 4 zákona o místních poplatcích, je obecné a zvláštní užívání. Obecným užíváním se rozumí užívání např. náměstí či místních komunikací chodci a vozidly a je zásadně bezplatné. Na rozdíl od toho tzv. zvláštní užívání veřejného prostranství je definováno taxativním výčtem v 4 odst. 1 zákona o místních poplatcích a je úplatné (srov. Pl. ÚS 14/95, ÚS, sv. 4, č. 68).“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 17/02 (Nezvěstice) — 583/2004 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Obecně závaznými vyhláškami může obec upravovat pouze ty své záležitosti, které jsou svěřeny do její samostatné působnosti, a tyto vyhlášky musí být v souladu se zákony (čl. 104 odst. 3 Ústavy ČR, § 35 zákona o obcích). Nelze jimi však upravovat to, co spadá do oblasti vyhrazené státní správě, případně do oblasti soukromoprávních vztahů.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 50/03 (Cheb) — 567/2004 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Zákonné zmocnění k tomu, aby obec závaznou vyhláškou zakázala činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, obsažené v ustanovení § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, je limitováno tím, že takový zákaz se musí vztahovat “na některá veřejná prostranství v obci”. Imperativ určitosti právního příkazu či zákazu vyžaduje, aby takové prostranství bylo v obecně závazné vyhlášce určeno co možná nepřesněji, tj. tak, aby jeho lokalizace byla dostatečně konkrétní a nevyvolávala žádná interpretační pochybnosti.

Tento požadavek určitosti nebyl v napadené vyhlášce. Zákazy, obsažené v ustanovení č. 3 odst. 1 napadené vyhlášky, jsou vztaheny na veřejně přístupná místa, přičemž tento termín je odlišný od termínu veřejná prostranství, použitý v ustanovení § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích. Vymezení pojmu veřejně přístupné místo v napadené vyhlášce je nepřesné a nedostatečně konkrétní. Některá ve vyhlášce příkladmo uváděná místa, jako jsou dvorní trakty, lávky, vodní plochy, parkoviště, letiště, nádraží, hřiště, koupaliště, dětská hřiště, pískoviště nebo jiná místa, kde si hrají děti, nemusí mít nutně povahu veřejného prostranství, protože jejich zpřístupnění záleží na vůli vlastníka nebo provozovatele.

Za situace, kdy zákonné zmocnění k zakazu činností uvedených v ustanovení § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, se týká pojmu „veřejné prostranství“, bylo nadbytečné a matoucí zavádět v ust. čl. 2 odst. 1 napadené vyhlášky duplicitní termín „veřejně přístupné místo“. Pojem „veřejné prostranství“ je přitom vymezen zákonnou definicí, obsaženou v ustanovení § 34 citovaného zákona.

Použití termínu „veřejně přístupné místo“ může způsobovat interpretační potíže i proto, že v jiných českých právních předpisech se vyskytuje jazykově velmi blízky termín „místo veřejnosti přístupné (např. v § 202 trestního zákona), přičemž interpretace tohoto posledně uvedeného termínu v odborné literatuře a v judikatuře (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 3 Tdo 969/2002 nebo sp. zn. 6 Tdo 220/2003 je odchylná od vymezení v článku napadené vyhlášky.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 62/04 (Chuchelna) — 280/2005 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Samostatná působnost obce je vymezena v ustanovení § 35 zákona o obcích, podle jehož odst. 3 písm. a) se obec při vydávání obecně závazných vyhlášek řídí zákonem.

Účelem a funkcí vydávání obecně závazných vyhlášek je správa vlastních záležitostí samostatně a nelze je spatřovat v pouhé volné reprodukci zákonů, týkajících se úkolů státní správy, či dokonce v normování této oblasti.“

Ústavní soud respektuje místní samosprávu jako výraz práva a způsobilosti místních orgánů spravovat veřejné záležitosti v mezích daných zákonem, v rámci své odpovědnosti a v zájmu místního obyvatelstva.

Obecně závazné vyhlášky obcí nemohou upravovat věci, které jsou vyhrazeny zákonům. Zákonná úprava má přednost před obecně závaznou vyhláškou; pokud zákonodárce přijme pro vymezenou oblast určitá pravidla, subjekt územní samosprávy je nemůže duplicitně, či v rozporu se zákony, normovat.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 63/04 (Prostějov) — 210/2005 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Ustanovením čl. 104 odst. 3 Ústavy ČR, podle kterého mohou zastupitelstva v mezích své působnosti vydávat obecně závazné vyhlášky, byly obce nadány pravomocí vydávat obecně závazné vyhlášky.

Obec se při výkonu samostatné působnosti (ve smyslu ustanovení § 35 odst. 1 zákona o obcích) řídí při vydávání obecně závazných vyhlášek zákonem. Tomuto zákonnému příkazu odpovídá vymezení věcných oblastí, v nichž je obec oprávněna originárně, tj. bez zákonného zmocnění v pravém smyslu tvořit právo.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 57/05 (Nový Bor) — 486/2006 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Ústavní soud s vědomím výše citovaného uvádí, že aplikace principu „nerozumnosti“ ze strany soudu musí být velmi restriktivní a měla by se omezit jen na případy, kdy se rozhodnutí obce jeví jako zjevně absurdní. Za zjevnou absurdnost lze přitom považovat jen případ, kdy soudem provedený přezkum vede jen k jedinému možnému (v protikladu k preferovanému nebo rozumnému) závěru, který je absurdní, a tento soudem rozpoznáný závěr zůstal naopak obcí nerozpoznán. Nerozumnost nesmí být použita jako záminka k zásahu do obcí při rozhodnutí proto, že Ústavní soud s rozhodnutím obce věcně nesouhlasí. Aplikace principu nerozumnosti tedy přichází v úvahu jen za extrémních okolností, nesmí být Jen možným jiným názorem, aniž by byla zároveň vyvrácena možná rozumnost názoru obce. Posuzování, zda obec jednala rozumně, není jednoduše otázkou, zda jednala v souladu s oprávněním poskytnutým jí zákonem. Posouzení nerozumnosti spíše vyžaduje zvážit napadenou vyhlášku z hlediska jejich dopadů měřených obecnou rozumností.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 33/05 (Krupka) — 434/2008 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Obecně závazná vyhláška musí splňovat obecná kritéria kladená na právní předpisy vyplývající z pojmu demokratického právního státu podle čl. 1 odst. 1 a z čl. 2 odst. 3 a odst. 4 Ústavy, tj. její ustanovení musí být s využitím obvyklých interpretačních postupů určitá a vzájemně nerozporná, neboť jinak by byl porušen princip právní jistoty a hrozilo by riziko porušení zákazu svévole ze strany orgánů veřejné moci.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov) — 286/2008 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Povinnosti uložené ve zkoumané vyhlášce jsou v podstatě totožné s těmi, které jsou sankcionovány podle skutkových podstat přestupků zákona přestupkového. Proto není na místě jejich podřazení pod tzv. „ostatní přestupky proti pořádku ve státní správě a přestupky proti pořádku v územní samosprávě“ ve smyslu § 46 zákona č. 200/1990 Sb., jak činí napadená vyhláška v čl. 6 odst. 2. Není totiž možné, aby stejné jednání, které je definováno přestupkovým zákonem jako přestupek proti veřejnému pořádku podle § 47 zákona o některých přestupcích, prohlásila obecní vyhláška za přestupek proti pořádku v územní samosprávě podle § 46 odst. 2 zákona o některých přestupcích. Pokud tak obec učinila (v čl. 6 odst. 2 vyhlášky), vykročila z mezí své pravomoci.

Pokud by Ústavní soud do budoucna připustil plošně formulované zákazy, aniž by obec byla povinna potřebu takové plošné regulace zdůvodňovat, hrozila by územní partikularizace veřejného práva podle územních obvodů jednotlivých obcí. K plošným zákazům, které je třeba učinit bez ohledu na místní zvláštnosti, slouží primárně zákon. Existenci místních specifik a potřeb na ně reagovat určitým regulačním způsobem naznačuje právě omezení zákazu pouze na určitá místa v obci, či na určité doby, nejlépe v kombinaci obojího. Plošné zákazy naopak naznačují svévoli, nerespektování principu proporcionality a osobování si pravomoci přijímat obecné regulace, které by, v souladu s principem jednotného právního řádu, měly platit zásadně stejně pro celé území unitárního státu.

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 36/06 (Ostrov) — 18/2007 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Obec se při výkonu samostatné působnosti řídí při vydávání obecně závazných vyhlášek zákonem. Obec je tedy limitována mezemi své působnosti vymezené zákonem, ...

Účelem a funkcí vydávání obecně závazných vyhlášek je správa vlastních záležitostí samostatně a nelze ji spatřovat v pouhé volné reprodukci zákonů.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 45/06 (Jirkov) — 20/2008 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Ústavní soud konstatuje, že ustanovení čl. 104 odst. 3 Ústavy je nutno nadále interpretovat v linii dosavadních nálezů Ústavního soudu tak, že obce jsou přímo tímto ustanovením Ústavy zmocněny tvořit právo ve formě vydávání obecně závazných vyhlášek. Logickým důsledkem tohoto výkladu potom je, že na rozdíl od vydávání právních předpisů v přenesené působnosti ve smyslu čl. 79 odst. 3 Ústavy, jehož dík explicitní zákonné zmocnění vyžaduje, k vydávání obecně závazných vyhlášek v mezích své věcné působnosti, a to i když jsou jimi ukládány povinnosti, již obce žádné

další zákonné zmocnění nepotřebují (s výhradou ukládání daní a poplatků vzhledem k čl. 11 odst. 5 Listiny), neboť pojmově není právního předpisu bez stanovení právních povinností.

Stanovení mezí samostatné působnosti obce svěřila Ústava zákonu (čl. 104 odst. 1 Ústavy), jímž je de lege lata již citovaný zákon o obcích. Ten v § 10 stanoví tři oblasti, v nichž může obec bez zákonného zmocnění vydávat obecně závazné vyhlášky, a to v oblasti, resp. za účelem zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku, počítaje v to i stanovení podmínek pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků [písm. a) a b)], v oblasti, resp. za účelem udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, ochrany životního prostředí, veřejné zeleně [písm. c)] a v oblasti, resp. za účelem úpravy užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti [písm. c) in fine]. Zvláštní zákony mohou stanovit další věcné oblasti, v nichž obec může realizovat své normotvorné oprávnění [písm. d)].

Pro všechny takto vymezené věcné oblasti pak platí společná podmínka, že musí jít o záležitost v zájmu obce a občanů obce (§ 35 odst. 1 zákona o obcích). Jinými slovy, musí jít vždy o místní záležitost [bod 19 nálezu Pl. ÚS 30/06 ze dne 22. května 2007 (190/2007 Sb.)], nikoli o záležitost krajského nebo celostátního významu, jejíž regulace přísluší podle zákona krajům nebo správním úřadům jako výkon státní správy (§ 35 odst. 1 zákona o obcích). Podle § 35 odst. 3 písm. a) obecního zřízení se dále obec musí při vydávání obecně závazných vyhlášek řídit zákonem. Zákonodárce zde poněkud neobratným způsobem formuloval samozřejmě - právní předpis obce se nesmí dostat do rozporu s normou vyšší právní síly, v případě obecně závazných vyhlášek se zákonem (zásada *lex superior derogat inferiori*).

Odpověď na otázku, zda obec nepřekročila meze své zákonné působnosti tím, že normuje oblasti vyhrazené zákonné úpravě, předpokládá identifikaci předmětu a cíle regulace zákona na straně jedné a obecně závazné vyhlášky na straně druhé. Pokud se nepřekrývají, nelze bez dalšího říci, že obec nesmí normovat určitou záležitost z důvodu, že je již regulována na úrovni zákona. Ani soukromoprávní zákonná regulace bez dalšího nevyklučuje regulaci prostřednictvím obecně závazných vyhlášek obcí, pokud se předměty a cíle jejich regulace liší (srov. nálezy sp. zn. Pl. ÚS 41/04 ze dne 15. prosince 2006 ve věci protihlukové vyhlášky města Chomutova, Pl. ÚS 4/05 ze dne 6. března 2007 ve věci vyhlášky města Ústí nad Labem o ochraně životního prostředí a veřejné zeleně a Pl. ÚS 42/05 ze dne 8. března 2007 ve věci vyhlášky statutárního města Kladna o zajištění veřejného pořádku při poskytování hostinských činností a pořádání veřejných produkcí).

Město Jirkov deklarovalo, že předmět a cíl regulace napadeného ustanovení čl. 3 obecně závazné vyhlášky je právě takový a liší se od předmětu a cíle regulace zákona o rostlinolékařské péči: obec nestanoví povinnost sečí (primárně) z důvodu zamezení šíření škodlivých organismů, plevelů, plísní apod., nýbrž z důvodu zlepšení estetického vzhledu veřejné zeleně, která je důležitou součástí životního prostředí člověka žijícího v městské aglomeraci. Ústavní soud konstatuje z důvodů vyložených výše, že měs-

to Jirkov sledovalo napadeným ustanovením legitimní cíl v rámci věcně vymezené oblasti, v níž může bez zákonného zmocnění ukládat obecně závaznou vyhláškou povinnosti.

V nálezu Pl. ÚS 21/02 ze dne 22. března 2005 (N 59/36 SbNU 631; 211/2005 Sb.) se Ústavní soud již zabýval otázkou souladu § 34 zákona o obcích vymezujícího pojem veřejné prostranství s ústavní garancí vlastnického práva podle čl. 11 Listiny. Konstatoval v něm, že prostor splňující zákonné znaky veřejného prostranství je veřejným prostranstvím ex lege. Vyjmutí prostor vlastněných soukromými subjekty a splňujících zákonné znaky veřejného prostranství z veřejnoprávního režimu veřejného prostranství by vedlo k podstatnému ztížení či znemožnění právní regulace společenských vztahů, na nichž má obec jako veřejnoprávní korporace veřejný zájem (např. oprávnění ukládat na základě obecně závazných vyhlášek povinnosti k ochraně místních záležitostí veřejného pořádku, k ochraně životního prostředí a udržování čistoty). V tomto smyslu není a nemůže být protiústavní, pokud režimu veřejného prostranství podléhají také některé prostory vlastněné osobami soukromého práva, nýbrž je naopak důslednou realizací univerzálního pojmu vlastnictví nerozlišujícího vlastníky soukromoprávní a veřejnoprávní povahy. Na stanovení povinnosti vlastníkovu nebo uživateli pozemku, který je veřejným prostranstvím, ve věcně vymezené oblasti samostatné působnosti obce [§ 10 písm. c) zákona o obcích] tedy není možné bez dalšího hledět jako na nucené omezení vlastnického práva ve smyslu čl. 11 odst. 4 Listiny. Ústavní soud proto tuto námitku nepovažuje za důvodnou. Vedle toho Ústavní soud v tomto nálezu též konstatoval, že z čl. 11 odst. 3 Listiny vyplývá, že vlastnické právo není absolutním a ničím neomezeným právním panstvím nad věcí, nýbrž má plnit a současně též plní i jiné funkce. Ústavní a právní systém České republiky vychází jednak z principu, že vlastnictví zavazuje a je omezeno zákonem chráněnými obecnými zájmy, jednak z možnosti státního zásahu do úpravy vlastnických práv ve veřejném, resp. obecném zájmu. Jestliže k takové úpravě ve veřejném zájmu dojde, nejedná se o zásah do rovnosti různých vlastníků.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 19/11 (Liberec) — 132/2012 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„V projednávaném případě statutární město Liberec vydalo obecně závaznou vyhlášku o veřejném pořádku, jejíž napadené ustanovení čl. VII jednak reglementuje oblast, v níž mu není zákonem umožněno vykonávat samostatnou působnost (ustanovení § 35 odst. 2 věta první in fine obecního zřízení a ustanovení § 18 odst. 1 a 3 živnostenského zákona) a jednak sleduje tentýž předmět a cíl regulace jako ustanovení § 18 odst. 1 a 3 živnostenského zákona. Tím, že statutární město Liberec normovalo oblast vyhrazenou zákonné úpravě, resp. úpravě, kterou je dle zákona možno regulovat formou nařízení, aniž by sledovalo jiný předmět a cíl, vykročilo z mezí samostatné působnosti a jednalo ultra vires.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 35/13 (Cheb) — 220/2014 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Jde o nedůvodně nerovný přístup města Cheb k sobě samému na straně jedné a k ostatním fyzickým a právnickým osobám na straně druhé, jestliže je zaveden odlišný právní režim pro druhově obdobné či shodné akce pouze na základě osoby pořadatele akce. Chybí totiž jakýkoliv racionální a přípustný účel, ať již explicitně vyjádřený či dovoditelný, proč by město Cheb nemělo být při provádění činností téhož druhu podrobeno své vlastní regulaci, jaká se vztahuje na ostatní subjekty.“

Nález Ústavního soudu ČR sp. zn. Pl. ÚS 7/21 (Heřmanův Městec) — 306/2021 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Obecně závaznou vyhláškou (čl. 104 odst. 3 Ústavy České republiky) nelze založit pravomoc k vydání zákonem neupraveného vrchnostenského správního aktu, který z materiálního hlediska naplňuje znaky správního rozhodnutí nebo opatření obecné povahy. Pravomoc k vydání správního rozhodnutí nebo opatření obecné povahy lze podle čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky a podle čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod založit výhradně zákonem.“

Vhodné je dodat, že obce zásadně nejsou limitovány v tom, aby problematiku, jejíž úpravu mohou provést obecně závaznou vyhláškou, provedly tak, že určitou činnost jedním ustanovením vyhlášky celkově zakáží a v navazujících ustanoveních z tohoto zákazu zakotví výjimky. Výjimky (stejně jako samotný zákaz) však musí formulovat jako přímo použitelné obecné pravidlo chování (např. jako je tomu v čl. 2 odst. 1 napadené vyhlášky, podle něž se zákaz konzumace a podávání alkoholu nevztahuje v každém roce na 31. prosince a 1. ledna). Výjimky naopak nelze formulovat tak, že jsou stanoveny na základě zákonem neupraveného veřejnoprávního povolení udělovaného obcí ad hoc pro jednotlivé případy.“

b) regulace prostituce

Otázkou zákonnosti obecně závazných vyhlášek obcí ve vztahu k regulaci prostituce, resp. ve smyslu ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích se doposud zabýval Ústavní soud např. v těchto nálezech:

sp. zn. Pl. ÚS 69/04 (Ústí nad Labem) — 161/2007 Sb.

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 69/04 (Ústí nad Labem) — 161/2007 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Vycházejí z teleologické argumentace při výkladu § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, vyslovil Ústavní soud názor, že pokud provozování určité činnosti představuje potencionální zásah do chráněného statku, může ji obec, je-li provozována na kterémkoli veřejném

prostranství obce, zakázat provozovat na všech veřejných prostranstvích. To tehdy, odůvodňují-li to úvahy plynoucí z použití principu proporcionality, přičemž vždy je též třeba hodnotit intenzitu zásahu a význam ohroženého právem chráněného statku na straně jedné a význam činnosti, která má být zakázána, na straně druhé.

Ústavní soud v označeném nálezu poukázal na to, že dotčená činnost (prostituce, resp. nabízení sexuálních služeb) narušuje veřejný pořádek a v jeho rámci i dobré mravy, a co do intenzity zdůraznil význam právem chráněného statku, jímž je mravní výchova dětí a mládeže, kdy jsou extrémním způsobem dotčeny etické hodnoty, které je společenství občanů oprávněno chránit. V nálezu, na který v podrobnostech odkazujeme, Ústavní soud s poukazem na to, že oblast prostituce není upravena Parlamentem na zákonodárné úrovni, konstatoval, že v případě zákazu nabízení sexuálních služeb na veřejném prostranství na celém území města a vykázní prostituce „za zavřené dveře“ (tedy v případě vymezení nejen některých, nýbrž všech veřejných prostranství) nejde o překročení zákonem dané působnosti obce.

K řečenému lze rovněž dodat, že pominout nelze ani skutečnost, že obec takto na straně poskytovatelů sexuálních služeb chrání i nezadatelné právo na lidskou důstojnost, zakotvené v čl. 1 Listiny základních práv a svobod.“

c) regulace žebřání

Otázkou zákonnosti obecně závazných vyhlášek obcí ve vztahu k regulaci žebřání, resp. ve smyslu ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích se doposud zabýval Ústavní soud např. v těchto nálezech:

sp. zn. Pl. ÚS 50/03 (Cheb) — 567/2004 Sb.:

Tímto nálezem bylo zrušeno ustanovení obecně závazné vyhlášky, kterou byl dán mj. zákaz provádění jakýchkoliv forem žebřání na veřejně přístupných místech na správním území města. Bylo konstatováno, že vyhláška je v rozporu s ústavním pořádkem a zákonem, a to z důvodu, že veřejné prostranství nebylo konkrétně stanoveno.

d) regulace rušení nočního klidu a hlučných činností a stanovování výjimečných případů, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo žádnou

Otázkou zákonnosti obecně závazných vyhlášek obcí ve vztahu k regulaci rušení nočního klidu, stanovování výjimečných případů, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo žádnou, a hlučných činností ve smyslu ustanovení 10 písm. a) zákona o obcích, a ve smyslu zákona č. 200/1990 Sb., o přešupcích, ve znění pozdějších předpisů (aktuálně se jedná o zákon o některých přešupcích), se dosud Ústavní soud dosud zabýval v těchto nálezech:

sp. zn. Pl. ÚS 17/97 (Slatiňany) — 350/1997 Sb.

sp. zn. Pl. ÚS 41/04 (Chomutov) — 20/2007 Sb.

sp. zn. Pl. ÚS 44/06 (Těrlicko) — 189/2007 Sb.

sp. zn. Pl. ÚS 4/16 (Chrastava) — 335/2016 Sb.

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 17/97 (Slatiňany) — 350/1997 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Ustanovení § 14 odst. 1 písm. o) a § 17 zákona o obcích zakládají pravomoc obce přijímat obecně závazné vyhlášky v místních záležitostech veřejného pořádku. Podle § 48 zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, lze těmito obecně závaznými vyhláškami obcí stanovit skutkové podstaty přestupků proti veřejnému pořádku (na základě argumentu a contrario potom platí, že předmětem úpravy přestupků proti pořádku ve věcech územní samosprávy dle § 46 odst. 2 zákona o obcích jsou jiné, než přestupky proti veřejnému pořádku). Rozsah předmětu takovéto právní regulace obcí je však omezen základními právy a svobodami, plynoucími z ústavních zákonů a mezinárodních smluv podle čl. 10 Ústavy, jakož i na ně navazujícími zákony. Podle ustanovení čl. 26 odst. 1 Listiny má každý právo podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost, přičemž dle čl. 26 odst. 2 Listiny podmínky a omezení pro výkon určitých povolání nebo činností může stanovit pouze zákon. V českém právním řádu nebyl vydán zákon, jenž by umožňoval omezit provozní dobu pohostinských zařízení, oprávněných provozovat taneční a poslechové zábavy. Není tedy ani úkolem ani v pravomoci obce v oblasti její samostatné působnosti upravovat rozsah podnikatelských aktivit a provozní dobu pohostinských zařízení, byť v souvislosti s ochranou veřejného pořádku, zejména při dodržování nočního klidu.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 41/04 (Chomutov) — 20/2007 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Město Chomutov překročilo meze své věcné působnosti, neboť předmětem vyhlášky č. 1 5/2003, k zabezpečení veřejného pořádku omezením hluku, učinilo vztahy, které spadají do oblasti upravené zákony a dodržování povinností z těchto vztahů.

Hodnocení ÚS:

Problém je v tom, že Město Chomutov se, při vydávání obecně závazné vyhlášky, pohybovalo mimo hranice zákonem vymezené věcné působnosti. Samostatná působnost obce je vymezena v § 35 zákona o obcích. Obec je limitována mezemi své působnosti vymezené zákonem, nemůže upravovat otázky, které jsou vyhrazeny pouze zákonné úpravě, a nemůže upravovat záležitosti, které jsou již upraveny předpisy práva veřejného nebo soukromého. Účelem a funkcí obecně závazných vyhlášek je samostatná správa vlastních záležitostí obce. Nelze je tedy spatřovat v pouhé volné reprodukci zákonů, týkajících se úkolů státní správy, či dokonce v normování této oblasti. V případech, kdy obec vystupuje jako subjekt určující pro občana povinnosti jednostrannými zákazy a příkazy, tj. jestliže vydává obecně závaznou vyhlášku, jejímž obsahem jsou právní povinnosti, může tak činit jen v případě výslovného zákonného zmocnění, neboť je vázána čl. 2 odst. 3 Ústavy ČR a čl. 2 odst. 2 Listiny základních

práv a svobod (shodně viz nález sp. zn. Pl. ÚS 62/04, publikovaný pod č. 280/2005 Sb.). Základním zákonným zmocněním je pro obce v tomto směru § 10 zákona o obcích. Podle tohoto ustanovení může obec obecně závaznou vyhláškou ukládat povinnosti pouze v tam uvedených taxativně vymezených oblastech, anebo stanoví-li tak zvláštní zákon.

Město Chomutov překročilo meze své věcné působnosti, neboť předmětem napadené vyhlášky učinilo vztahy, které spadají do oblasti upravené zákony, a dodržování povinností z těchto vztahů vyplývajících je pod dozorem orgánů státní správy. Ústavní soud nesouhlasí s návrhatelem v tom aspektu, že sama skutečnost, že se jednotliví občané mohou bránit proti nadměrnému hluku podle občanského zákoníku (ustanovení o imisích), vždy vylučuje, bez dalšího, vydání obecně závazné vyhlášky obce, neboť nelze směšovat soukromoprávní a veřejnoprávní úpravu téhož jevu, která v obou případech slouží odlišnému účelu. Podstatné pro rozhodnutí Ústavního soudu je však to, že jednání postihovaná článkem 3 vyhlášky jsou zakázána na základě § 47 přestupkového zákona (zákon č. 200/1990 Sb., v platném znění), podle jehož odst. 1 písm. b) se přestupku dopustí ten, kdo poruší noční klid. Úprava, kterou přinesl článek 3 vyhlášky, je tedy regulována obecně zákonem. Všechna tam uvedená jednání jsou postizitelná podle § 47 přestupkového zákona. Zákaz uvedený v článku 3 vyhlášky je tedy vynucován dozorem orgánů státní správy. Nelze proto použít ani pravomoc obce k vydávání vyhlášek ve smyslu § 46 odst. 2 přestupkového zákona.

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 44/06 (Těrlicko) — 189/2007 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Stejně tak omezení (odst. 2 čl. 9) v podobě povinnosti zdržet se v tam uvedených denních dobách o nedělích a dnech pracovního klidu všech prací se zařízeními způsobujícími hluk hodnotil Ústavní soud jako přípustné. Vycházel především z toho, že příslušné činnosti nejsou v obci zcela zakázány, ale pouze přiměřeně omezeny. Potřebné hlučné práce tedy lze vykonávat, ovšem pouze v čase, kdy budou zásahy do oprávněných zájmů ostatních obyvatel obce minimální. Takovou formulaci je třeba považovat za ústavně souladnou.

Pod zmocnění § 10 písm. b) zákona o obcích lze zahrnout také stanovení hodiny povinného ukončení veřejných společenských a sportovních akcí vyhláškou (odst. 3 čl. 9). Navíc je stanoven postup pro dosažení výjimky z daného omezení.

Pokud jde o povinnost zakotvenou v odst. 4 čl. 9, zde již obec své zákonné zmocnění překročila. Ochrana před hlukem způsobeným provozem je provedena zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví ve znění pozdějších předpisů. V § 30 odst. 1 ukládá mimo jiné provozovatelům objektů, jejichž provozem vzniká hluk, povinnost technickými, organizačními a dalšími opatřeními v rozsahu stanoveném tímto zákonem a prováděcím právním předpisem zajistit, aby hluk nepřekračoval hygienické limity upravené prováděcím právním předpisem. Úprava, kterou přinesl uvedený člá-

nek posuzované vyhlášky, je tedy regulována obecně zákonem a pro místní úpravu již není prostor.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 4/16 (Chrastava) — 335/2016 Sb.

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Z ustanovení zákona o některých přestupcích je zřejmé, že zákonodárce tím, že dal obcím možnost skrze přijetí obecně závazné vyhlášky určit případy, kdy je doba nočního klidu kratší nebo žádná současně vyslovil, že by mělo jít o případy výjimečné, přičemž uvedl, že se může jednat o slavnosti či obdobné společenské nebo rodinné akce. Mimo věcnou působnost vymezenou zákonem by tak obec jistě vykročila v případě, že by kratší nebo žádné vymezení doby nočního klidu platilo pro větší část roku, a tak fakticky nahrazovalo zákonnou úpravu, či že by nebylo odůvodněno lokálními specifiky a nebylo činěno ze znalostí místních poměrů a ohledem na ně, případně by bylo zcela nahodilé a arbitrární.

Citované ustanovení § 47 odst. 3 zákona o přestupcích (s účinností od 1. října 2016 § 47 odst. 6) je nicméně třeba interpretovat i tak, že stanovení kratší nebo žádné doby nočního klidu má být vázáno toliko na případy, tj. konkrétní data či události, jež lze více či méně předvídatelně vztáhnout k určitému konkrétnímu datu, nikoliv na subjekty, tj. pořadatele akce. Taková interpretace se odvíjí od účelu ustanovení, kterým je, s ohledem na jeho obsah i systematické zařazení do části zákona, týkající se přestupků proti veřejnému pořádku, dvojí. Ustanovení jednak přesně definuje, v jaké době je podle veřejného pořádku a společenského úzu čas na nerušený odpočinek, jednak obcím umožňuje, aby takto konkrétně vymezenou dobu flexibilně upravovaly, tedy, řečeno lapidárně, sdělily lidem žijícím v obci, kdy či za jakých okolností na nerušený odpočinek v délce osmi hodin vzhledem k místním specifikům nárok nemají, protože osoby tento jejich odpočinek narušující za to nebudou podléhat veřejnoprávní sankci. Výjimečné případy, kdy se doba nočního klidu stanoví jako kratší nebo žádná, je proto třeba vymezit natolik určitě, aby lidé žijící v obci mohli počet a rozložení potenciálně probdělých nocí v roce předvídat. Takovéto dny je pak třeba vymezit buď konkrétním datem (například 1.1), datovatelným obdobím (například velikonoční svátky) či událostí, jejíž datum je vzhledem k místním tradicím předvídatelné.

Pro přijetí výše rozvedené interpretace věty druhé § 47 odst. 3 zákona o přestupcích svědčí i další důvody. Jedním z nich je, že je zcela jistě nepraktické, ne-li přímo diskriminační, vyhlásit, že doba nočního klidu se stanovuje jako kratší v den určité významné události pouze za podmínky, že oslavu této události pořádá konkrétní subjekt. Je totiž možné, že onen konkrétní subjekt zanikne nebo nebude mít personální či jiné kapacity na uspořádání oslav, přesto může být vzhledem k místním specifikům očekávatelné a skrze zkrácení doby nočního klidu obcí aprobovatelné, že se v zákonem vymezené době nočního klidu slavit bude.

Z ustanovení věty druhé § 47 odst. 3 zákona o přestupcích vyplývá, že veřejný zájem, jakým je nerušený odpočinek v noční době, má být zájmem na udržení míst-

ních tradic a na upevňování mezilidských vazeb skrze hlasité noční aktivity převážen toliko ve výjimečných případech. Tyto výjimečné případy, kdy se doba nočního klidu stanoví jako kratší nebo žádná, je třeba vymezit natolik určitě, aby lidé v obci žijící mohli počet a rozložení potenciálně částečně či úplně probdělých nocí v roce předvídat. Takové dny je pak třeba vymezit buď konkrétním datem (například 1. 1.), datovatelným obdobím (například velikonoční svátky) či událostí, jejíž datum je vzhledem k místním tradicím předvídatelné. Vymezení výjimečných případů, kdy je doba nočního klidu stanovena dobou buď kratší než stanoví zákon, nelze vázat na konkrétního pořadatele akce, byť by jím byla obec samotná.“

e) regulace užívání zábavní pyrotechniky

Otázkou zákonnosti obecně závazných vyhlášek obcí ve vztahu k regulaci zábavní pyrotechniky ve smyslu ustanovení 10 písm. a) o obcích se dosud Ústavní soud dosud zabýval v těchto nálezech:

Pl. ÚS 5/99 (Šumperk) — 216/1999 Sb.

Pl. ÚS 2/2000 (Bílina) — 240/2001 Sb.

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 5/99 (Šumperk) — 216/1999 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Oblast úpravy předmětné vyhlášky (používání tzv. zábavné pyrotechniky) reguluje dostatečným způsobem již zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška Českého báňského úřadu č. 174/1992 Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi, která tento zákon provádí. Obsahem této vyhlášky je mimo jiné úprava prodeje a používání pyrotechnických předmětů (§ 8), v níž se např. stanoví, komu mohou být pyrotechnické předměty jednotlivých tříd prodávány a kde se některé z nich nesmí používat (např. v uzavřených prostorách, v blízkosti kostelů, nemocnic, dětských zařízení, domovů důchodců, škol, ozdravoven a při sportovních akcích).

Tím, že napadená vyhláška města Šumperk daleko překračuje rámeček této právní úpravy a zakazuje používání zábavní pyrotechniky na celém území města absolutně, dostává se do rozporu s citovaným zákonem č. 61/1988 Sb., a s vyhláškou č. 174/1992 Sb., tento zákon provádějící, neboť oba tyto právní předpisy úplný zákaz používání zábavní pyrotechniky na území celé obce nepředpokládají.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 2/2000 (Bílina) — 240/2001 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Oblast úpravy vyhlášky č. 23 města Bíliny o zákazu prodeje a používání pyrotechnických předmětů mimo období 22.12. - 1.1. následujícího roku reguluje dostatečným způsobem zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška Českého báňského úřadu č. 174/1992

Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi, která tento zákon provádí. Obsahem této vyhlášky je mimo jiné úprava prodeje a používání pyrotechnických předmětů (§ 8), v níž se mimo jiné stanoví, komu mohou být pyrotechnické předměty jednotlivých tříd prodávány a kde se některé z nich nesmí používat.“

f) pohyb psů na veřejném prostranství

Otázkou zákonnosti obecně závazných vyhlášek obcí ve vztahu k regulaci pohybu psů na veřejných prostranstvích ve smyslu ustanovení 10 písm. a) zákona o obcích se dosud Ústavní soud dosud zabýval v těchto nálezech:

Pl. ÚS 35/06 (Kořenov) — 256/2008 Sb.

Pl. ÚS 47/06 (Sušice) — 250/2009 Sb.

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov) — 256/2008 Sb.:

Obec je oprávněna, v režimu § 10 písm. a) zákona o obcích, regulovat pohyb chovaných psů na veřejných prostranstvích nebo dokonce zakázat jejich volný pohyb na těchto prostranstvích, stejně jako je oprávněna regulovat pohyb chovaných psů na veřejných prostranstvích i pokud jde o způsob jejich pohybu (např. na vodítku), event. vybavení náhubkem. Obec je rovněž oprávněna ukládat povinnosti v souvislosti s odklíněním psích exkrementů na veřejném prostranství podle § 10 písm. c) zákona o obcích.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 47/06 (Sušice) — 250/2009 Sb.:

„Ustanovení § 24 odst. 2 zákona o ochraně zvířat proti týrání nevyžaduje, aby se pravidla pro pohyb psů vztahovala jen na některá určená veřejná prostranství. Navzdory tomu ale musí případná bližší úprava takového ustanovení obstát z hlediska požadavku určitosti vymezení území, na které se omezení volného pohybu psů vztahuje. Ačkoliv pojem intravilán města (zastavěné území) není dále vymezen ve vyhlášce č. 4/1998, je třeba otázku obsahu a rozsahu tohoto pojmu zodpovědět s ohledem na maximu vnitřní bezrozpornosti a konzistentnosti právního řádu plynoucího z čl. 1 odst. 1 Ústavy. Pojem zastavěného území je definován v § 2 odst. 1 písm. d) a § 58 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Hranice zastavěného území města jsou vymezeny v Územním plánu města Sušice, jehož závazná část byla vyhlášena obecně závaznou vyhláškou č. 2/2000 o závazných částech Územního plánu města Sušice. Takovéto vymezení ve veřejně přístupné obecně závazné vyhlášce je třeba považovat za dostatečné z hlediska právní jistoty adresátů právní normy. Ústavní soud tedy konstatuje, že napadená vyhláška obstála ve 2. i 3. kroku testu.“

g) požívání alkoholických nápojů na veřejném prostranství

Otázkou zákonnosti OZV obcí ve vztahu k regulaci požívání alkoholických nápojů ve smyslu ustanovení 10 písm. a) zákona o obcích se dosud Ústavní soud dosud zabýval v těchto nálezech:

Pl. ÚS 33/05 (Krupka) — 434/2008 Sb.

Pl. ÚS 11/09 (Jeseník) — 304/2010 Sb.

Pl. ÚS 7/21 (Heřmanův Městec) — 306/2021 Sb.

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 33/05 (Krupka) — 434/2008 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu:

„Účelem zákona č. 379/2005 Sb. je vytvoření účinných opatření směřujících k ochraně před škodami na zdraví působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a opatření omezujících dostupnost tabákových výrobků a alkoholu, zákon tedy reguluje problematiku tabákových výrobků, alkoholu a jiných návykových látek především s ohledem na ochranu zdraví. Obec je oprávněna stanovit obecně závaznou vyhláškou, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány [§ 10 písm. a) zákona o obcích].

Regulace konzumace alkoholu na některých veřejných prostranstvích obce obecně závaznou vyhláškou je dle zákona možná, pokud se vzhledem ke konkrétním místním podmínkám jedná o jev, který je způsobilý narušit veřejný pořádek, dobré mravy či bezpečnost, zdraví a majetek v obci.

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 11/09 (Jeseník) — 304/2010 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Konzumace alkoholu - se znakem způsobilosti narušit veřejný pořádek - se věcně i logicky neomezuje na samotné (vlastní) požívání alkoholického nápoje (tj. pití jako takové), nýbrž zahrnuje i obdobně tomu imanentní a veřejně reflektovatelné činnosti, jež počínají opatřením alkoholického nápoje a pokračují jeho „veřejnou“ připraveností ke skutečné konzumaci. Právě znak takové „veřejné připravenosti“ obec přiléhavě vystihuje v dotčeném ustanovení podmínkou, že jde o alkoholický nápoj v „otevřené lahvi či jiné nádobě“, jakož i podmínkou „zdržování se“; ta je významná nejen proto, že je typovým „předpolím“ konzumace, nýbrž i tím, že ze zákazu vylučuje pouhý přenos nádoby (přes veřejné prostranství), jenž - oproti tomu - samo o sobě veřejnou konzumaci alkoholu neimplikuje.

Lze proto uzavřít, že zákaz zdržování se na veřejném prostranství s otevřenou lahví nebo jinou nádobou s alkoholickým nápojem subsumovat pod zákaz konzumace alkoholu na veřejném prostranství lze, protože je možné i na ně vztáhnout uznání jeho

regulace obecně závaznou vyhláškou, jak bylo dovozeno nálezem Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 33/05).

II. Je-li aprobatelné regulovat konzumaci alkoholu na veřejných prostranstvích, a tato ospravedlnitelná regulace zahrnuje právem i jednání vlastní konzumaci „přípravná“ (její „předpolí“), pak je stejně tak - logicky i věcně - udržitelné, aby postihla činnosti obdobně přípravné (konzumaci alkoholických nápojů nutně předcházející), resp. činnosti, jež zakázanou „veřejnou“ konzumaci svým účelem umožňují.

Jestliže ani návrhovač zákaz samotného „zjevného umožňování“ nezpochybňuje, stejně jako jeho podobu ve vztahu k „rozlévání alkoholických nápojů“ - a s čímž se lze ztotožnit - pak není spolehlivého argumentu, aby ku „zjevnému umožňování“ bylo o „výdeji otevřené lahve anebo jiné nádoby s alkoholickým nápojem“ uvažováno jinak. Obojí, ať již „rozlévání“ tak tento „výdej“ do otevřené nádoby, totiž z povahy věci směřují k založení té „přípravy“, jež pro zakázanou konzumaci alkoholických nápojů vytváří věcné předpoklady.“

Nález Ústavního soudu ČR sp. zn. Pl. ÚS 7/21 (Heřmanův Městec) — 306/2021 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Úprava v obecně závazné vyhlášce, která nedůvodně zvýhodňuje obec tím, že pro akce jí pořádané stanoví výjimku ze zákazu konzumace a podávání alkoholu na základě skutečnosti, že akci pořádá obec, kdežto jiný pořadatel akce musí pro výjimku ze zákazu splnit dodatečné podmínky, je v rozporu s principem rovnosti plynoucím z materiálního právního státu (čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky).“

h) omezení provozní doby hostinských zařízení

Otázkou zákonnosti OZV obcí ve vztahu k regulaci provozní doby hostinských zařízení ve smyslu ustanovení 10 písm. a) zákona o obcích se dosud Ústavní soud dosud zabýval v těchto nálezech:

sp. zn. Pl. ÚS 58/05 (České Velenice) — 230/2010 Sb.

sp. zn. Pl. ÚS 28/09 (Břeclav) — 368/2010 Sb.

sp. zn. Pl. ÚS 13/09 (Vodňany) — 40/2011 Sb.

Nález Ústavního soudu zn. Pl. ÚS 58/05 (České Velenice) — 230/2010 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Ústavní soud vyhověl návrhu Ministerstva vnitra na zrušení čl. 3 odst. 2 písm. a) vyhlášky, ve kterém město upravilo provozní dobu hostinských zařízení a obdobných provozoven od 6:00 do 24:00 hodin, a to z důvodu, že obce nejsou oprávněny regulovat pomocí obecně závazných vyhlášek provozní dobu hostinských zařízení.“

Napadené ustanovení vyhlášky shledal Ústavní soud v kolizi se základním právem na podnikání dle čl. 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod s tím, že nelze

připustit, aby se v konkrétním případě dostala působnost obce do kolize s ústavně zaručeným základním právem, a to ani s odkazem na ustanovení § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, dle kterého jsou obce oprávněny ukládat obecně závaznou vyhláškou povinnosti k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku.

Ústavní soud dále zrušil ustanovení čl. 3 odst. 3 vyhlášky, v němž město zakázalo pořádat veřejně přístupné hudební produkce uvnitř budovy či stavby v nebytových i bytových prostorách, které k tomu účelu nejsou určeny rozhodnutím stavebního úřadu, a povolilo je pouze v prostorách k tomu účelu zkolaudovaných. Jedná se totiž o oblast, která je již komplexně upravena zákonem. Problematiku kolaudace staveb a jejich užívání regulují speciální stavebně-technické předpisy, v době přijetí napadené vyhlášky především zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, který byl s účinností od 1. července 2006 nahrazen zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 28/09 (Břeclav) — 368/2010 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Za situace, kdy úprava v obecně závazné vyhlášce obce směřuje primárně k zabezpečení veřejného pořádku v širších dimenzích, do nichž spadá právo občanů na ochranu soukromí, nerušené užívání jejich domovů, dobré soužití, jakož i uspokojení jejich oprávněných zájmů a potřeb, přičemž provozováním hostinské činnosti v nočních hodinách může docházet k narušování veřejného pořádku, má obec možnost na základě zmocnění vyplývajícího z § 10 zákona o obcích a čl. 104 Ústavy, stanovit povinnosti subjektům tuto činnost provozujícím, a to včetně povinnosti spočívající v omezení provozní doby v nočních hodinách. Ústavní soud tedy nevyklučuje, že obce mohou na svém území regulovat provozní dobu hostinských (a obdobných) zařízení a určitým způsobem tak omezit právo provozovat hospodářskou činnost dle čl. 26 Listiny v zájmu ochrany jiných ústavně zaručených práv.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 13/09 (Vodňany) — 40/2011 Sb.:

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Za situace, kdy provozováním hostinské činnosti v nočních hodinách může docházet k narušování veřejného pořádku, má obec možnost na základě zmocnění vyplývajícího z § 10 obecního zřízení a čl. 104 odst. 3 Ústavy České republiky stanovit povinnosti subjektům tuto činnost provozujícím, a to včetně povinnosti spočívající v omezení provozní doby v nočních hodinách. Každá taková místní úprava má své zvláštnosti, když hodnocení kritérií ústavnosti a zejména zákonnosti obecně závazné vyhlášky musí vycházet z podmínek konkrétní obce, neboť zde Ústavní soud hodnotí nikoli celostátní, nýbrž právě místní úpravu záležitostí veřejného pořádku.“

ch) regulace plavby plavidel se spalovacími motory na vodní nádrži

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 3/17 (Brno) – 159/2017 Sb.

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Shodují-li se předmět a cíl regulace obecně závazné vyhlášky obce s předmětem a cílem regulace provedené zákonem a na jeho základě vydanými prováděcími předpisy, nemůže je obec podrobit zvláštní úpravě obecně závaznou vyhláškou (např. z hlediska místní a časové působnosti), aniž pro tuto zvláštní úpravu v samostatné působnosti obce zákon vymezující předmětnou oblast vytváří prostor a kdy lze účelu celostátní regulace v místních podmínkách dosáhnout pomocí konkrétních opatření předvídaných celostátní právní úpravou.

Přijetím obecně závazné vyhlášky o regulaci plavby plavidel se spalovacími motory na části Brněnské vodní nádrže překročilo město věcné meze své samostatné působnosti, neboť normovalo oblast, v níž nebylo a není oprávněno provádět právní regulaci.“

i) regulace sezení na stavebních prvcích

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 34/15 (Varnsdorf, Litvínov) - 245/2017 Sb.

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„I. Z hlediska posouzení toho, zda lze zákaz sezení, stanovený vyhláškami obcí Varnsdorfu a Litvínova, podřadit pod zákonem stanovenou působnost pro vydávání obecně závazných vyhlášek podle § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, je rozhodné, že všechna zákonná vymezení působnosti obce ve vztahu k pravomoci vydávat obecně závazné vyhlášky předpokládají, že na jejich základě stanovená povinnost, resp. zákaz, bude sledovat jimi vymezený účel, v tomto případě zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku. Zakázané sezení na všech těchto ostatních než vyhrazených místech nemůže být samo o sobě místní záležitostí, která by mohla veřejný pořádek narušit. K tomu by bylo třeba nastoupení dalšího kvalifikovaného jednání.

II. Z předmětného širokého zákazu sezení nelze totiž dovodit ani účel vymezený v § 10 písm. c) zákona o obcích. V posuzovaném případě nejde např. o zákaz sezení jen na vybraných travnatých plochách v obci, kterým by byla alespoň implicitně sledována ochrana veřejné zeleně a bylo by tak možné z takového zákazu dovodit jeho podřaditelnost pod zákonem stanovenou působnost podle § 10 písm. c) zákona o obcích.

III. Blanketní skutková podstata přestupku, obsažená v § 46 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, nebo v § 4 odst. 2 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, účinného od 1. 7. 2017, ve spojení s § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, neposkytují dostatečný zákonný základ tomu, aby mohla prostřednictvím obecně závazné vyhlášky, jakožto podzákoného právního předpisu, vzniknout skut-

ková podstata předčasně dokonaného přestupku fakticky spočívajícího v jednání, které samo o sobě není způsobilé veřejný pořádek narušit a může být jen přípravou k jeho narušení. Takový rozšiřující výklad § 10 písm. a) zákona o obcích – na základě kterého by obsah podzákoné právní úpravy (obecně závazné vyhlášky) mohl založit trestnost přípravného jednání, kterou právní úprava obecných podmínek odpovědnosti za přestupek v zákoně neobsahuje a není zákonem stanovena ani zvláště ve vztahu k povinnostem ukládaným obecně závaznou vyhláškou – se dostává do kolize se zásadou zákonnosti, ústavně garantovanou v čl. 2 odst. 3 Ústavy. Podle ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích může obec ukládat v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou povinnosti k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku; zejména může stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 42/18 (Most) - 19/2019 Sb.

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„I. Pro posouzení, zda zákaz sezení, stanovený vyhláškou Statutárního města Mostu, lze podřadit pod zákonem stanovenou působnost pro vydávání obecně závazných vyhlášek podle § 10 písm. a) a c) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“), je rozhodné, že všechna zákonná vymezení působnosti obce pro vydání obecně závazné vyhlášky předpokládají, že na jejich základě stanovená povinnost, resp. zákaz, bude sledovat jimi vymezený účel [srov. nález Ústavního soudu ze dne 13. 6. 2017 sp. zn. Pl. ÚS 34/15 (245/2017 Sb.)].

II. Ze zákazu sezení na všech jiných, než napadenými ustanoveními povolených místech (místa k tomu určená svou povahou nebo se souhlasem vlastníka veřejného prostranství, resp. pozemku), nacházejících se na veškerém veřejném prostranství obce, nelze žádný takový účel dovodit, a to s ohledem na uvedený rozsah tohoto zákazu [srov. nález ze dne 2. 6. 2009 sp. zn. Pl. ÚS 47/06 (N 127/53 SbNU 597; 250/2009 Sb.)]. Zakázané sezení na všech těchto ostatních než vyhrazených místech nemůže být samo o sobě místní záležitostí veřejného pořádku [§ 10 písm. a) zákona o obcích], která by mohla veřejný pořádek narušit; k tomu by bylo třeba nastoupení dalšího kvalifikovaného jednání. Z předmětného zákazu sezení nelze dovodit ani účel vymezený v § 10 písm. c) zákona o obcích, neboť nejde např. o zákaz sezení jen na vybraných travnatých plochách v obci, kterým by byla alespoň implicitně sledována ochrana veřejné zeleně a bylo by tak možné z takového zákazu dovodit jeho podřaditelnost pod zákonem stanovenou působnost podle § 10 písm. c) zákona o obcích.“

Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 30/18 (Postoloprty) - 56/2019 Sb.

Výběr právních vět a názorů z předmětného nálezu

„Ústavní soud konstatuje, že již ve svém nálezu sp. zn. Pl. ÚS 34/15 dospěl v souvislosti s uvedenou problematikou k závěru, že „Z hlediska posouzení toho, zda lze zákaz sezení podřadit pod zákonem stanovenou působnost pro vydávání obecně závazných vyhlášek podle § 10 písm. a) zákona o obcích, je rozhodné, že všechna zákonná vymezení působnosti obce ve vztahu k pravomoci vydávat obecně závazné vyhlášky předpokládají, že na jejich základě stanovená povinnost, resp. zákaz, bude sledovat jimi vymezený účel, v tomto případě zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku. Z předmětného zákazu sezení, kterým se zakazuje sezení na všech jiných než napadenými ustanoveními povolených místech (místa k tomu určená nebo vlastním veřejným prostranstvím k tomuto účelu odsouhlasená), nacházejících se na veřejném veřejném prostranství dané obce, ovšem nelze žádný takový účel dovodit, a to s ohledem na uvedený rozsah tohoto zákazu [srov. náleze ze dne 2. 6. 2009 sp. zn. Pl. ÚS 47/06 (N 127/53 SbNU 597; 250/2009 Sb.)].“

15. VZORY OBECNĚ ZÁVAZNÉ VYHLÁŠKY OBCE K ZABEZPEČENÍ MÍSTNÍCH ZÁLEŽITOSTÍ VEŘEJNÉHO POŘÁDKU

Níže uvedené vzory OZV jsou dostupné v upravovatelném formátu na stránkách odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra www.mvcr.cz/odk v sekci Vzory obecně závazných vyhlášek.

15.1. Regulace činností, které by mohly narušit veřejný pořádek v obci (obecný vzor)

varianta A – vymezení veřejných prostranství, na nichž je provozování činností zakázáno

Obec (město, městyse).....

Zastupitelstvo obce (města, městyse).....

Obecně závazná vyhláška obce (města, městyse) .... č. .../20..,

kterou se zakazuje ..... za účelem zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku na vymezených veřejných prostranstvích

Zastupitelstvo obce (města, městyse) ..... se na svém zasedání dne ..... usnesením č. .... usneslo vydat na základě ustanovení § 10 písm. a) a ustanovení § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Předmět a cíl

- 1) Předmětem této obecně závazné vyhlášky je zákaz činnosti/í uvedené/ných ve čl. 2, neboť se jedná o činnost/í, která/é by mohla/y narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku.
- 2) Cílem této obecně závazné vyhlášky je .....

Čl. 2

Zákaz činnosti/í na některých veřejných prostranstvích

Na veřejných prostranstvích vymezených v příloze č. 1 této obecně závazné vyhlášky je zakázáno:

- a) *požívání alkoholických nápojů*

- b) používání hlučných strojů a zařízení v nevhodnou denní dobu
- c) používání zábavní pyrotechniky
- d) žebrání
- e) provozování prostituce (nabízení, sjednávání, provozování a využívání sexuálních služeb).

Čl. 3 Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti počátkem patnáctého dne následujícího po dni jejího vyhlášení.

Podpis
.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis
.....
Jméno Příjmení
starosta

Příloha č. 1 k obecně závazné vyhlášce č. .../20..

Přehled veřejných prostranství, na kterých jsou zakázány činnosti, které by mohly narušit veřejný pořádek v obci:

(pozn. pro obec: Vymezení musí být pro adresáty právní normy dostatečně určité, např. grafickým znázorněním či slovním popisem, případně kombinací obojího, nedoporučuje se však uvádět např. část ulice....., část pozemku p. č., okolí budovy obecního úřadu bez grafického vymezení. Takto neurčité vymezení může způsobit aplikační potíže i správnímu orgánu v rámci řízení o přestupku).

varianta B – vymezení veřejných prostranství, na nichž je ve stanovené době provozování činností dovoleno

Obec (město, městys).....

Zastupitelstvo obce (města, městyse).....

Obecně závazná vyhláška obce (města, městyse) .... č. .../20..,

k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku na veřejných prostranstvích

Zastupitelstvo obce (města, městyse) ..... se na svém zasedání dne ..... usnesením č. .... usneslo vydat na základě ustanovení § 10 písm. a) a ustanovení § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1 Předmět a cíl

- 1) Předmětem této obecně závazné vyhlášky je zákaz *požívání alkoholických nápojů, používání hlučných strojů a zařízení v nevhodnou denní dobu, používání zábavní pyrotechniky, žebření, provozování prostituce (nabízení, sjednávání, provozování a využívání sexuálních služeb) ...* , neboť se jedná o činnost/i, která/é by mohla/y narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku.
- 2) Cílem této obecně závazné vyhlášky je .....

Čl. 2 Místa a čas pro konání vymezených činností/i

- 1) Činnost/i uvedená/é v čl. 1 odst. 1 se na veřejných prostranstvích zakazuje/i, s výjimkami stanovenými v odst. 2.
- 2) Činnost/i uvedenou/é v čl. 1 odst. 1 je možno vykonávat na následujících veřejných prostranstvích a ve stanovené době:
  - a) ulice .... v době od ... do ... hodin
  - b) náměstí ... v době od ... do ... hodin
  - c) pozemek p. č. .... v době od... do ... hodin
  - d) ...
  - e) ...

Čl. 3 Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti počátkem patnáctého dne následujícího po dni jejího vyhlášení.

Podpis
.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis
.....
Jméno Příjmení
starosta

varianta C – vymezení doby, kdy je na veřejných prostranstvích provozování činností dovoleno

Obec (město, městys).....

Zastupitelstvo obce (města, městyse).....

Obecně závazná vyhláška obce (města, městyse) .... č. .../20..,

k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku na veřejných prostranstvích

Zastupitelstvo obce (města, městyse) ..... se na svém zasedání dne ..... usnesením č. .... usneslo vydat na základě ustanovení § 10 písm. a) a ustanovení § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Předmět a cíl

- 1) Předmětem této obecně závazné vyhlášky je zákaz *požívání alkoholických nápojů, používání hlučných strojů a zařízení v nevhodnou denní dobu, používání zábavní pyrotechniky, žebrání, provozování prostituce (nabízení, sjednávání, provozování a využívání sexuálních služeb) ...*, neboť se jedná o činnost/i, která/é by mohla/y narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku.
- 2) Cílem této obecně závazné vyhlášky je .....

Čl. 2

Čas pro konání vymezené/ých činnosti/í

- 1) Činnost/i uvedená/é v čl. 1 odst. 1 se na veřejných prostranstvích zakazuje/í, s výjimkami stanovenými v odst. 2.
- 2) Činnost/i uvedenou/é v čl. 1 odst. 1 je možno vykonávat v době od ... do ... hodin.

Čl. 3

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti počátkem patnáctého dne následujícího po dni jejího vyhlášení.

Podpis

.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis

.....
Jméno Příjmení
starosta

15.2. Regulace používání zábavní pyrotechniky

Obec (město, městys).....

Zastupitelstvo obce (města, městyse).....

Obecně závazná vyhláška obce (města, městyse) .... č. .../20..,

k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku na veřejných prostranstvích, kterou se reguluje používání zábavní pyrotechniky

Zastupitelstvo obce (města, městyse) ..... se na svém zasedání dne ..... usnesením č. .... usneslo vydat na základě ustanovení § 10 písm. a) a ustanovení § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Předmět a cíl

- 1) Předmětem této obecně závazné vyhlášky je zákaz používání zábavní pyrotechniky, neboť se jedná o činnost, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku.
- 2) Cílem této obecně závazné vyhlášky je .....

varianta A

Čl. 2

Zákaz používání zábavní pyrotechniky

varianta 1

Používání zábavní pyrotechniky je zakázáno na veřejných prostranstvích vymezených v příloze č. 1 této obecně závazné vyhlášky.

varianta 2

Používání zábavní pyrotechniky je zakázáno v době od ... do ... hodin.

varianta 3

Používání zábavní pyrotechniky je zakázáno na veřejných prostranstvích vymezených v příloze č. 1 této obecně závazné vyhlášky, a to v době od ... do ... hodin.

varianta B

Čl. 2

Používání zábavní pyrotechniky

- 1) Používání zábavní pyrotechniky na veřejných prostranstvích je zakázáno s výjimkami stanovenými v odst. 2.

varianta 1

- 2) Používání zábavní pyrotechniky je dovoleno na veřejných prostranstvích vymezených v příloze č. 1 této obecně závazné vyhlášky.

varianta 2

- 2) Používání zábavní pyrotechniky je dovoleno v době od ... do ... hodin.

varianta 3

- 2) Používání zábavní pyrotechniky je dovoleno na veřejných prostranstvích vymezených v příloze č. 1 této obecně závazné vyhlášky, a to v době od ... do ... hodin.

Čl. 3

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti počátkem patnáctého dne následujícího po dni jejího vyhlášení.

Podpis

.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis

.....
Jméno Příjmení
starosta

Příloha č. 1 k obecně závazné vyhlášce č. .../20..

Přehled veřejných prostranství, na kterých je zakázáno/dovoleno používání zábavní pyrotechniky:

(pozn. pro obec: Vymezení musí být pro adresáty právní normy dostatečně určité, např. grafickým znázorněním či slovním popisem, případně kombinací obojího, nedoporučuje se však uvádět např. část ulice..., část pozemku p. č. ... v k.ú. ..., okolí budovy obecního úřadu bez grafického vymezení. Takto neurčité vymezení může způsobit aplikační potíže i správnímu orgánu v rámci řízení o přestupku).

15.3. Regulace požívání alkoholických nápojů na veřejných prostranstvích

varianta A - vymezení veřejných prostranství, na nichž je požívání alkoholických nápojů zakázáno

Obec (město, městys).....

Zastupitelstvo obce (města, městyse).....

Obecně závazná vyhláška obce (města, městyse) .... č. .../20..,

kteou se zakazuje požívání alkoholických nápojů za účelem zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku na vymezených veřejných prostranstvích

Zastupitelstvo obce (města, městyse) ..... se na svém zasedání dne ..... usnesením č. .... usneslo vydat na základě ustanovení § 10 písm. a) a ustanovení § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Předmět a cíl

- 1) Předmětem této obecně závazné vyhlášky je zákaz požívání alkoholických nápojů, neboť se jedná o činnost, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdravím a majetku.
- 2) Cílem této obecně závazné vyhlášky je .....

Čl. 2

Vymezení pojmů

- 1) Veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.³⁸
- 2) Alkoholickým nápojem se rozumí nápoj obsahující více než 0,5 % objemových ethanolu.³⁹

³⁸ ustanovení § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

³⁹ ustanovení § 2 písm. f) zákona č. 65/2017 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Čl. 3

Zákaz požívání alkoholických nápojů na některých veřejných prostranstvích

Požívání alkoholických nápojů a zdržování se s otevřenou nádobou s alkoholickým nápojem (dále jen „zákaz požívání alkoholických nápojů“) je zakázáno na veřejných prostranstvích vymezených v příloze č. 1 této obecně závazné vyhlášky.

Čl. 4

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti počátkem patnáctého dne následujícího po dni jejího vyhlášení.

Podpis

.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis

.....
Jméno Příjmení
starosta

Příloha č. 1 k obecně závazné vyhlášce č. .../20..

Přehled veřejných prostranství, na kterých je zakázáno požívání alkoholických nápojů:

(pozn. pro obec: Vymezení musí být pro adresáty právní normy dostatečně určité, např. grafickým znázorněním či slovním popisem, případně kombinací obojího, nedoporučuje se však uvádět např. část ulice....., část pozemku p. č. ... v k.ú. ...., okolí budovy obecního úřadu bez grafického vymezení. Takto neurčité vymezení může způsobit aplikační potíže i správnímu orgánu v rámci řízení o přestupku).

varianta B – vymezení veřejných prostranství, na nichž je ve stanovené době požívání alkoholických nápojů dovoleno

Obec (město, městys).....

Zastupitelstvo obce (města, městyse).....

Obecně závazná vyhláška obce (města, městyse) .... č. .../20..,

kteřou se zakazuje požívání alkoholických nápojů za účelem zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku na veřejných prostranstvích

Zastupitelstvo obce (města, městyse) ..... se na svém zasedání dne ..... usnesením č. .... usneslo vydat na základě ustanovení § 10 písm. a) a usta-

novení § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Předmět a cíl

- 1) Předmětem této obecně závazné vyhlášky je zákaz požívání alkoholických nápojů, neboť se jedná o činnost, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdravím a majetku.
- 2) Cílem této obecně závazné vyhlášky je .....

Čl. 2

Vymezení pojmů

- 1) Veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.⁴⁰
- 2) Alkoholickým nápojem se rozumí nápoj obsahující více než 0,5 % objemových ethanolu.⁴¹

Čl. 3

Místa a čas, na nichž je požívání alkoholických nápojů dovoleno

- 1) Požívání alkoholických nápojů a zdržování se s otevřenou nádobou s alkoholickým nápojem (dále jen „požívání alkoholických nápojů“) se na veřejných prostranstvích zakazuje, s výjimkami stanovenými v odst. 2.
- 2) Požívání alkoholických nápojů je možno na následujících veřejných prostranstvích a ve stanovené době:
  - a) ulice .... v době od ... do ... hodin
  - b) náměstí ... v době od ... do ... hodin
  - c) pozemek p. č. .... k.ú. .... v době od... do ... hodin
  - d) v noci z 31. prosince na 1. ledna
  - e) ...

⁴⁰ ustanovení § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

⁴¹ ustanovení § 2 písm. f) zákona č. 65/2017 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Čl. 4 Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti počátkem patnáctého dne následujícího po dni jejího vyhlášení.

Podpis

.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis

.....
Jméno Příjmení
starosta

varianta C – vymezení doby, kdy je na veřejných prostranstvích požívání alkoholických nápojů dovoleno

Obec (město, městys).....

Zastupitelstvo obce (města, městyse).....

Obecně závazná vyhláška obce (města, městyse) .... č. .../20..,

kterou se zakazuje požívání alkoholických nápojů za účelem zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku na veřejných prostranstvích

Zastupitelstvo obce (města, městyse) ..... se na svém zasedání dne ..... usnesením č. .... usneslo vydat na základě ustanovení § 10 písm. a) a ustanovení § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1 Předmět a cíl

- 1) Předmětem této obecně závazné vyhlášky je zákaz požívání alkoholických nápojů, neboť se jedná o činnost, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku.
- 2) Cílem této obecně závazné vyhlášky je .....

Čl. 2 Vymezení pojmů

- 1) Veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící

obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.⁴²

- 2) Alkoholickým nápojem se rozumí nápoj obsahující více než 0,5 % objemových ethanolu.⁴³

Čl. 3

Čas, ve kterém je požívání alkoholických nápojů dovoleno

- 1) Požívání alkoholických nápojů a zdržování se s otevřenou nádobou s alkoholickým nápojem (dále jen „požívání alkoholických nápojů“) se na veřejných prostranstvích zakazuje, s výjimkami stanovenými v odst. 2.
- 2) Požívání alkoholických nápojů je možno v době od ... do ... hodin.

Čl. 4

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti počátkem patnáctého dne následujícího po dni jejího vyhlášení.

Podpis

.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis

.....
Jméno Příjmení
starosta

15.4. Regulace hlučných činností

Obec (město, městys).....

Zastupitelstvo obce (města, městyse).....

Obecně závazná vyhláška obce (města, městyse) .... č. .../20..,

o regulaci hlučných činností

Zastupitelstvo obce (města, městyse) ..... se na svém zasedání dne ..... usnesením č. .... usneslo vydat na základě ustanovení § 10 písm. a) a ustanovení § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

⁴² ustanovení § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

⁴³ ustanovení § 2 písm. f) zákona č. 65/2017 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Čl. 1 Předmět a cíl

- 1) Předmětem této obecně závazné vyhlášky je regulace činností v nevhodnou denní dobu, které by mohly svou hlučností narušit veřejný pořádek nebo být v rozporu s dobrými mravy v obci.
- 2) Cílem této obecně závazné vyhlášky je .....

Čl. 2 Regulace hlučných činností v nevhodnou denní dobu

Každý je povinen zdržet se o nedělích a státem uznaných dnech pracovního klidu v době *(obec stanoví přiměřenou dobu, např. od 8:00 do 14:00)* veškerých činností spojených s užíváním zařízení a přístrojů způsobujících hluk, například sekaček na trávu, cirkulárek, motorových pil a křovinořezů.

Čl. 3 Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti počátkem patnáctého dne následujícího po dni jejího vyhlášení.

Podpis

.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis

.....
Jméno Příjmení
starosta

15.5. Regulace nočního klidu – stanovení výjimečných případů, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována, dle § 5 odst. 7 zákona o některých přestupcích

**Obec (město, městys).....
Zastupitelstvo obce (města, městyse).....
Obecně závazná vyhláška obce (města, městyse) .... č. .../20.,
o nočním klidu**

Zastupitelstvo obce (města, městyse) ..... se na svém zasedání dne ..... usnesením č. .... usneslo vydat na základě ustanovení § 10 písm. d) a ustanov-

vení § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a na základě ustanovení § 5 odst. 7 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Předmět

Předmětem této obecně závazné vyhlášky je stanovení výjimečných případů, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována.

(pozn: Obec uvede 1 variantu či obě s ohledem na skutečný obsah obecně závazné vyhlášky; tento komentář před vydáním obecně závazné vyhlášky vymažte!)

Čl. 2

Doba nočního klidu

Dobou nočního klidu se rozumí doba od dvacáté druhé do šesté hodiny.⁴⁴

Čl. 3

Stanovení výjimečných případů, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována

(pozn: Obec uvede 1 variantu či obě s ohledem na skutečný obsah obecně závazné vyhlášky; tento komentář před vydáním obecně závazné vyhlášky vymažte!)

varianta 1

1) Doba nočního klidu nemusí být dodržována:

a) v noci z 31. prosince na 1. ledna z důvodu konání oslav příchodu nového roku
(pozn. pro obec: Obec uvede konkrétní datum, respektive konkrétní noc; tento komentář vymažte!)

b) v noci ze dne konání tradiční akce Masopust na den následující konané jednu noc ze soboty na neděli v měsíci únoru

c) v noci ze dne konání tradiční akce „RockFest“ na den následující konané jeden víkend v noci z pátku na sobotu a v noci ze soboty na neděli v měsíci červenci

(pozn. pro obec: Obec uvede název tradiční akce (slavnosti) či tradičních akcí (slavností) a předpokládaný termín jejího či jejich konání, a to uvedením např. dne v týdnu a měsícem konání, rovněž doporučujeme uvést rozsah konání, tedy počet nocí; tento komentář vymažte!)

⁴⁴ dle ustanovení § 5 odst. 7 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, platí, že: „Dobou nočního klidu se rozumí doba od dvacáté druhé do šesté hodiny. Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit výjimečné případy, zejména slavnosti nebo obdobné společenské nebo rodinné akce, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována“

- d) v noci ze dne konání tradičních Svatovavříneckých hodů na den následující konaných jeden víkend v noci ze soboty na neděli v měsíci srpnu
- e) v noci ze dne konání tradiční letní akce na den následující konané poslední srpnový víkend v noci z pátku na sobotu

(pozn. pro obec: Obec označí tradiční akci (slavnost) popisem akce (slavnosti) a uvede předpokládaným termínem jejího konání, a to uvedením např. dne v týdnu a měsícem konání, rovněž doporučujeme uvést rozsah konání, tedy počet nocí; tento komentář vymažte!)

- f) v místní části (*obec uvede název místní části*) v noci ze dne konání tradičních hodů na den následující konaných jednu noc ze soboty na neděli v měsíci listopadu

atd.

varianta 2

- 1) Doba nočního klidu se vymezuje od ... do ... hodin, a to v následujících případech:

- a) v noci z 31. prosince na 1. ledna z důvodu konání oslav příchodu nového roku
(pozn. pro obec: Obec uvede konkrétní datum, respektive konkrétní noc; tento komentář vymažte!)

- b) v noci ze dne konání tradiční akce Masopust na den následující konané jednu noc ze soboty na neděli v měsíci únoru

- c) v noci ze dne konání tradiční akce „RockFest“ na den následující konané jeden víkend v noci z pátku na sobotu a v noci ze soboty na neděli v měsíci červenci

(pozn. pro obec: Obec uvede název tradiční akce (slavnosti) či tradičních akcí (slavností) a předpokládaný termín jejího či jejich konání, a to uvedením např. dne v týdnu a měsícem konání, rovněž doporučujeme uvést rozsah konání, tedy počet nocí; tento komentář vymažte!)

- d) v noci ze dne konání tradičních Svatovavříneckých hodů na den následující konaných jeden víkend v noci ze soboty na neděli v měsíci srpnu

- e) v noci ze dne konání tradiční letní akce na den následující konané poslední srpnový víkend v noci z pátku na sobotu

(pozn. pro obec: Obec označí tradiční akci (slavnost) popisem akce (slavnosti) a uvede předpokládaným termínem jejího konání, a to uvedením např. dne v týdnu a měsícem konání, rovněž doporučujeme uvést rozsah konání, tedy počet nocí; tento komentář vymažte!)

- f) v místní části (*obec uvede název místní části*) v noci ze dne konání tradičních hodů na den následující konaných jednu noc ze soboty na neděli v měsíci listopadu

atd.

[pozn. pro obec: Jednotlivé varianty lze případně i kombinovat, tedy uvést jak výjimečné případy, při kterých je doba nočního klidu zkrácena, tak i výjimečné případy, při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována; případně může obec stanovit jak výjimečné případy, při kterých je doba nočního klidu stanovena odlišně od zákona na celém území obce, tak i pouze na části území obce (v konkrétní místní části, a to označené buď slovně a/nebo mapovým zákřesem v příloze obecně závazné vyhlášky); tento komentář vymažte!]

2) Informace o konkrétním termínu konání akcí uvedených v odst. ... tohoto článku obecně závazné vyhlášky bude zveřejněna obecním úřadem na úřední desce minimálně 5 dnů před datem konání.

(pozn. pro obec: Obec uvede pouze ty akce, u kterých není v obecně závazné vyhlášce uvedeno přesné datum jejich konání; tento komentář vymažte!)

Čl. 4 Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti počátkem patnáctého dne následujícího po dni jejího vyhlášení.

Podpis

.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis

.....
Jméno Příjmení
starosta

Poznámka pro obec:

Obec může stanovit výjimečné případy, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována, následujícím způsobem dle konkrétních situací:

- a) konkrétním datem (např. 1. 1.);**
- b) datovatelným obdobím (např. Velikonoční pondělí);**
- c) událostí, jejíž datum je vzhledem k místním tradicím předvídatelné (např. pravidelné každoroční konání kulturních a jiných událostí konaných v obci).**

Obecně závazná vyhláška však nemusí obsahovat zcela přesný název akce, ani zcela individualizované určení doby konání akce, avšak Ústavní soud požaduje, aby tyto akce a doba jejich konání byly pro adresáty normy časově určitelné a předvídatelné, tedy vymezené alespoň pomocí typové charakte-

ristiky a s tím související určení časového úseku, v němž bude akce konána (např. slovním popisem tradiční a v obci každoročně konané akce s uvedením alespoň měsíce, ve kterém bude akce konána, a rozsahem úpravy doby nočního klidu, např. že se jedná pouze o jednu noc, resp. že se jedná o noc ze dne konání akce na den následující, aby nedošlo k aplikačním obtížím).

16. SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK

- **OZV** – obecně závazná vyhláška
- **zákon o obcích** – zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů
- **zákon o některých přestupcích** – zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů
- **zákon o odpovědnosti za přestupky** – zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů
- **trestní zákoník** – zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů
- **zákon o silničním provozu** – zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů
- **zákon o obecní policii** – zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů
- **zákon o pozemních komunikacích** – zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů
- živnostenský zákon – zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů
- **zákon o ochraně zdraví** – zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů
- **zákon o ochraně veřejného zdraví** – zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
- **veterinární zákon** – zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů
- **zákon na ochranu zvířat** – zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů
- **správní řád** – zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů
- **soudní řád správní** – zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů

Poznámky

Poznámky

